شەرى بەردەوام داستانا ھەڤركىيا مە و شەيطانى

- شەرى بەردەوام
- نڤيسين: خالد أبو شادي
- كورتكرن و وهرگيران: تهحسين ئيبراهيم دۆسكى
 - بەرگ: نەجمەددىن بىرى
 - چاپا ئێکێ ۲۰۱۸
 - چاپخانهیا هاوار دهوّک
- هژمارا سپارتنی ل پهرتووکخانهیا بهدرخانییان: ۱۸/ ۲۰۹۵ D

شەرى بەردەوام

داستانا ههڤرکییا مه و شهیطانی

خالد أبو شادى

کورتکرن و وهرگیْران تهحسین ئیبراهیم دوٚسکی

ئەف كتىپە

و گرفتارییا مه مروقان د قی شهری دا نهوه، نهم گهله که جاران خور قی شهری بی ناگههد دکهین، حهتا هنده که دهم ب سهر مه دا دئین نهم وی ژبیر دکهین، و هنر دکهین چو شهر د گهل مه نائینه کرن، نه به س هنده.. به لکی گهله که که س د ناف مه دا ههنه، ژزانین یان نه زانین، چه په ری دگوهورن، و خو دهافینه د وی خه نده کی دا یا نه یاری مه شهری تیدا د گهل مه دکه ت! ژبه ر قی چهندی مه مروقان ههرده م هه و جهی ب هندی ههیه نهم بیرا خول قی شهری و قی نه یاری بینین خه ملاندی نه نین خه دا یا دی شهری و هزر نه که ین روزه کی نه و دی بو مه بید مه دوست و هه قال.

و ئەت كتيبا هوين ل بەر دەست دبينن، ئەوا ب زمانى عەرەبى و ل بىن ناقى (و تستمر المعركة ملحمة الصراع مع الشيطان) هاتييه نقيسين، د بنيات دا دو پشكان پيك دئيت: پشكا ئيكى ل دۆر داستنا وى هەقركييى دزقرت ئەوا د ناقبەرا مە و شەيطانى دا هەى، و دخوازت ئەم تبيعەتى وى شەرى بزانين يى د بەر قى ھەقركىيى پەيدا بووى، و ئەم دورىمنى خۆ رى بنياسين، و ب وان رىك و

پلانان ئاگههدا بین یین ئهو پی دئیته مه، دا مه بشکینن، و سهرکهفتنا خو یا دووماهییی ل سهر مه راگههینت! و پشکا دویی ل دور بهردهوامییا فی شهری دزقرت، و کو ئهو شهرهکی گشتی و ته فگره، و دفیت ب مه بده ته زانین کو نه ئهم ب تنی د چهپهری بهرانبهر شهیطانی دا رادوهستین، بهلکی ملیاکه ت ژی د گهل مه ههنه، ئهوین پشته فانییا مه د وان ههمی شهران دا دکهن یین ئهم دری شهیطانی و دهسته کان وی پی رادبین.

ئه کتیبه ئیک ژ باشترین کتیبانه ب ئهزمانه کی نوی و هه څچاخ، و ساناهی و خوش ل دور هه څرکییا مه و شهیطانی هاتینه نقیسین، له و دلی مه چوویی ئهم وی وهرگیرینه سهر زمانی کوردی؛ دا خوانده څانی مه ژی مفایی بو خو ژی ببینت، و تشتی مه دقیت ل څیری ئیشاره تی بده ینی ئه وه کو د گهل وه رگیرانی مه کار بو هندی ژی کرییه کو ئهم کتیبی چه نده کی کورت بکه ین، بیلی سستی بکه فته ئا څاهییی کتیبی یان ئارمانجا وی یا سهره کی شیلی ببت، و مه خسه دا مه ب څی کورتکرنی ئه و بوویه کتیب گهله که مهزن نه بت، دا باری خوانده څانی یی سفک بت؛ چونکی بارا پتر ژ خوانده څانان ئه څرو، ل تشتی سفک دگه پیین، و گیولی دریژ کرنی نید!

هیقییا مه ب قی وهرگیّرانی، وهکی یا نقیسهری ب دانانی، ئهوه خودایی مهزن چاقیّن مه و ههوه ل راستییی قهکهت، و مفایی ژ قی کتیّبی بده ته مه دا لهشکهری باوهری د دلیّن مه دا ب هیّز بکهقن.. خودایی مه! تو بکه نهم وی روّژی ب چاف ببینین یا ئالایی دینی ته ل سهر سهریّن مه بلند دئیّته راکرن، و بهیرهقیّن شهیطانی و حزب و کوّم و دهستهکیّن وی ئاقاکرین ب بن پیّیان دکهقن.

تهحسین ئیبراهیم دوسکی ۲۰۱۹ / ۲۰۱۹

يێۺڲۉڗڹ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادى له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله..

ئیک ژ خورستییین مروقی ئه و خاقی و سستییه یا دگههته دلی وی، له و تو نهشیی ههرده م ب وی گهرمییی بی یا ته ژی دهست پی کری، به کی ده م بو ده می هژیان دی ب ته که قن، و ل قان ده لیقانه شهیطان ل به ر مروقی ددانت، و دربین خو دوه شینتی. و زانینا پلان و فیلبازیین شهیطانی، و نیاسینا وان ریکان یین ئه و تیرا دئیته مروقی، باشترین ریکه کو خودان خو پی ژ دربین وی یین کوژه ک بیاریزت، ئه وین ئه و ددانته با وه رییا وی.

بهرچافکرنا وی نهیاره تییی د فی کتیبی دا، وی ژ جیهانا غهیبی فهدگوهیزته جیهانا ب چاف دئیته دیتن، فیجا هه فیکی د نافیه را مروقی و شهیطانی دا دشارییت، و هندی روژ و شهف ههبن گیانی تولقه کرنی د دلی خودان باوهری دا دگهرییت.

شمری مه د گهل شهیطانی پیشداچوون و پاشداچوون بیق ههنه.. بهلکی جاره کی تو بشکیی، بهلی سهرکه فتن بارا وییه یی قانوونا هه قرکییی بزانت، و بی ئومیدی بهردای، و بهرده وام د بهرگه ریانی دا بت، و بی گومانه کو ل قی زهمانی شهیطان گهله ک یی پیشداچووی، و ئه و یی شیای هنده کان ب دوی ف خو دا بخرینت حهتا په رستنا وی بکهن، و هنده کین دی بخاپینت حهتا ژ ری ده رکه قن و پشته قانییا وی بکهن، و هند گومانی بها قیته دلین هنده کان حهتا کافر ببن. قیجا مهسه له یا گه هشتیه وی ده ره جی کو نیاسینا شهیطانی ئه قرو یا بوویه ژ کارین فهر ل سهر هم رئیکی؛ دا به رهنگارییا وی بیته کرن، پاشی هیرش ل سهر بیته کرن، حمتا سه رکه فتنا ل سه روی.

گازندهیه کا شیفابه خش!

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَىٰمِكَةِ ٱسْجُدُواْ لِآدَمَ فَسَجَدُوّاْ إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلجِّنِ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ الْمَعَّخِذُونَهُ وَوُزْرِيَّتَهُ وَلَيْ السَّلِطِينَ بَدَلًا ۞ ﴾ دەمى مە فەرمان لا ملياكەتان كرى كو بۆ ئادەمى بچنە سوجدى، ملياكەت ھەمى چوونە سوجدى، ئبليس تى نەبت، ئەو ژ ئەجنان بوو، وى گوھدارىيا خودايى خۆ نەكر، ئەرى قىجاھويىن وى و دووندەھا وى بۆ خۆ دكەنە ھارىكار ھويىن گوھدارىيا وان دكەن وگوھدارىيا مىن دھىلىن، و ئەو بىق ھەمە دوژمنتىيىن نەيارن؟ پىسە گوھدارىيا شەيتانىيە زۆرداران ب گوھدارىيا خودى گوھارتى.

گۆتنهکه ب شرینی و مهزنییا خو شهرم و مننهتی ب سهر جان و دلی دا بهردده ت. خودی ب ههمی مهزنییا خو قه دبیرت: ئهز بووم یی مین فهرمان ل ئبلیسی کری کو بو بابی ههوه بچته سوجدی، گاقا ئهو ل بهر نههاتی مین ئهو ژ رهحما خو بیبار کر، و ژ بهحه شتا خو دهریخست، و ههر و ههر دو ژمناتییا وی کر.. ئه قه ههمی ژ بهر ههوه، پاشی مین گهله که هوین ژ وی ترساندن و دانه پاش، و ئایه تین وی کیتابا مین ئینایه خواری، و حهدیسین وی پیغهمبهری مین هنارتی شاهده یی ل سهر وی چهندی دده ن.. ههر چهکه کی ئهو پی هاتییه ههوه مین نیشا ههوه دا کانی چاوا هوین دی بهرگرییا وی کهن، و شهری وی پی کهن! جهه که نینه هوین خو لی ئاسی بکهن دهمی شهری ههوه و وی گهرم دبت ئه گهر مین نیشا ههوه نهدابت.

پاشی پشتی قی هممییی هوین دکه قنه دافین وی، و خو دده نه د گهل کاروانی وی، و دبنه لهشکهری وی! هوین وی دکه نه سهرکاری خو و ئه زم خودایی ههوه یی من هوین ژ نهبوونی داین، و هوین ب سهر ههمی چیکرییان ئیخستین؟

هوین رِیّککهفتنیّ د گهل وی گری ددهن و ههڤرکییا من دکهن؟ هوین گوهیّ خوّ ددهنه وی و بیّ ئهمرییا من دکهن؟ ئهگهر شهیطان ههما ب تنی دوژمنی خودایی ههوه با یی ههوه ژ وی پیّقهتر کهسی دی نینه، ئهو بهس بوو کو هوین نهیاره تییا وی بکهن.. قیّجا پا چاوایه وی د گهل هندی خو ژ بابی ههوه مهزنتر دیت، و پیلان دژی وی گیران حهتا کو ئهو ژ خوّشییا بهحهشتی دهریخستی؟

و چاوایه ئهگهر یا سیّیی ژی بیّته سهر؟ کو خهما وی یا مهزنتر ئهو بت ئهو ههوه ببهته ئاگری؟

چاوا هوین پشته قانییا وی دکهن یی ئه قدر سی نمیاره تی ل نک همین؟ ئه قه چ پیکوهورکانییه ههوه کری؟

چاوا هوین ب قی حالی رازی دبن؟

هیڤییا من ژ خودایی مهزن ئهوه ئه و مفایی ژ ڤی کتیبی بگههینته من و ههوه، و ئهو لهشکهری ئیمانی پی د دلین ههوه دا ب هیز بکهت، ڤیجا هوین ب سهرکهفتنی دلخوش ببن.

د. خالد أبو شادي

ناڤبرا ئيٽكئ ئارمانجين كتيبي

بنى ئارمانجه كا ئاشكه را تو ژخواندنا ڤێ كتێبێ دەستڤالا دێ زڤرييه ڤه، و ئهو ئارمانجێن ئهڤ كتێبه ژبهر هاتييه نڤيسين، ئهڤهنه:

دا بیرا ته ل وی نهیاره تییا که قن بینته قه ئه وا د ناقبه را ته و دو ژمنی خودی ئبلیسی دا ههی، وه ک به رگه ریانه ک بو نیزیککرنی د ناقبه را جیهانا غهیبی و یا به ر چاف دا، کو ئه ف نهیاره تییه بکه فته د چارچوو قهیه کی ماددی دا، دا هشیار و به رهه قی پتر بو بینته کرن.

دا تو ین بهرهه ش بی بو کریارین تولستاندنا پیروز ژوی نهیاری ل دریژییا وی شهری هیشتا ب دووماهی نههاتی، گهله که جاران شیایه ته.

شهکوّلینه کا کویر بوّ دژوارترین نه یاری ته، ئهوی ده یبابیّن ته ژ به حه شتی ده ریخستین، و بیّهنا وی ب قی چهندی نه هاتی، حهتا کو خوّ ل به ردوونده ها وان قهنویساندی، و سویند خواری کو نه هیّلت ئیّک ژ وان ژ ده ستیّن وی قه پهست، و مخابن ئه و د گه فا خوّ دا یی پاستگو بوویه! به ری خوّ بده ده ور و به ری خوّ، سه مکه هه ر خرابییه کا ل سه ر پویی عه ردی هه ی: تو ژ شه یطانی پیقه تر کیّ ل پشت دبینی ؟

🗇 بلندكرنا ئاستى هشيارىيى، و ئاگەهدارىيا ل يىلانا نەيارى.

وی بنهجهکرنا قی نهیارهتییی، و گریدانا وی ب دینی قه، چونکی نهیارهتییا دینی دژوارتره ژ نهیارهتییا دنیایی، چونکی سهرکهفتنا ته د قی شهری دا مهعنا وی ههرمانا تهیه د بهحهشتین خوشییی دا، و شکهستنا ته هندی دگههینت کو تو دی کهقییه د بنی جههنهمی دا.

ئەقە كورتى بوو . . و بەرفرەھى ب قى رەنگىيە:

١- حەتا نەيارەتى نەبتە ھەۋالىنى:

ههچیین نه قرو د بی نه مریبا خودی دا گوهداریبا شهیطانی بکه ت، نه و وی شهیطان بو خو کره هه قال و سهرکار، د سووره تا (مهریه م) دا خودایی مه زن ده می به حسی گازیبا ئیبراهیمی -سلاف لی بن- بو بابی وی دکه ت دبیرت: ﴿ یَتَأَبُتِ إِنِّیَ به مسی گازیبا ئیبراهیمی عداب می الرَّحْمَنِ فَتَکُونَ لِلشَّیْطُنِ وَلِیًّا ۞) یه عنی: نه ی بابی من! هندی نه زم نه زدترسم عه زابه ک ژخودایی پردلو قان بگه هته ته، قیجا تو بو شهیتانی ببیه هه قال. قورطوبی د ته فسیری دا دبیرت: ((د ناگری دا بو وی ببیه هه قال)) (۱۱). مه عنا د ناگری دا وی ژ نبلیسی پیشه تر چوهه قال و پشته قان و هاریکار و صهبرئین نابن، و نه چوهه قاله وی بو خودیتی.. نه ری ما نه و شیایه د هه وارا خو بیت حمتا د هه وارا یین ل ده ور و به رین خو بیت؟!

و دەمى مروّف نەيارى خو بو خو دكەتە ھەقال، ئەو دكەنتە د تىنچوونان دا، ئىنكى ل دويق ئىكى، بىلى ئەو ب خو بحەسىيىت. ئەو خو دكورت و يا ر وى قە ئەو يى كارەكى باش دكەت. خو ب ئاگرى دسۆرت و يا ر وى قە ئەو يىي كەفتىيە د نعمەتان دا.. و ئەو دكەفتە وان داقان يىنى نەيارى وى د كراسىي شىرەتان دا يىنىشكىنسى وى كرىن.

و مروّقی عمقلدار شیره تا نمیاری خوّ وهرناگرت، و ب گوتنا وی ناکه ت، قیّجا چاوا دی وی بو خو که ته سهرکار و همقالینییا وی که ت، نمشه ژ تشتین ئاشکه رایه، قیّجا چاوا و خودی د کیتابا خوّ دا دبیّژته مه: ﴿ کُتِبَ عَلَیْهِ أَنّهُ و مَن تَوَلّاهُ

⁽١) تفسير القرطبي: (١١/١١١) ط دار الكتب المصرية.

فَأَنّهُ و يُضِلُّهُ و وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ۞ ﴾ (الحج: ٤) يهعنى: خودى ل سهر شهيتانى نقيسييه كو ههچييى ب دويڤ وى بكهڤت ئهو وى بهرزه دكهت، و بهرى وى دده ته عهزابا جههنه مى، ژ بهر ڤى چهندى فهرمانين پيغهمبهرى -سلاڤ لى بن- ب هندى هاتينه ئهم چو كاران وهكى شهيطانى نهكهين، دا تو ب رهفتارى خو يى روزانه ب رهنگهكى عهمهلى نهياره تيبا وى بچينى.

و همچییی گوهدارییا شمیطانی بکهت، ئه و وی ئه و بو خو کره دوست و همان بالا هم به به و روز نافی خودی ل سمر ئه زمانی وی بت؛ چونکی گهله ک که سه نه نه به نه زمانی نافی خودی دئینن، بهلی ب دلی باوه ریبی پی نائینن!

پشتی هه فالینیی که فتنا د چالا دویشه لانکییی دا دئیت! هنگی ئه و خاپاندییی که فتی دبته سه ربازه ک د ناف له شکه ری ئبلیسی دا کار دکه ت، هاریکارییا وی د خاپاندنی دا دکه ت، و پیش وی فه ب هنده ک کاران رادبت! و گافا ده می پشته فانییی دریژ دبت، خورستییا وی دئیته وه رگیران و ئه و سالوخه تین شهیطانی وه ردگرت، و ده می لایین مروقینییی ل نک وی غه واره دبن و پویچ دبن، سالوخه تی مروقاتییی ل نک هنده ک مروقان نامینت و ئه و دبنه شهیطان! ژ به رفی چهندی خودی د کیتابا خود دا نافی (شهیطان) ل سه روان دانا ده می گوتی: فی چهندی خودی د کیتابا خود دا نافی (شهیطینهم قالوًا إنّا مَعَمُم إنّما خَنُ مُسْتَهْرِءُونَ الله (البقرة: ۱۶) یه عنی: گافا ئه ف دوروییه دها تنه راستا خودان باوه ران وان دگوت: مه وه کی هه وه باوه ری ب ئیسلامی ئینایه، و ئه گه رئه و د گه ل شهیطانین خود مانه ب تنی، ئه و دبیژنی: ئه م یی د گه ل هه وه، و هه ما ئه م ترانه و یارییان ب وان

۲- سەرژیکرنا بی ئومیدییی:

و ئەقە وەكى درێژكرنا دەستى ھارىكارىيىيە بۆتە؛ دائەو تە ژبىرا بى ھىڤىبوونى دەربىخت، چونكى مرادا شەيطانى يا مەزن و ئارمانجا وى يا گرنگ ئەوە دلى بەر ب كنارى بى ھىڤىبوونى قە ببەت، و بى گومانە كو ھەر جارەكا دل

بی ئومید بوو شکهستن رِیکا خوّل سهر عهردی دبینت، و ئهوه یا شهیطانی دقیّت هیّزا ته پی ببهت، و بی هیڤیبوون -وهکی مهنناوی دبیّژت- ئهوه تو یی پشترِاست بی کو تشتهک چی نابت، و ئهو دری هیڤییییه(۱).

قیّجا برایی من.. بی هیقی نهبه! ههر گاقهکا ل بهرا ته مای ژ شهری ژیانی، قهفتهکا هیقییییه بی ته، کو تو شکهستنا خو ب سهرکهفتنی بگوهوری، و وی دوژمنی پاشدا ببهی یی دهستدریژی و تهعداییا وی زیدهبووی، حهتا شیای دهولهتا دلی داگیر بکهت.

٣- كۆمكرنا ھەمى ھێزێن مرۆڤى بۆ بەرگرىيا نەيارى:

ژ بیر نهکه تو ین د شهرکی دا هندی ژ ته دخوازت تو ههمی هیزا خو بئازرینی و کوم بکهی دا بهرگرییه کا تماما دژوارترین دوژمنی بکهی، و ئهوی ب دورستی دشکیت ئهڤروّکه ئهو کهسه ین: هیزا دوژمنی خوّ ب چو قه وهرنهگرت، و ب خاڤ و سستی قه و بینی خوّ ئاماده بکهت و کاری خوّ بکهت بهرانبهر وی راوهستت، و بچته شهری دوژمنی خوّ بینی تشته کی ژ وی و چهکی وی و خالین هیّزی و لاوازییی ل نک وی بزانت.

و ئەقە هشياركرنە ژ لايتى خودايتى مە قە بىق مە ژ قتى چەندى، هىئشتا دەمىى ئەم د پشتا بابى خۆ ئادەمى دا، بەرى ئەم دەست ب شەرى قى دوژمنى بكەين و بكەقىنە داقىين وى، خودايتى مە گۆتە بابى مە: ﴿ يَتَادَمُ إِنَّ هَلَا عَدُو لَكَ وَلِرَوْجِك ﴾ بكەقىنە داقىين وى، خودايتى مە گۆتە بابى مەندى ئەقەيە دوژمنە بىق تە و ژنكا تە.. و (طە: ١١٧) يەعنى: ئەى ئادەم ھندى ئەقەيە دوژمنە بىق تە و ژنكا تە.. و ھشياركرنا لى تشتى بىلىرسى بەرى كو چى بېت خۆپاراستنا پىتقى د نەفسى دا پەروەردە دكەت، دا ئەو ھند بەرگرىيى لى نك خۆ پەيدا بكەت كو بىسىت خۆ لى بەر ئىش و نەخۆشىيان بگرت. ولى سەر بناخەيى قى راستىيى كو شەيطان دوژمنە، خودايى تە فەرمانى لى تە دكەت كو تو ھەمى ھىز و زەلامىنىيا خىق كىقم بكەى: ﴿ إِنَّ ٱلشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُو لَوْ كَوْمُ بكەى: ھەدە يەدى شەيتانە بىق ھەدە

⁽١) التوقيف ص ٣٤٦.

دوژمنه، قیّجا هوین ژی وی ب دوژمن بوّ خوّ بزانن. ئه ثن ئایه ته فهرمانی ل مه دکهت دوژمنییی ب دوژمنییی بزقرینین، و ئهم لهزی د هیّرشکرنا نهیاری دا بکهین بهری ئه و مه نیّچیر بکهت، قیّجا پشتی ته نهیاره تیبا وی زانی ما تشته کی بهرعه قله تو گوهدارییا وی بکهی، یان قیانا وی بیّخییه دلیّ خوّ، یان هاریکارییا وی بکهی؟

ب راستی کاره کن ب ترسه کو ئهم کاری د گهل وی نهیاری بکهین ین هنده کهرب و دلره شی و نه قیانا مه هل دگرت، و ژ بلی ئاگری ب تشته کن دی رازی نابت بق مه، ئه و مه دبینت و ئهم وی نابینین، ئهم ژی بی ئاگه هدین و ئه و ژ مه بی ئاگه ها نابت، ب دزی قه ئه و خو د وی ری کی را دگه هینته مه یا بو مه خوش، بنی ئه م پی بحه سینین، پاشی ئه م خو ژی بی ئاگه هد دکهین!

و پشتی قی تایمتی، یا فمره تو ل لیستهیا ناقین نمیارین خو بزقری، و جاره کا دی لیکده یه قه، دا بزانی کو گهله ک ژوان شهرین ئمقرو تو پی پادبی، دخهله تن و ژقهستانه، و د گهل هنده ک نمیارین نه ژپاستینه، و خوزی مه ئمو کربا یا عمقلداری شاره زا حاته می تعصم کری، ده می دبیترت: ((من دیت هه مروقه کی دوژمنه کی ههیه، من گوت: دا به ری خو بده می کانی دوژمنی من کییه، نموی به حسی من ب خرابی د پشت من پا کری نه دوژمنی منه، و نموی تشته ک ثموی به حسی من به دوژمنی منه، بهلی دوژمنی من نموه یی ده می نمز طاعه تی خودی بکه م نمو به ری من بده ته بی نه مریبا وی، من به ری خو دایی نبلیس و نموی وی قی چهندی دکهن، ئینا من نمو بو خو کرنه دوژمن، و من کاری خو بو شهری وان کر، و من تیر و کقانی خو ناماده کر و نمز ناهیلم نمو نیزیکی من بین)) (۱۰).

و دا دەمى تە يى ب بها، و خۆوەستاندنا تە يا مەزنتر زەعى نەبت، ئىمام فەخرى رازى بەرى تە دەتە دوژمنى تە يى خەطەرا وى پتر، دەمى دېيژت: ((تە دو نەيار ھەنە، ئىك يى ئاشكەرايە و ئىك يى قەشارتىيە، و فەرمانا ل تە ھاتىيەكرن

⁽١) حلية الأولياء ٧٩/٨.

کو تو شهری ههردویان بکهی، و شهری نهیاری قهشارتی فهرتره ژ شهری نهیاری ئاشکهرا؛ چونکی نهیاری ئاشکهرا ئهگهر دهلیقه یا خو ببینت د پهرتالی دنیایی دا دربا خو ددانت، بهلی دوژمنی قهشارتی دهمی دهلیقه یا خو دبینت ئهو د دینی و باوه رییی دا دربا خو ددانت، ژ بلی فی ژی نهیاری ئاشکه را ئهگهر شیا مه خیر دی بو مه ئیته نقیسین، بهلی ئهگهر نهیاری قهشارتی شیا مه ئهو دی مه د سهر دا بهت، ههر وهسا ئهوی ب دهستی نهیاری ئاشکه را بیته کوشتن دی شههید بت، بهلی ههچییی ب دهستی نهیاری قهشارتی بیته کوشتن دی ژ رهحمی بیبار بت، لهو خوپاراستنا ژ خرابییا دوژمنی قهشارتی فهرتره))(۱).

٤- كريارين تۆلڤەكرنا پيرۆز:

پێغهمبهرێ خودێ -سلاڤ لێ بن- دبێژت: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُنْضِي شَيَاطِينَهُ ، كَمَا يُنْضِي أَحَدُكُمْ بَعِيرَهُ فِي السَّفَرِ (٢) يهعنى: خودان باوهر شهيطانێن خوّ وهسا لهغهر دكهت كانێ چاوا ئێک ژههوه حێشترا خوّ ب سهفهرێ ڤه لهغهر دكهت.

شهیطانی خودان باوهری باری گرانی کهربی ژوی هل دگرت، دهمی دبینت ئهو طاعه تی خودی دکه تو برق وی یی ب وه فایه، له و عهبدللاهی کوری مهسعوودی دگوت: ((شهیطانی خودان باوهری یی لهغهره)) (۳).

برایی من مهعنا قی حهدیسی ب ئهزمانی کریاری ژینا روّژانه ئهقهیه: نیشانا باوهرییا ته ئهوه تو شهیطانی خو بوهستینی، و رحهتییا شهیطانی ته نیشانا لاوازییا باوهرییا تهیه. و ههچییی ئهقرو د قی شهری دا رحهت و تهنا بوو، ئهو وی نهیاری خو رحهت کر و کلیلین سهرکهفتنی کرنه د دهستان دا، و ههچییی خو بوهستینت و زهحمه تی بو خو چی کهت، ئهو وی نهیاری خو بیزار کر، دا خوساره ت و شهرمزار بزقیت. و ب ریکا رحه تی یان وهستیانا خو د شهری ئهقرو دا تو دی

⁽١) حلية الأولياء ٧٩/٨.

⁽٢) السلسلة الصحيحة رقم ٢٤٢٢.

⁽٣) إحياء علوم الدين ٣١/٣.

زانی کانی تو چهند یی نیزیکی ژ سهرکهفتنی یان شکهستنی.. زهلامه کی وه کی عومه ری -خودی ژی رازی بت- پشت ل شهیطانی خو شکاندبوو، له وا شهیطانی وی ژی دره ثی، و هنده کین دی ههنه شهیطانی خو ناوه ستین، به لکی خولامینیا وی دکهن، حه تا وه لی دئیت ئبلیس هنده ک کارین خو ته سلیمی وان دکهت، و ئه و دچت ته نا و رحه ت دنقت، یی پشتراست ژ زیره کییا له شکه رو کورین خو!

ژ بهر قنی چهندی ئهو بناخهیی ئبن قهییمی دانای بو سهردهرییا د گهل قی نهیاری بناخهیهکی بنبره، و دان و ستاندن پی نه قیت، و ئهو بناخه نه قهیه:

(۱همچییی ب زکری خودی و تموحید و ئستغفار و گوهدارییا وی شمیطانی خوّ د قی دنیایی دا عمزاب نمدهت، شمیطانی وی ل ناخرهتی دی وی ب ناگری عمزاب دهت، قیّجا همر ئیّک یان دقیّت شمیطانی خوّ عمزاب بدهت، یان شمیطانی وی دی وی عمزاب دهت)(۱۱).

مهعنایه کا دی یا گرنگ ئهم ژ ڤێ حهدیسێ وهردگرین:

تو سهرهدهريين د گهل دوژمنه کێ وهسا دکه ی ژبلي ئهزمانێ هێوێ ئهو ئهزمانه کێ دی نزانت.. و بهری نوکه خودایێ ته بیرا ته ل (خویندارییا ته یا کهڤن) ئینایه څه دا تو ژبین خو ههمییێ بو تولقه کرنێ بدانی، خودایێ مهزن دبێژت: ﴿ یَبَنِیۡ ءَادَمَ لَا یَفۡتِنَدُّکُمُ ٱلشَّیۡطُنُ کُمَاۤ أَخۡرَجَ أَبَویۡکُم مِّنَ ٱلْجُنَّةِ ﴾ (الأعراف: ۲۷). و عهره ب د مهتهلێن خو دا دبێژن: یێ خویندارییه ک ههبت نانڤت!

برایی من: توّلقه کرن ب کار و کریانه نه ب گوّتن و ناخفتنانه، و نهوی نه قروّ همما به س گوّتنان د نه یاری خوّ وه رکه ت، سوباهی ده می مهسه له دبته مجدی و داستان ده ست پی دکه ت، نه و دی ژ به ر وی ره قت، به لی عه گیدی په هله وان و شیری مهیدانی نه وه یی مهیدانی ب نه زمان دئی خت، و بیده نگییا وی یا تیر مه عنا ترسی دها قیّته دلی دو ژمنی.

⁽١) بدائع الفوائد ٢٥٦/٢.

پترین جاران ئاخفتنا زیده نیشانا کریارا کیمه، و ئهو زهحمه تا مروّف ب گهف و گوران قه دبه هیزا مروّقی بو کریارا زهعی دکه ت، ژبه رقی چه ندی فه رمانا پیغه مبه ری - سلاف لی بن - گهله ک یا بنه جه بوو ده می گوتی: (لا تَسُبُّوا الشَّیْطانَ، و تَعوّدُوا مِنْ شَرِّهِ) (۱) یه عنی: خه به ران نه بیژنه شهیطانی، و خو ژ خرابییا وی بیاریزن.

و ما گوتنا ئاخفتنین کریت بو شدیطانی چ مفا تیدا هدید؟ و ئدو دی چ ل دهفته را ته زیده کهت؟ بهلی خوپاراستنا ب خودی ژ خرابییا وی ئدوه دهرمانی ب مفا. وهدی کوری موندبیهی گوتنه کا رهوان و بندجه پیشکیشی ته دکدت، و ته پی هشیار دکدت دهمی دبیژت: ((ژ خودی بترسه، و ل پیشچاڤ خدبدران ندبیژه شدیطانی و ژ بنقه بنقه دوستینییا وی بکدی!))(۲).

٥- خواستنا هاريكارييا خودي و يا مروّڤي د شهري دا:

و ژ ئارمانجین قی کتیبی ئهوه ئهو بهری ته بده ته چهکی ته یی ژ ههمییان دژوارتر یی کو ته ژ بیرا خو بری، و بیرا ته ب خالین هیزا ته بینته قه، چونکی شهیطان خو ل سهر نیر دکهت، و هنگی ته ههوجه یی ب هاریکارییی ههیه.

ئه ول سهر ته نیّر دبت دهمی باوهرییا ته لاواز دبت، و دهمی تو ژ مروّقیّن چاک دویر دکه قی و دمینییه ب تنی، و دهمی تو زکره کی ژ بیر دکهی، یان دلچوونه ک ته دئارییّت، و دهمی تو دچییه سهفه ره کی یان دمینییه ل غهریبییی (۳)، و ئه و ل سهر ته نیّر دبت دهمی تو چه کی خوّ ژ بیر دکهی یان ژی غافل دبی، و دوژمنیّن هه وه ژ شهیطانیّن ئه جنه و مروّقان حه ز دکهن کو هوین ژ چه کی خوّ غافل

⁽١) السلسلة الصحيحة رقم ٢٤٢٢.

⁽٢) إحياء علوم الدين ٢٤٠/٢.

⁽۳) و ژ بهر هندی ژ دوعایا سهفهرییه مروّف بیّژت: یا رهبی، ئهم د قیّ سهفهرا خوّ دا پسیارا باشییی و تهقوایی ژ ته دکهین، و ژ کاری تشتی تو پیّ رازی ببی، و ژ قههرهمانییا یووسفی -سلاف لیّ بن- ئهو بوو وی ل غهریبییی خو ب خودایی خو پاراستی و مای دههمهن پاقژ ل وی دهمی چو ترسا ژ ههتکبرنیّ ل سهر وی نهبوو؛ چونکی کهسیّ ئهو نهدنیاسی.

ببن، دا ئەو ب ھارىكارىيا پشتەڤانين خۆ ھيرشى بدەنە ھەوە. ئەڤە حالى وييە، قىجا ئەم چ ھارىكارىيى درى نەيارەكى نىر بخوازىن؟

هاریکارییا ته ئه قرق دژی نه یاری ته یی شهیطان ژ مروّق و ئه جنان دو هاریکارینه: ئینک یا عهسمانییه، ژ خودی ئافرانده ری هه وه هه ردویان و یی زانا ب ژیده ری هیز و لاوازییا هه وه هه ردویان، و ئینک ژ مروّقانه، تو ژ وان وه ردگری ئه وین و دیندارییی هدی.

و مروّقی هموجهییهکا زیده ب هاریکارییا خودایی خوّ ههیه، و ئمو همژاری بهر دهستی وییه، و ئمو ژ هندی لاوازتره کو ئمو ب تنی بهرسنگی نهیاری خوّ بگرت، و ئهگهر ئمو جارهکی هموار کمتی، ئمو دی د هموارا وی ئیّت، و چی گافا وی خوّ هیّلا ب هیفییا خوّ ب خو قه، و ئمو ب تنی چوو شهری نهیاری خوّ، ئمو دی زقرت شمرمزار.. و ژ بیر نمکه: ئمگهر صهیی شقانی رموی ته، تو هاریکارییی بوّ خوّ شقانی داخواز بکه، دا ئمو بهلا صمیی خوّ ژ ته قهکهت!

و ئه قه شهره که سهرکه فتن تیدا نه ب زیره کی وتیگههشتنیه، بهلکی ئه و به هندییه مروّف د په نابرنا خوّ دا به رب خودی قه یی راستگوّ بت، ئه گهر نه.. ئه و دی شهرمزار بت، ئبن تهیمیهی ئه شی چه نده د تیبینییه کا خوّ یا ب بها دا دیتیه ده می دبیّرت: ((دبت زهلامه ک ژ مروّفیّن زیره ک و دیتن خوّش ژی بت، د گه له هندی ژی ئه و تشتی ژ هه مییان ئاشکه راتر نه بینت، و دبت عه قلی وی سفکترین عه قبل بت، و دیتنا وی یا لاواز ژی بت، بهلی خودی به ری وی بده ته هیدایه تی د وی تشتی دا یی خه لک تیدا ب هه شرکی دچن، چونکی بینی وی که سی چو هیز و شیان نینه، قینجا هه چییی خوّ به یالته ب هی قییا دیتن و عه قبلی و زانینا خوّ قه، شه و دی شه رمزار بت))(۱)

ژ بهر قی چهندی ژ بلی مروّقی کیم کهس ب کاری خوّ موعجب نابت، و یی شهرمزار تی نهبت کهس پال ناده ته سهر کاری خوّ، و زهلامی چاک بشری کوری حارثی ئه دهرسا گرنگتر بوّ خوّ ژ چیروّکا ئبلیسی وهرگرتبوو، روّژه کی وی نقیّر دارشی نه دهرسا گرنگتر بو

⁽١) درء تعارض العقل والنقل ٣٤/٩.

دکر، و وی نقیّژا خوّ دریّژ کر، دیت زهلامه ک ب عهجیّبی قه ییّ بهری خوّ دده تیّ، بشر ب وی حهسیا، لهو گوّتیّ: ((ب وی تشتی عهجیّبگرتی نهبه ییّ ته ژ من دیتی، ئبلیسی هنده هنده عیباده تیّ خودیّ د گهل ملیاکه تان کربوو))(۱).

٦- ب دەستقەئىنانا بلندترىن دەرەجەيين قيانا خودى:

پهرستنا دفن شکاندنی پهرستنه که ژبلی مروّقیّن بهیّز د دینی خودی دا کهس وی ل بیرا خو نائینته هم، و تشته ک ل نک خودی هند یی خوش نینه وهلییه کی وی دفنا نه یاری وی ل ئاخی بده ت و کهربیّن وی هه کهت، ئبن قهییم دبیّژت: ((و ئه قه رهنگه کی پهرستنیّه ژبلی عه قلداران که س خوّلی هشیار ناکه ته هه) و خودایی مهزن د کیتابا خوّدا ئیشاره تی دده ته قی پهرستنی ده می دبیّژت: (فرمّن یُهَاجِرُ فِی سَبِیلِ اُللّهِ یَجِدُ فِی اُلاّرُضِ مُرَغَمًا کَثِیرًا وَسَعَهً ای (النساء: ۱۰۰) یه عنی: هه چییی د ریّکا خودی دا مشه خت ببت، دی جهه کی د عهردی دا بو خوّ بینت کو خوّ شه گوهیّزتی، و ئه و ل ویّری دی وی تشتی بینت یی ببته ئه گهرا ره زیلبوونا دوژمنین وی، د گهل فره هییا د رزقی و ژیاری دا.

و قهکرنا کربین نهیارین خودی ژکافران ئارمانجه که خودی حهز ژی دکهت، و داخواز دکهت، قیجا ب جهئینانا وی ژتمامییا پهرستنیه، ئه قه د گهل ههمی نهیارین خودی، قیجا چاوایه ئهگهر ئهو د گهل سهروکی وان ئبلیسی بت؟!

و ژ بهر قتی کهربقه کرنتی ریقه چوونا ب خوّمه زنگرن قه د ناقبه را ریزا موسلمان و کافران د شهری دا هاته دورستکرن، وه کی ئهبوو دوجانه ی سیماکتی کوری خهرشه یی -خودی ژی رازی بت- کری، حه تا پیغه مبه ری -سلاف لی بن- مهدحیّن وی کری. و که عب مه ل وی ریّک ی ئاگه هدار دکه ت یا دوژمن پی دئیّشت و دبیّژت: ((تشته ک بو ئبلیسی و له شکه ری وی و شهیطانان هند یی نهخوش نینه و گرییا وان نائینت، ده می ئه و موسلمانه کی دبینن دی ته سوجدی، دبیّژن: ب سوجدی ئه و چوونه به حه شتی، و ب سوجدی ئه م چووینه ئاگری))(۲).

⁽١) حلية الأولياء ٢٤١/٦.

⁽٢) حلية الأولياء ٢٩/٦.

- و ژ تشتین تو ئەڤرۆ دشیّی كەربین ئبلیسی پی ڤەكەی ئەوە:
- 🗗 ههر رِوْژ تو هنده کنی ژ عهردی وی بستینی، و ژ شوینوارین وی پاقژ بکهی.
- اتو ب پزگاربوونا خو ب تنی رازی نهبی، بهلکی دهستی هاریکارییی بو خهلکی ژی دریژ بکهی، دا وان ژی ژ ناڤ پهنجین شهیطانی پزگار بکهی، و وان ژ دهسته کا خودی.
- تو خو ژ وان داڤان ڤهرهسيني يئ شهيطاني گهله ک خهلک ژ بلي ته ئيخستيني و پي گرتين.
- اهگهر هزره کا خراب د دهر حمقا موسلمانه کی دا بن ته چیبوو، تو مهسملی ده رنشیف بکه، و پتر قمدری وی بگره، و دوعایا خیری بن بکه، چونکی ئمقه تشته که گهله ک کمربین شهیطانی قمد که ت، و وهسواسا وی ژ ته دده ته پاش، و پیلانا وی به طال دکه ت و ل وی دز قرینت.
 - 🗗 وان خالین لاواز یین بهری هنگی وی هیرش تیرا دایه سهر ته نههیله.
- ههر جاره کا تو کهفتی یان شکهستی رابه قه، و جاره کا دی دهست ب شهری بکه، و چو جاران ئالایی تهسلبمبوونی بلند نه که.

و ژ کهربقه کرنا شهیطانییه کو تو دهه می تشتان داهه قد ژییا وی بکهی، ئهگهر خو نهو کاری نهو دبیژت ب سهر قه یی باش ژی بت! حارثی کوری قهیسی دبیژت: ((ئهگهر شهیطانی گوته ده می تو نقیژی دکهی: تو یی ریمه تییی دکهی، تو نقیژا خو دریژتر لی بکه))(۱).

٧- دو ړهنگين جيهادي:

ئبن قهییم دبیّرت: ((ژبهر کو جیهادا دوژمنیّن خودی ییّن ژدهرقه چهقهکه ژجیهادا عهبدی د ریّکا خودی دا د گهل نهفسا وی ب خو، وهکی پیغهمبهری -سلاڤ لیّ بن- گوتی: جیهادکهر ئهوه ییّ د طاعهتیّ خودیّ دا جیهادا نهفسا خوّ

⁽١) تلبيس إبليس ٢٥/١.

دکهت، و مشهخت نهوه یی پشت بده ته وی تشتی خودی نههی ژی کری. جیهادا نهفسی بهری جیهادا دوژمنی ژ دهرقه دئیت، و نهو بوّ وی دبته بناخه، چونکی مروّق نهگهر جیهادا نهفسا خوّ نهکهت دا نهو وی بکهت یا فهرمان پی لی هاتییهکرن، و خوّ ژ وی بده ته پاش یا نههییا وی ژی هاتییهکرن، و د ریّکا خودی دا شهری وی بکهت، نهو نهشیّت جیهادا نهیاری ژ دهرقه بکهت، و چاوا نهو دی شیّت جیهادا نهیاری خوّ کهت و شیّتی، و نهو نهیاری وی نهوی د سنگی وی دا یی شیّت جیهادا نهیاری خوّ کهت و شهری د گهل بکهت؟ بهلکی نهو همر نهشیّت دهرکهفته جیهادا نهیاری خوّ نهو جیهادا نهفسا خوّ نهکهت دا دهرکهڤت. همر نهشیّت دهرکهفته جیهادا نهیاری خوّ نهو جیهادا نهفسا خوّ نهکهت دا دهرکهڤت. همدویان دا دوژمنهکی سیّیی ههیه نهو نهشیّت جیهادا همردو نهیارین خوّ بکهت، و نهو د ناقبهرا همردویان دا دی راوهستایه، نهگهر نهو جیهادا وی دوژمنی نهکهت، و نهو د ناقبهرا همردویان دا یی راوهستایه، مروّث ژ جیهادا همردویان سست دکهت، و وی دترسینت، و وهسا تی دگههینت کو زهحمهتهکا مهزن د جیهادا وان دا همیه چونکی نهو دی دهست ژ خوّشی و پشک و بارین خوّ بهردهت، و نهو نهشیّت جیهادا وان همردو نهیاران بکهت نهگهر جیهادا وی بارین خوّ بهردهت، و نهو نهشیّت جیهادا وان همردو نهیاران بکهت نهگهر جیهادا وی دوژمنی نهکه، بر جیهادا وان همردویان))(۱۰)

پسیار ژ عمبدللاهی کوری عممری هاته کرن: تو چ دبیژی بو جیهاد و غهزایی؟ وی گوت: ((ژ نه فسا خو دهست پی بکه، جیهادا وی بکه، و ژ نه فسا خو دهست پی بکه غهزایا وی بکه، چونکی ئهگهر تو هاتییه کوشتن و تو یی دوه شی روژا قیامه تی خودی دی راکه ته قه و تو یی دوه شی، و ئهگهر تو هاتییه کوشتن و تو یی ریمه تکار، روژا قیامه تی خودی دی ته راکه ته قه و تو یی ریمه تکار، و ئهگهر تو بید کوشتن و تو یی صهبرکیش و بو خو ب خیر حسیب دکهی، روژا قیامه تی خودی ته راکه ته و تو یی مهبرکیش و بو خودی دی به خیر حسیب دکهی)).

قیّجا گهلی برا.. ئهوی ئه قرو ژ جیهادا نه فسا خو بره قت، سوباهی ئه و دی ژ جیهادا دوژمنی ژی ره قت.

⁽١) زاد المعاد ٦/٣.

۸- نیاسینا تبیعه تی نهیاری و پیلان و لهشکه ری وی:

تو چ ژ نهیاری خو دزانی؟ ئه شه پسیاره که کلیلا سهرکه فتنا ل سهر نهیاری د ناف خو دا هل دگرت، و چینی د حیکمه ته کا خو یا له شکه ری یا که فن دا دبینژن: ئه گهر تو نهیاری بنیاسی و نه فسا خو ژی بنیاسی، پی نه قیت تو ژ کرنا سهد شه پان د گهل وی بترسی، به لی ئه گهر تو نه فسا خو یان نهیاری نه نیاسی تو د هه می شه پان دا دی شکیی، و ئه گهر تو نه فسا خو بنیاسی به لی نهیاری خو نه نیاسی هه سه رکه فتنه کا تو ب ده ست خو بیخی شکه ستنه کی به رانبه ردی بینی.

قیّجا بی گومانه کو ئهگهر تو فیّل و پیلانیّن نهیاری بنیاسی، و بزانی وی چهند هیّز و لهشکهر ههنه، ئه قه دی پیگافهکا فهر بت بر پویچکرنا فیّلبازیییّن وی، و ژ بنبرنا هیّزا وی، پاشی ب دهستفهئینانا سهرکهفتنی ل سهر وی. و فیّلیّن ئبلیسی دبی دووماهینه، و -ئهگهر خودی حهز بکهت- د قی کتیّبی دا ئهم دی وان ئیک ل دویڤ ئیّکی ئاشکهرا کهین، دا ئهم وی پاشدا ببهین و ب هاریکارییا خودی وی بشکیّنین. دبت هنده کی جاران زانینه کا ب تنی شکهستنی بگوهوّرت و بکهته سهرکهفتن، و ئه ک کتیبا ل بهر دهستی ته گهنجینه یه کا زانینانه، ههمی خالیّن لاوازیّن نهیاری ئاشکهرا دکهت، و بهری ته دده ته هندی کانی چاوا تو دی وان باش بارئینی، دا ب ئانههییا خودی تو سهرکهفتی بزقرییه قه.

دزيكەر

۱- دزیکهر کاری خوّ ل تاریبی ب تنی دکهت، دا کهس وی ئاشکهرا نهکهت، لهوا ئهو هیرشی دبهته دلین رهش و تاری و خودان پی ناحهسییین.

۲- چی گاڤا رِوّناهییا سپیدی ههلات دزیکهر ئاشکهرا دبت و باز ددهت، لهو دهمی نهو قهستا وان دلان دکهت یین ب رِوّناهییا خودی دگهش، د گاڤی دا ئهو ئاشکهرا دبت، و دره قت.

- ۳- دزی گهله که دزیکه ری ب نک خو قه دکیشت، و گافا دزیکه ری دزییه ک کر و که س نه دیت وی پاشفه ببه ت، نه و چهنده دلی وی دی به ته دزییه کا مه زنتر، و هنگی موصیبه ت و زیانا ته دی مه زنتر بت، له و هه ر جاره کا خودان ب خو را نه گهه هشت و توبه ژ گونه هین بچویک نه کر، گونه هین مه زن ژی دی ب دویث دا ئین، و هزر نه گه ر نه نینه دورست کرن دی به ری له شی ده نه قه کوشتنی.
- **٤-** شهیطان دزیکهری باوهرییه، و دزیکهر ب تنی دزییی ژ وی دکهت یی ئاگهه ژ خو نهبت.
- ٥- ئهگهر دزیکهری دیت زیره شان یین ل بهر دهرگههی دی پاشدا چت، و زیره ثانییا تشته کی هندی یا زکری یا دژوار نینه، لهو چی گافا زکری خودی هاته کرن شهیطان ب شهرمزاری قه دره ثت، چونکی ئهو یی ترسنوکه.
- -- زڤراندنا تشتى هاتىيە دزيىن بەس نىنە، تشتى خۆ بزڤرىنه و راھىلە دزيكەرى ژى (قەنجىيى د دويڤ خرابىيى دا بكە، ئەو دى وى ژى بەت).
- ٧- گەلەكى دشيّتە زيرەكييى، گاڤا در مشە بوون، گەلەك يا ب رەحمەتە رى ل وان بيّتەگرتن، ڤيّجا خو نەھاڤيّرە نيڤا پيلى، و نەچنە د ناڤ وان ھەڤالان دا يين باوەرىيا تە ددزن.
 - ۸- دزییا وهزیری وهکی یا فهقیری نینه!
- ۹- ئەرى تە زانىيە دوژمنى خودى د كى كونى را دئىتە تە؟ تە زانىيە خالا تە يا لاواز چىيە يا ئەو ھۆرشى ژى دئىنتە سەر تە؟ و تە چەپەرىن خۆ وەسا موكم كرينە كو تو ژى كارى ھۆرشا بىت بكەى؟
- ۱۰ ده من تو د ناڤ دزان دا ئاكنجى دبى تو بهرئ وان ددهيه هندئ كو ئهو دزييا ته بكهن، پهرژانئ ته ژوان دپاريت ئهوه تو خو ژوان دوير بكهى، و ئهو نيشانا هندييه كو ته عهقلهكئ ساخلهم ههيه.
- ۱۱- دەمى تو ب تنى دچىيە رىكى دزيكەر دلى خۆ دبەنە دزىيا تە، و ھنگى ئەگەر تو بكەيە گازى ژى كەس نابت د ھەوارا تە بىت!

ناڤبرا دویێ رێنیشانیێن شەری

١- دۆرىيچكرن:

قمتاده دبیّرت: ((کورِی ئاده می! شهیطان ژهه می لایان قه هاته ته، به لی ئه و ژسه ری قه نههاتییه ته؛ چونکی ئه و نهشیّت بکه فته د ناقبه را ته و دلوّقانییا خودی دا)(۱).

ژ بلی عهسمانی و عهردی وی رِیّکهک برّ مه نههیّلایه، عهسمان رِیّکا تهیه برّ نک خودی تو دهستیّن خوّ ب نک قه بلند دکهی دا ئه و د ههوارا ته بیّت، و عهرد جهی قهشارتنا تهیه دهمیّ مرن دگههته ته!! مهعنا: د قی شهری دا ته چو ریّکیّن رهقیّ نینن، و بهرانبهر قی نهیاری ته ئیّک ژ دو چارهیان ههیه: خوّ ب خودی بپاریزی، یان قهستا قهبری بکهی.

⁽۱) تفسير ابن كثير ۲۷۳/۱.

و دۆرپێچكرنا شهيطانى بۆ ته دبت ژ لاين جهى قه بت، و دبت ژ لاين دەمى قه بت، يەعنى: دڤێت تو بزانى كو جههك ل عهردى نينه تو ژ شهيطانى خۆ يى لى پاراستى بى، ئەگەر خۆ تو ل بەرانبەر بەرى رەش بى. و دەمهك ژى نينه تو يى پاراستى بى ژ وى، رۆژێن عەمرى تە يى بۆرى بن، يان ئەو رۆژ بن يێن ل بەرا تە دئێن.

د ههر شهرهکی دا ژ شهرین دنیایی دهمهک ههیه شهرکهر تیدا بینا خو قهددهن، ب تنی شهری مه نهبت د گهل شهیطانی، د ههمی دهمان دا شهر یی بهردهوامه، نهگهر خو دهم (لیلة القدر) ژی بت!!

و تو باش بزانه کو عهده تی شه ران ئه وه گافا ده می دور ریی چکرنا ته دریژ بوو، و ته چو ریکی ده ده دری بی خو ته دین ده رکه فتنی بو خو نه دین، و هاریکاری نه گههشته ته، ژنه چارییا خو تو دی بی هیفی بی و گافا تو بی هیفی بووی تو دی خو ب ده ست نه یاری فه به ده به ده ستی وی فیجا هشیاری خو به!

۲- تير:

د سالوّخهتی بهریّخوّدانا حهرام دا هاتییه کو ئهو تیرهکی ژههرکرییه ژ تیریّن ئبلیسی. مهعنا د ثبی شهری دا ئبلیسی تیر ژی ههنه.. و بوّچی ئه و تیر یی ژههرکرییه؟

بهرسڤ: دا ئهو پتر ین کوژهک بت، و بن گومان ئهو دلن ب بهریخودانین حهرام بهخترهش بووی بو مرنی نیزیکتر لی دئیت، و وه لی دئیت نه دیتنا جهنازهیان و نه ژی شیرهت چو کاری لی ناکهن، و ئهو ژ گوهدانا خیری کهر دبت، و کهنگی ههوه دیتییه جهد د دلهکی عاشق دا همبت، یان ئیخسیری شههوه ته کی شیا بت هنده ک بایی ئازادییی هلکیشت؟

تبیعه تی ژه هری یی وه سایه ئه و له شی قه دگرت، ب ریکا خوینی خو دگه هینته هه می ئه ندامین له شی، عه قل دمینت موژیل، ئه زمان ب غه زه لی قه ژبیر قه دچت،

و پئ دتهحست، بنوچی؟ چونکی ژههر یا گههشتییه وان ههمییان، مهعنا: بهریخودانا حهرام ئینک ژ چهکین کوژهکین شهیطانییه، تیرهکه سهری وی بو دهمه کی دریژ ین مایه د ناف ژههرا کوژه ک دا ئهوی د ناف ئامانی شههوه تی دا ههی، شهیطانی ئهو تیر ین بری و کرییه د کفانی خو دا و ب سهکفانییه کا زیده وی ئهو یی د دلی ته وهرکری، فیجا ئهگهر دلی ته تهقوا و ترس بو خو کربته مهطال و دابته بهر خو، ئهو تیر ههمی دی شکین و کهفن، ئهگهر نه. ئهو دی ته وهرگیرن.

برايين من..

ئەڤرۆ د شەپى دا، تىر ژ ھەمى لايان قە ب نک تە قە دئين، ژ شاشە و كۆڤار و پيشانگەھين جلكان و مۆديلان، فتنه ژ ھەمى لايان قە دئين، ڤيجا يان ھوين دى خۆ ژ وان جهان دەنە پاش يين تير ژى دئين، كو جهين گونەھينه، يان ل دەمىي شەپى ھوين دى وى مەطالىي باوەرىيىي دەنە بەر خۆ يى تيرين دلچوونان ل سەر دشكين و دكەڤن.

و بهریخوّدانا حهرام بهلکی بهریخوّدانا حهسویده کی بت ژبانا خودانی خراب بکهت، و بهختی وی رهش بکهت، و وهسا وی تی بگههینت کو پشک و بارا وی ژ دنیایی یا کیّمه، قیّجا نه ژههره بچته د لهشی وی دا و وی ل سهر بهرتیل و ریبا و خوارنا مالی خهلکی بسته بکهت، و حهرام حهرامی دکیّشت.

٣- ئالا:

پینغهمبهری خودی -سلاف لی بن- دبیّرت: ﴿ نَیْک رُ مالا خوّ دهرناکه قت نهگهر دو ئالا ل بهر دهری وی نهبن، ئالایه ک د دهستی ملیاکه ته کسی دا و ئالایه ک د دهستی شهیطانه کی دا، قیّجا نهگهر ئهو دهرکه فته وی تشتی خودی حهز رژی دکه ت ملیاکه ت ب ئالایی خوّ قه دی ب دویف وی که قت، و نهو دی مینته ل بن

ئالایی ملیاکه تی حه تا دز قرته مالا خق، و ئهگهر ئهو دهرکه فته وی تشتی خودی پی نهخوش بت، شهیطان ب ئالایی خق قه دی ب دوی وی که قت، و نهو دی مینته ل بن ئالایی شهیطانی حه تا دز قرته مالا خق .

همر جاره کا تو ژ مالا خو دهرد که قی، تو ئنیه ته کا که د دلی خو دا نوی بکه؛ دا ئالایه کی ملیاکه تان ل سهر سهری ته بیّته هلدان سیبه ری ل ته بکه ت حه تا تو دزقری، ده رکه فتنا ته بو کاره کی وه سا رزقه کی حه لال بو ته پیّقه بیّت و عه یالی خو پی ب خودان بکه ی یان مروّقاینیی پی ب هیّز بیّخی، یان خرمه تا جیرانه کی تیدا بت، یان باشیه ک پی به لاث ببت، یان غافله ک پی هشیار ببت، یان زالمه ک پی باشدا بچت. ئه قه هه می ئنیه تیّن چاکن هه وجه یی ب دله کی هشیار و هزره کا باوه ردار و ب هیّز هه یه.

ئالا خوتینانهپیش و ناقدارییه، و گازییه که بو کومکرنا پشته قان و هاریکاران، ئموی دچت قهستا گونههه کی دکهت، ئمو ب زمانحالی خو گازییی بو وی گونه هی دکهت، بلا ب ده قی نهبیزت ژی، و ئمو خوپاراستنا ئوممه تی ب باوه رییی ناهیلت، بمرو قاژی وی که سی یی قهستا چاکییی دکه ت، ئمو د ناف مروقان دا ئمزمانی باشیییه، بو وی میرگی گازی دکه ت یا غافل و حیبه تی لی دحه وییین.

بۆ نموونه: دەمى ژن خۆ بى ستارە دكەت و ژ مالا خۆ دەردكەڤت، ئەو دربەكى كوژەك ل جڤاكى ددەت؛ چونكى ئەو بى ستارەييى ل بەر ھندەك ژنىن دى ژى شرين دكەت، و ل بەرخۆكرنا جلكى ب ستارە ل بەر دلى وان سار دكەت، و شەھوەتى ل نك گەنجىن تىهنى دئازرىنت، و كارى خرابى بى ئەمرىيا خودى ل بەر دلى سڤك دكەت.. و ئەڤە ھەمى ئەو ئارمانجى يىن شەيطان ب رىكا وى ژنى دگەھتى يا خۆ دايە د گەل لەشكەرى وى، لەوا ئەو ئالايى خۆ ل ھنداڤ پرچا وى يا شەكى بلند دكەت!!

٤- داث:

جاره کی ئمبووبه کری داخواز ژ پیغه مبه ری -سلاف لی بن- کر کو ئمو دوعایه کی نیشا وی بده ت، ئینا پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گزتی: (تو بیژه: اللَّهُمَّ فَاطِرَ

السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لاَ إِلهَ إِلاَّ أَنْتَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْ كِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مَنْ شَرِّ نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَهُ إِلَى مَنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْ كِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ (١١) يهعنى: خودايتى من! ئهى ئافرانده رَى عهسمانان و عهردى، زانايتى تشتى نهبه رچاڤ و يتى به رچاڤ، ژ ته پيڤه تر چو خودايين ب حهق نينن، خودايتى ههمى تشتان و خودانتى وان، ئهز خوّ ب ته دپاريزم ژ خرابييا نهفسا خوّ، و ژ خرابييا شهينمه خوّ يان بگههينمه موسلمانه كى، و شركا وى، و كو ئهز خرابييه كو پيغهمبه رى -سلاڤ لين بن موسلمانه كى. و د هنده كى ريوايه تان دا هاتييه كو پيغهمبه رى -سلاڤ لين بن شيره ت ل ئه بووبه كرى كر كو روّژي سي جاران ئهو ڤي دوعايي بين بيثرت؛ دا بيته پاراستن، ده مي لي دبته سپيده، و ئيڤارى، و ده مي ئهو كاري نڤستني دكهت.

و پهیڤا (وَشِرْکِهِ) ئهوا د قتی دوعایی دا هاتی د هنده ک ریوایه تان دا یا هاتییه خواندن: (وَشَرَکِهِ)، یه عنی: یا رهببی ئهز خو ب ته دپاریزم ژ شرکا شهیطانی، یان وان دافین ئهو بو مروّفان قهدده ت.

قهدانا داقان خاپاندن و خوقه مارتن و خواندن تیدا ههیه؛ چونکی سهرقه ییا وی وه کی بنقه ییا وی نینه، ب سهر قه نهو پارییه کی خوشه دئیته پیشکیشکرن، و ژ بن قه نهو ژه هره کا کوژه ک و تی نیخستنه، و چه ند خرابی هه نه شهیطانی ب ریکا باشییی خه لکی تی نیخستی، و چه ند گونه هه نه وی ب ریکا خیری به بهلا قکرین ؟!

- مالی زیده ئهوی ب سهر قه خوّشی و بهرفرههی و فتنه و بهخترهشی د پشت را ههی.
- بەلاقكرنا گازييا حەق و ريخكين خيرى ئەوا بەرى خودانى ددەتە خۆئىنانەپيشا پشتا خودانى دشكينت.
- دریژکرنا رکووع و سوجوودی و گرییا د نقیزی دا ل پیش چاقین خملکی، ئموا سمری دکیشته ریمهتییی.

⁽۱) ترمذی ژ عەبدللاهن كوړێ عەمری ڤەدگوهێزت.

و قددانا داقان خافلهتی ژی تیدا هدیه، چونکی هیرش ل وی دهمی دئیته سدر ته یی ته تیدا های ژخو نهههی و تو چو هزران بو نهکهی، وهکی وان دهمین ته خیرین مهزن تیدا کرین، قیجا هزره کا وهسا بو ته چیبووی کو ته خو راگرت و تو ئیدی ناکه قی، پاشی هزرا ته خاف دهردکه قت و تو لاواز دبی.. و دکه قی!

و قهدانا داقان خزقهنیساندنا بهردهوام تیدا ههیه، هندی رحا ته بیت و بچت بهری نیچیرقانی ل هندییه ته بگرت و نیچیر بکهت.

٥- سەنتەرى سەرۆكاتىيى و ئاراستەكرن و دويچوون و خەلاتكرنى:

پینهمبهری خودی -سلاف لی بن- دبیژت: (هندی ئبلیسه تهختی خو ددانته سهر ئاقی، پاشی لهشکهری خو دهنیرت، یی ژ ههمییان نیزیکتر بو وی ئهوه یی فتنهیا وی یا مهزنتر بت، ئیک ژ وان دئیت دبیژت: من فلان کار و فلان کار کر، ئمو دی بیژتی: ته چ نهکرییه. گوت: پاشی ئیکی دی دئیت دبیژت: من بهلا خو ژ وی قهنهکر حهتا من ئهو و ژنا وی ژیکقهکرین. گوت: ئینا ئهو دی وی نیزیک کهت و بیژتی: بهلی تویی توا) (۱)

ئه ق حهدیسا پیغهمبهری -سلاف لی بن- وی نهخشه یی ئاشکهرا دکه ت یی شهیطان ددانت، و ئیدی ئه و نهما قه شارتی؛ چونکی ئه و یی که فتیه سهر هه می ئه زمانان، ئه ق حهدیسه رادگه هینت کو شهیطان نه خشه یه کی موکم ددانت، و وی سه نته ره کی سهر و کاتییی ههیه، و بی ب جهئینانا ئبلیسییا خو ئه و گهله ک پشته قانان ل خو کوم دکه ت، و ب تنی ل مهمله که تا شهیطانی خونیزیککرنا ژ مهرته به یین نزم ب قه باره یی سهردابرنی قه دئیته گریدان، کانی هه ر ئیک چه ند دشیت خه لکی د سهر دا ببه ت، و ئه و دشیت پتر خو نیزیکی شهیطانی بکه ت هندی ئه وی زیره کتر بت د به لا قکرنا فه سادی دا، وه کی بو نموونه:

- ئەوى بشينت زانايەكى د سەر دا ببەت و ب ريكا وى گەلەك خەلكى د سەر دا ببەت، ئەو شەيطانەكى نيزىكە ژ ئېلىسى.

⁽١) السلسلة الصحيحة، رقم ٣٢٦١.

- ئەو شەيطانى ھۆنەرمەندەكى ب نىك خۆ قە بكىشت و ب رىكا وى ئەخلاقى گەنجان خراب بكەت، و فاحىشى بەلاق بكەت، دەرەجەيا وى ل نىك ئېلىسى يا بلندە.
- ژ خو ئه و شهیطانی بشیت مروقه کی (داعیه) د فتنه بیمت، ئه و هه ژی هندییه ئبلیس وی خه لات بکهت، و تاجه کی بدانته سهر سهری وی.
- ئەو شەيطانى مەزنەكى يان حاكمەكى د سەر دا ببەت، وەكى وى نابت يى فەقىرەكى د سەر دا ببەت؛ چونكى وى ھە دى كارى ل مللەتى ھەمىيى كەت، بەلى ئەقە ب تنى دى كارى ل وى كەت يى ئەو بشىتى.

پيغهمبهري خودي -سلاف لي بن- دبيرت:

(گافا دبته سپیده ئبلیس لهشکهری خو بهلاث دکهت، و دبیرت: ههچییی ئه شرو موسلمانه کی د سهر دا ببهت، ئه زدی تاجی دانمه سهر سه ری وی! گوت: ئه شه دی چت و بیژت: هنگی ئه زمام حه تا من ژنا وی پی دایه به ردان، ئبلیس دی بیژت: دی ژنه کا دی ئینت، یی دی دی ئیت بیژت: ئه زمامه پیشه حه تا من وه لی کری ئه و دلی ده یبابین خو به یلت، ئبلیس دی بیژت: نیزیکه ئه و بر قرت و قه نجییی دی کری ئه و ان بکه ت، ئیکی دی دی ئیت و بیژت: من به لایا خو ژای شه نه کر حه تا وی شرک کری، ئبلیس دی بیژتی: تویی تو! ئیکی دی دی بیژتی: ئه زمامه پیشه حه تا وی کوشتن کری، هنگی ئبلیس دی بیژتی: تویی تو، و دی تاجی دانته سه رسه ری) (۱).

برایی من.. ته دیت چاوا شهیطان لهشکهری خو کوم دکهت، و چهکی خو ئاماده دکهت، و ریزین خو ریک و پیک دکهت، و کاری خو بو ئارمانجی دکهت، ئارمانجا د سهر دا برنا ته بو هندی دا ئهو کنفی بیخته ستویی ته ته ب نک جههکی پیس قه ببهت: جههنهمی، ئهری قیجا ما چی دبت تو ب کارهکی سهرپی و نه ریک و پیک بهرانبهر قی نهخشهیی موکم راوهستی؟!

⁽١) السلسلة الصحيحة، رقم ١٢٨٠.

٦- جهين بهردهوام و بهروهخت بن داگيركرني:

گەلەک جهـ هەنە شەيطانى يين دەستەسەركرين و هينكين خو يين لى داناين، هندهک ژ وان جهان جهين بەردەوامين وينه بو داگيركرنى، و هندهک جهين بەروەختن، ژ يين بەردەوام:

مهیخانه و جهین خرابییی: و نه فه نه و جهن یین بی نه مرییا خودی به رده وام لی دئیته کرن، بینی کو نه کار ب توبه کرنی یان ب روند که کا په شیمانییی بیته فه برین. مهیخانه و هولین کریتی و فاحیشی، یین ب هیجه تا هونه ری په ردی ستاره یی لی دئیته دانان، و ستاره یی لین دئیته دانان، و ب نافی نازادییی پی ل حه رامی دئیته دانان، و هولین ناهه نگان یین کور و کچ لی تیکه لی ئیک دبن، و ناهه نگا کوشتنا باوه رییی و ریتنا خوینا وی دگیرن، و شهیطان به ری خو دده تی و ژکهیفان دا دبته حیلحیلا وی.. نه فه ژوان جهین به رده وامه یین شهیطان فه سادا خو لی به لاث دکه ت و یارییان بوخو ب وان که سان دکه ت یین دچنه ویری، دلین وان تاری دکه ت و هیلینا خو ل سه ردانت، ژبه رقی چه ندی ب ئتتیفاقا زانایان کرنا نقیژی ل قان جهین هوه ی نه وای که می نه وای نه وای نیمامی نه وای شاه دگیرت.

سویک و بازار: سهلمانی فارسی -خودی ژی رازی بت- دبییژت: ((ئهگهر تو بشینی تو ئیکهمین کهس ژی نهبه ژی بشینی تو ئیکهمین کهس ژی نهبه ژی دهردکه قت؛ چونکی ئهو بو شهیطانی مهیدانا شهرییه، و ئهو ئالایی خو ل ویری دچکلینت))(۱)، و ئهو ژ پیغهمههری خو -سلاف لی بن- فیری قی چهندی بوویه دهمی دبیژت: (باشترین جه مزگهفتن، و خرابترین جه بازارن)(۲).

جهين پيس و ئهدهبخانه: ژبهر ڤێ چهندێ فهرمان ل مه هاتهكرن دهمێ ئهم دچينه جهي تارهتێ بيٚژين: (اللهم إنى أعوذ بك من الخبث و الخبائث)، و ههبوونا دهسههلاتا شهيطاني ل سهر هندهك جهان ب حهديسين دورست بنهجهبوويه، لهو دهمي مروّقهكي سهد كهس كوشتين، و داخوازا ترّبي كري، و پسيارا خوّ

⁽١) السلسلة الصحيحة، رقم ٣٢٦١.

⁽۲) طمبهرانی و حاکم ژ عمبدللاهی کوری عومهری قهدگوهیزن، صحیح الجامع رقم ۳۲۷۱.

ب زانایه کی کری، وی زانایی گوتی: ((نهزڤره جهی خوّ، ئه و جهه کی خرابه))، و پیٚغه مبه ری -سلاڤ لی بن- فه رمان ل صه حابییان کر کو ئه و ژ وی جهی بچن یی نقیژا وان یا سپیدی لی چووی حه تا روّژ هه لاتی، و گوتی: (ئه قه نهاله که شهیطان یی لی).

جهين شهيطاني يين بهروهخت:

ژ بلی جهین شهیطانی یین بهردهوام، هنده که جهین بهروهخت ژی ههنه شهیطان لی دمینن، وه کی مالین مروّقان، بهلی ههر جاره کا ناقی خودی لی هاته ئینان، و قورئان هاته خواندن ئهو ژی درهقن، و چو جهد نینن ل بهر شهیطانان ئاسی ببن، ئهگهر خو مروّقین ژ ههمییان باشتر و ب تهقواتر ژی لی ههبن.

و ژ جهین شهیطانی یین بهروه خت ئه و جهن یین مروّف لی دمینته ب تنی فیجا شهیطان خو دگههینتی دا گونه هی ب وی بده ته کرن، و هنگی ئه و جهد دبته جهی قه کوشتنا با وه رییی، جهی شهیطان سه رکه فتنی لی ب ده ست خو قه دئینت.

٧- ئێڂسيركرن:

خودایی مەزن دبیّژت: ﴿ ٱسۡتَحُودَ عَلَیْهِمُ ٱلشَّیْطُنُ فَأَنسَـنهُمْ ذِکْـرَ ٱللَّهِ ﴾ (المجادلة: ١٩) یهعنی: شهیطانی ب سهر وان دا گرت حهتا زکری خودی ژ بیرا وان بری.

سهرداگرتن ههر ب مهعنایا ئیخسیرکرنییه، ئبن قهییم دبیرژت: ((گونههکار بهردهوام ئیخسیری شهیطانی خویه، و ئیخسیری دلچوونین خویه، و یی د قهیدا ههوایی نهفسا خو دا، ئهو ئیخسیره کی گرتیبه، و حالی چو ئیخسیران خرابتر نینه ژ وی یی ئیخسیری دوژمنترین دوژمنی خو بت، و چو گرتیخانهیین تهنگتر نینن ژ گرتیخانه یا ههوایی نهفسی، و قهیده کا ب زهحمه تتر نینه ژ قهیدا دلچوونان، ئهری چاوا ئهو دل دی ب نک خودی و ئاخره تی قه چت یی ئیخسیر و گرتی بت؟ و چاوا ئهو دی پیگاقه کی بو پیششه چت؟))(۱۱).

⁽١) الجواب الكافي ص ٧٩.

ئهگهر پهرده ژ بهر چاڤێن مه هاتبا لادان، ئهم دا بینین چاوا شهیطان ل پشتا هنده که مروّقان سویار دبت وه کی ئیّک ژ مه ده می ل پشتا ده وارا خوّ سویار دبت، و ب شه و روّژ بهری وی دده ته وی لایی یی وی دقیّت، ئیخسیرییه کا تمامه! و ئه شه نه ژ بهر زیره کییا شهیطانییه، بهلکی ژ بهر لاوازییا مروّقییه؛ چونکی شهیطانی ئه و هیّزا پهرده در نینه یا ئه و بشیّت مروّقی پی مهجبوور بکه ت کو عیباده تی بهیّلت و گونه هی بکه ت، و وی ده سهه لاته کا وه سال سهر مروّقی نینه ئه و بشیّت وه ل وی بکه ت کو ئه و وی کاری بکه ت یی وی دقیّت؛ چونکی ئهگهر وه سا بیت، مه عنا ئه و دی شریکی خودی بت د شیانا بیزار کرنا عه بدان دا کو ئه و وی بکه ن یا وی دقیّت.

د ئايەتەكى دا خودى گۆتنەكى ژ زاردەۋى شەيطانى قەدگوھىزت كو ئەو دېيزتە گونەھكاران: ﴿ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُم مِن سُلْطَنٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ لِيُ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُواْ أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُواْ أَنفُسَكُم ﴾ (إبراهيم: ٢٢) يەعنى: من چو دەسەدلات ل سەر ھەوە نەبوو، ھەما من ھوين بۆ گونەھى داخواز كرن و ھەوە گوھدارىيا مىن كر، قىجا ھوين لۆمەيى ل خۆ بكەن نە ل من. مەعنا: مرۆڤى ب كەيفا خۆ ئەو ئىخسىرىيى يا ھلبۋارتى.

۸- دەمى شەرى:

پینغهمبهری خودی -سلاف لی بن- دبیرت: (ههر بچویکهکی دبت شهیطان کیلنجییه کی ل ته تشیطان کیلنجییه کی ل ته تشیطان کیلنجییه کی الله ته تشیطان کیلنجییه کی الله تهدا وی تی نهبن (۱۱).

قورطوبی دبیّرت: ((ئهث کیّلنجییه ژ شهیطانی دهسییّکا زالبوونا وییه ل سهر مروّقان..))(۱) بهلکی هیّشتا بهری بوونیّ ب چهند ههیقان شهر دهست پی دکهت، ده می زهلام دچته نقینا خوّ! پیغهمبهر -سلاث لیّ بن- دبیّرت: (ئهگهر ئیّک ژ ههوه ده می قیا بچته نقینا خوّ بیّرت: بسم الله، اللهم جنبنا الشیطان و جنب الشیطان مارزقتنا. ئهگهر زاروّکه ک بوّ وان هاتهدان، شهیطان قهت نهشیّت چو زیانیّ

⁽١) ئەحمەد و موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھيزن، صحيح الجامع رقم ٥٧٨٥.

⁽٢) فتح الباري ٢/٤٧٠.

بگههینتی (۱۱)، مهعنا: هیّشتا د گهل پهیدابوونا چپکا ئیّکی شهیطان خوّ ب بابیّ را دگههینت، و زکری خودی ژ بیری دبهت، دا پشتی هنگی ئهو زاروّکی وهرگرت و هیّشتا ئهو چپک!!

شهیطان قهت بی هیڤیبوونی نزانت، و حهتا تو دکهڤییه بهر سهکهراتی ژی ئهو دی مینته ب ته قه دا ته د سهر دا ببهت، و شهری ته د گهل وی هنگی ب دووماهی دئیت دهمی تو روییی ملیاکهتی مرنی دبینی، و ژ قی دنیایی بار دکهی.. و ل دووماهییی پتر ژ ههر دهمهکی دی ئهو بزاقی بو د سهردا برنا ته دکهت، دهمی تو یی لاواز و ئهو یی ب هیز، چونکی ئهو دزانت چو نهمایه تو دی ژ دهست وی دهرکهڤی.

و بهلکی دووماهییا شهری ل سهر عهردی ته بت، یان ل سهر عهردی دوژمنی، ل سهر عهردی ته ل مزگهفته کا پاک، یان ل مهیدانا جیهادا پیروّز، یان جهولهیه کا ده عهوی یا ب بهره کهت، قیّجا دووماهییا ته یا خیّری بت، و سهرکهفتن ل جهولهیا دووماهییی یا ته بت، و شهرتی شهری دووماهییه!

یان ل سهر عهردی دوژمنی بت، ل مهیخانهیه کی، یان ل تهنشت زوّرداره کی، یان ل سهر عهرده کی هاتییه غهصبکرن.. دا ئه و خوساره تی بگههته ته یا ئیّدی قهت نهئیّته بهده لقه کرن، و ئه و کهفتنا چو رابوون د دویش نههین.

خودیناسه کی چاک دبیّرت: ((ده می خودان باوه ره ک دمرت، شهیطان ژ مروّقیّن وی پتر ل سهر وی دکه ته گری، دبیّرت: نه قه ژ دهست مین دهرکه فت و نهز نه شیام وی د سهر دا بیه م)(۲).

⁽١) ئەحمەد و بوخارى و موسلم ژ ئبن عەبباسى ۋەدگوھيزن، صحيح الجامع رقم ٥٢٤١.

⁽٢) مكائد الشيطان ٢/١٥.

٩- ئەنجامى شەرى:

ئەبوو سەعىدى خودرى ژ پىغەمبەرى -سلاڤ لىنى بىن- قەدگوھىزت، دېينژت: ﴿خودايى پاك و بلند دېينژت: ئەى ئادەم، ئادەم دېينژت: بەلى خودايى مىن ئەوى خىر ھەمى ب دەستى تە. خودى دېينژت: ھنارتىيىن ئاگرى دەربىخە، ئەو دى بىينژت: ھنارتىيىن ئاگرى دەربىخە، ئەو دى بىينژت: شەمارتىيىن ئاگرى كىنە؟ خودى دى بىينژت: ژ ھەر ھزاران نەھسەد و نوت و نەھان، ھنگىيە دەمى بچويكى ب شىر پىر دېت: وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكْرَىٰ وَلَكِنَ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٌ ﴾.

ئەنجامەكى نەخۆشە، بەلكى يى ب ترسە، ئىكا ھند ژ مرۆڤى چى دكەت كو ھەر ئىك ژ مە بەرى خۆ بدەتە چەكى خۆ يى بەرەڤانىيى و ھىرشكرنى ژى، و باش كارى خۆ بۆ شەرى بكەت، و بزانت كو ئەو گرنگترىن و دژوارترىن شەرە، دا بترست كو ئەو ژ وى ھژمارا بۆش بت يا دچتە ھىلاكى، قىجا ب ھەمى ھىزا خۆ كارى بكەت دا ببتە ژ وان كىمان يىن رزگار دبن.

ناڤبرا سێيێ دوژمنێ خۆ بنياسه!

مروّقیّ خودان دوژمن بت بهری ههر تشته کی دقیّت شیانیّن دوژمنیّ خوّ شروّقه بکه ت؛ چونکی ب تنیّ ئهو کهس ژ دوژمنیّ خوّ رزگار دبت ییّ دوژمنیّ خوّ بنیاست و وان ریّکان بزانت ییّن ئهو تیّپا دئیّتیّ، و ئهو ب سهر وی لهشکهری ژی هل ببت یی ئهو هاریکاریییّ ژی دخوازت، و هه چییی خوّ ژ دوژمنی بی ئاگه ها بکه ت.. سقکییی ب شیانیّن وی بکه ت و وی نهنیاست، دی شکیّت.

شهیطان بسپوری سهردابرنا مهیه، کاری وی بهس ئهوه ئهو ریّکی ل بهر مه بهرزه بکهت، و بهری مه بده ته بی ئهمرییا خودی، ژ بهر قی چهندی پیّتقییه ئهم باش خوّل وی هشیار بکهین، و مه تیّگههشتنه کا تمام ب سهختییا نهیاره تییا وی بو مه ههبت، و ههردهم ئهم دئاماده بین، و خالیّن هیّز و شیانا وی قه کوّلین و برانین. ل قیری ئهم دی بیرا خوّل هنده ک ژ وان خالان ئینینه قه:

🗇 ئەو مە دېينت و ئەم وى نابينين:

د سوورهتا (الأعراف) دا دهمی خودایی مهزن مه ژهندی هشیار دکهت کو شهیطان مه دفتنه ببهت، دبیرژت: ﴿ یَبَنِی ءَادَمَ لَا یَفْتِنَنَّکُمُ الشَّیْطُنُ ﴾ (الأعراف: ۲۷) د دیارکرنا ئهگهری دا دبیرژت: ﴿ إِنَّهُ یَرَنِکُمْ هُو رَقَبِیلُهُ و مِنْ حَیْثُ لَا تَرَوْنَهُمُ ﴾ یهعنی: فیک ژ رینیشانین هیزا شهیطانی ئهوه ئهو مروقان دبینت، و مروق وی نابینن، و ههچییی قی چهندی بزانت دی گهله کی ل خو هشیار بت، و ئهوی ل خو هشیار هممی گاقان دی زیره قانییی ل وی تشتی کهت یی ئهو ژی دترست، و خودی بیرا بهنییین خو ل قی هیزا شهیطانی ئیناقه دا ئهو هشیاری خو بن، و بزانن کو فهرقییه کا مهزن د نافیه در پیلانا نهیاری وان و کیمییا هشیارییا وان دا ههیه، چونکی ئهو ب خافلهتی قه قیت دکهته وان ژهنده که ریکین ئهو چو هزر و حسیبی

بو نه کهن.. موطرفی کوری عهبدللاهی گوته هه قالین خو: ((ئه گهر زه لامه ک نیچیره کی ببینت و نیچیر وی نهبینت، ما نه یا نیزیکه ئه و وی بگرت؟)) گوتن: بهلی، وی گوت: ((پانی شهیطان مه دبینت و ئهم وی نابینین))(۱).

و چونکی ئهم وی نابینین، ئهم نهشیّین وی جهی بنیاسین یی ئهو ژی دئیّته مه، یان وی دهری بزانین یی ئهو تیّرا قهستا مه دکهت، و ئهگهر ته شهیطان ل سهر رهنگی وی یی شهیطانی دیتبا دهمی ئهو وهسواسی بو ته چی دکهت، تو دا هیّرشی دهیی و ژ خرابییا وی ره قی، بهلی خودی ئهو نیشا چاقیّن مه نهدا؛ دا ئهو مه پی بجه ربینت، و وی ئهو کره ناقبی د ناقبه را ئیمان و کوفری دا، و بنبی بو رزگاربوونی یان تیّچوونی.

و بهلکی تو ب خو دهوره کی خهطه ربگیزی قیجا تو ببیه شریکی شهیطانی، ئه و ژی هنگییه ده می تو بی ئه مربیا خودایی خو دکه ی، و به رده وام ب ناث گونه هی دا دچی، و ب قی چهندی گونه هین ته زیده ببن و ئه و دلی ته تاری بکه ن ئه شه هنگی ته هاریکارییا نه یاری خو کر کو ئه و خو قه شیرت، و ب دزی شه خو بکه هنگی ته هاریکارییا نه یاری بحه سینی، و په شاتییا دلی هاریکارییا دزیکه ری دکه ت کو بکه هینته ته بینی تو پی بحه سینی، و په شاتییا دلی هاریکارییا دزیکه ری دکه ت کو ئه و ل شه قا هه یا استان به یا این با وه ربین تالان بکه ت، و نه گه ر پشتی هنگی تو ئایاتین خودایی خو ل په رتالی باوه ربینی و چرایی خو هلکه یی، و ل نیشا شه قی ژ ترسان دا پوندکان بارینی، دز نه شیت خو نیزیکی ته بکه ت، نه گه ر نه نه و دی ناشکه را و شه رمزار بت.

خودایی مهزن دبیرت: ﴿ إِنَّ ٱلَّذِینَ ٱتَّقَوْاْ إِذَا مَسَّهُمْ طَنَبِفٌ مِّنَ ٱلشَّیْطُنِ تَذَکَّرُواْ فَإِذَا هُم مُنْ مُرُونَ ۞ ﴾ (الأعراف: ٢٠١) هندی ئهون یین تهقوایا خودی کری ئهگهر دودلی و وهسواسه کا شهیطانی ل دور وان زقری و دهست کره وان ئهو بیرا خو ل ئهمری خودایی خو دئیننه قه، قیّجا چاقیّن وان روهن دبن و ئهو حهقییی دبینن.

⁽١) حلية الأولياء ١٧٩/٧.

ئه شئایه ته ب رههوانبیزییه کا زیده بهرگه ریانا ئبلیسی بو دسه ردابرنا دوونده ها ئاده می بو مه وینه دکه ت، و ئاشکه را دکه ت کو ئه و ل دور وان دز شرت (طهوافی دکه ت) کانی چاوا که سه کل دور جهه کی دز شرت به ری لی بدانت، حه تا ده می ئه و وان غافل دبینت ئه و ل نک ددانت و وه سواسی بو وان چی دکه ت و هزرا گونه و خرابیی دها شیته نه فسا وان.

🗇 بەرى ئادەمى ئەو يى ھاتىيە ئافراندن:

پینغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: (دهمی خودایی پاک و بلند وینه یی نادهمی اسلاف لی بن- چیکری، ئبلیس ل دور وی زقری و بهری خو دایی، و دهمی دیتی نیقا وی یا قالایه، وی گوت: نهز شیامی.. نهو چیکرییه که خو ناگرت) (۱۱).

د شهرحا پهیڤا (خو ناگرت) دا مهنناوی دبیدژی: ((یهعنی: ئهو نهشیّت و وسواسی ژ خو بده ته پاش، یان: ئهو نهشیّت خو راگرت، و وی هیّز و خوراگری نابت، بهلکی کاری وی دی یی هژهوّک بت، و حالی وی دی د گوهارتنی دا بت، و خودانی ئیّک گوتنی نابت، و دی یی بهرئاتاف بت، و پهیڤا (تمالک) ئهوا د حهدیسی دا هاتی رامانا خوّگرتنی دده ت، یهعنی: ئهو نهشیّت خو بهرانبهر وی تشتی بگرت یی نیڤا وی تژی دکه ت، و ئهو نیڤا خوّ ب وان رهنگین شههواتان دی تژی که ت، و مهسهله وهسا دهرکه فت وه کی وی هزرکری))(۲).

بیّ گومان دهلیقهیه کا هوّسا بو ببلیسی کو نه ول دوّر ناده می بزقرت و هزرا خوّ تیدا بکه ت ل ده سپیّکا نافراندنا وی، دهلیقهیه کا زیّرینه بو وی هاتییه دان کو نه و ههر ژ ده ستپیّکی ب سهر خالیّن لاوازییا هه قرکی خوّ هل ببت، و نه و وه کی کریارا کومکرنا پیشوه ختا زانینانه دو ژمنترین نهیاری مه پی رابووی، و پشتی هنگی وی نه و زانین ب رهنگه کی باش ب کارئینان د کاری خوّ یی سهردابرنی دا.

⁽١) موسلم ڤهدگوهێزت، صحيح الترغيب والترهيب رقم ٢١٥٨.

⁽٢) فيض القدير ٢٩٧/٥.

الله شهیطانی مه نانثت:

زهلامه کی گوته حمسه نی به صری: بابی سه عیدی، ئه ری شه یطان دنفت؟! حمسه نی گونت: ((ئه گهر ئه و نفستبا ئه م دا رحمت بین))(۱).

مهخسهدا وی ب نهنقستنا شهیطانی ئیشارهته بو نهوهستیانا وی ژکاری سهردابرنی، و کو ئهو سست و بیخیرهت نابت ژقی چهندی.

و ئـهبوو هـورهيرهى -خودێ ژێ رازى بـت- هـهردهم د سـوجدێ دا خو ب خودێ دپاراست كـو ئـهو زنايێ يا دزييێ يان كوفرێ يان گونهههكا مـهزن بكـهت، هندهكان ب عهجێبى قه گوٚتێ: ما تو ژ هندێ دترسى؟ وى گوٚت: ((ما چاوا ئـهز پشتراست ببم و ئبليس يێ زێندى بت؟ و ئـهوێ دلان وهردگێڕت وهسا وان وهردگێڕت وهكى وى دڤێت!))(۲).

و چونکی ئهو نانقت ده می تو دنقی ژی ئهو رحه تنا پروینت، بهلکی به رده وام یی د کاری دا، خو ل وی ده می هشین ته نه مینن ژی ئهو شه پی ته دکه ت، و ئه و ناهیلت ده لیقه یه ک ژ ده ست وی ده رکه قت نه گهر نه خوشییی نه گههینته ته، پیخه مبه رسلاف لی بن دبیژت: (نه گهر شهیطانی د خهوی دایاری بو خو ب ئیک ژ ههوه کرن بلا نه و به حسی وی چهندی بو خهلکی نه که ت) (۳) و یاریکرنا شهیطانی ب ته بیکک ژ دو ریکان دبت:

ئەو خەونىن تو پى خەمگىن دېي:

پینهمه ر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿خهون سی رهنگن: هنده ک ری تشتین ب سههمن ر شهیطانی دا نه و مروقی پی خهمگین بکهت، و هنده ک نهون یین مروق ب هشیاری هزرا وان دکهت قیجا د خهونی دا دبینت، و هنده ک پشکه که و شهش پشکین پینهمه راتییی (۱۵).

⁽١) فيض القدير ٢٩٧/٥.

⁽٢) فيض القدير ٢٩٧/٥.

⁽٣) موسلم و ئبن ماجه ژ جابری قهدگوهیزن، صحیح الجامع رقم ۷۸۸.

⁽٤) ئبن ماجه ژ عموفني كوري مالكي ڤهدگوهيزت، صحيح الجامع رقم ٣٥٣٤.

و کهیفا شهیطانی ب تشته کی نائیت، هندی کو کهیفا وی ب وی دئیت ده می نه و خه می دها قینته دلین خودان باوه ران، و ب خه مگینییا وان کهیفا وی دئیت، و گرییا وان که نییا وییه؛ ((چونکی خه م دلی لاواز دکه ت و عهزیمه تی سست دکه ت، و زیانی دگه هینته ئیراده یی. و خه مگینی ئیشه که ژ ئیشین دلی ناهیلت ئه و راببت و پیشقه بچت))(۱)، و د گهل قان ره نگه خه و نان چاره ئه وه مروّث خو ب خودی بیاریزت ژ شهیطانی، و خو ژ سه روی ته نشتی قه گوهیزت، و وی خه و نی نه بیژته که سی، و نقیری بکه ت، وه کی د حه دیسی دا هاتی.

ئەو خەونىن تو پىقە موۋىل دىى:

بهلکی شهیطان یارییان ب ته بکهت دهمی تو یی نقستی قیّجا شههوه تا ته هشیار بکهت و غهریزه یا ته بلقینت، و بهلکی ئهو ئهنجام بت نه کو دهسپیّک بت، وهکی کو ئهو جزایی گونهههکی بت کو ته کری.

ئەبوو سولەيمانى دارانى دېيزت: ((ئحتىلام -ب جەنابەت كەفتنا د خەوى دا-عوقووبەيە)) و وى ئەڭ چەندە گۆت چونكى گەلەك جاران ئەو دېتە مانع بۆ خودانى كو گەلـەك عيبادەتان بكـەت، ژبـەر كو هـەمى گاڤان ئـەو نەشـيّت سـەرى خـۆ بشۆت (۲).

بهلن ئەو جزايى كىژ گونەھى بوو؟ و ئەبوو سولەيمانى چ گونەھ كربوو حەتا ئەو سەرا بىتە جزادان؟

گوهی خو بدی وی پشتی وی بیرا خو ل گونهها خو ئینایه قه، ئه و چ دبیرت، گوت: ((بیست سالان ئه ز ب جهنابهت نه که فت بووم، جاره کی ئه ز چوومه مه که هی، من گوتی: ئه و من گونه هه که ل ویری کر، وی شه قی ئه ز ب جهنابه ت که فتم، من گوتی: ئه و چ گونه هه بوو ته کری؟ وی گوت: نقیر ا عهیشا من ل مزگه فتا حه رام نه کر))(۳).

⁽١) طريق الهجرتين وباب السعادتين ٢٧٩/١.

⁽٢) الإحياء ٨٦/٣.

⁽٣) صفوة الصفوة ٢٢٨/٤.

رج خوّ دئيخته سهر قالبي مروّڤان:

بهری خو بدهنی چاوا شهیطان خو دئینته سهر قالبی مروقان، و ئهو قی چهندی دکهت دهمی کو ئهو چو هاریکاران بو خو ژ ناڤ مروقان نهبینت ب کاری فهسادی راببن، و قالاهییی پر بکهن، هنگی ئهو ب خو ب کاری رادبت، بو نموونه: تو بهری خو بده وی چاوا ل دهمین بنبر د دیروکا پهیاما پیغهمبهرینییی دا وی خو ل بهر قهنویساندییه دا وی پهیامی ب ژ بن بیهت و هیشتا د لاندکی دا قهکوژت، ئهگهر خو ئهڤ چهنده وی نهچار بکهت کو ئهو قالبی خو بگوهورت و خو د کراسهکی دی دا پیشچاڤ بکهت.

پیرهمیری نهجدی و سهرهاتییا مشهختبوونی:

ل دەمىن مشدختبوونى پىرەمىلىرى نەجىدى ل (دار الندوة) ئامادەبوو دا گوهدارىيا بۆچوونىن ژىكجودا بكەت ل دۆر چاوانىيا نەھىلانا گازىيا خودى و سەرەدەرىيا د گەل پىغەمبەرى خودى -سلاڤ لى بن-، ئىكى گۆت: ھوبىن وى زنجير بكەن و دەگەھى لى بگرن، و ئىكى گۆت: دى وى ژ جهى خۆ دەرىخىن و نەفى كەين.

پاشی ئمبوو جمهلی گوت: ئمز دبیّرم ژهمر ئویجاخه کی ئمم دی گهنجه کی زیره ک و عمسلی هلبژیرین، و شیره کی تیژ دهینه قیّ، و بلا ئمو بچن پیّکقه دربه کی لیی بدهن و وی بکوژن، هوّسا ئمم دی ژی رحمت بین، و خوینا وی دی د ناف هممی ئویجاخان دا بملاث بت، و مالباتا عمیدمهنافی نمشیّن شمری هممی ئویجاخان بکهن، و ئمو دی ب فدیی رازی بن.

هنگی شهیطانی، ئهوی د قالبی پیرهمیرهکی نهجدی دا ئامادهبووی گوّت: گوّتن گوّتنا قی زهلامییه.. و ژبلی قیّ بوّچوونیّ چو بوّچوونیّن دی نینن!!

ل سەر قى گۆتنى ئەو ژىك قەرەقىن، ئىنا جبريل ھاتە نك پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- و گۆتى:

((ئەڭ شەقە تول سەر جهى خۆيى ھەر شەڭ نەنقە)).

قيْرْييا شەيطانى عەقەبەيى:

ل دەمى بەيعەيا عەقەبەيا دويى، گاڤا پىغەمبەرى خودى -سلاڤ لى بن- بەيعە ۋ ھەڤالىن خۆ وەرگرتى، شەيطان كەربگرتى بوو، و بۆ وى نەخۆش بوو بنياتى دەولەتا ئىسلامى بىتە دانان، و ئاڤاھىيى وى بىتە نىژنىن، لەو وى ب بلندترين دەنگ قىژىيەك راھىلا خەلكى (مىنايى) گوھ لى بوو، و گۆت: گەلى خەلكى مىنايى! ھەوە ئاگەھ ۋ موحەممەدى و سەرداچوويىن د گەل دا نىنە، ئەو ل سەر شەرى ھەوە يىن كۆمبووين؟!

ئینا پینهمبهری -سلاف لی بن- گوت: ﴿مُدُهُ مُدْرِهِ ﴾ کو ناڤی شهیطانی عمقهبهیییه. پاشی وی فهرمان ل هه فالین خو کر کو نه و ب ره نگهگی فه شارتی قهستا جهین خو بکهن، دا پیلانا شهیطانی سهری نه گرت.

ل سهر شكلي سوراقهيي كوري مالكي:

دەمئ قورەيشىيان كارئ خۆ كرى دا دەركەۋنە شەرئ بەدرئ، بىرا وان ل وئ نەيارەتىيى ھاتەۋە يا د ناۋبەرا وان و ئويجاخا (كينانه) دا ھەى، و وان گۆت: نە كو ئەو ژ پشتى قە بىنە مە، ھنگى شەيطانى خۆ ل سەر شكلى سوراقەيى كورئ مالكى كىنانى نىشا وان دا، و ئەو ژ ماقويلىن ئويجاخا كىنانە بوو، و گۆتە وان: ئەز دى بەختى خۆ دەمە ھەوە، كو كىنانە چو نەخۆشىيى نەگەھىننە ھەوە.. ھنگى ئەو ب لەز دەركەفتن.

و گافا ملیاکهت ژ عهسمانی هاتینه خواری، عومهیری کوری وهههبی، یان حارثی کوری هیشامی دیت ئه و پاشپاشکی ره قی، ئینا وی کراسی وی ژ پشت قه گرت، و یا ژ وی قه ئه و سوراقهیه و گوتی: سوراقه دی کیفه ره قی هنگی شهیطانی کولمه کل وی دا ئه و پشت و پشت ئیخسته عهردی و گوت: هندی ئه زم نودی خودایی عاله می د ترسم!

دبیّژن: پشتی هنگی جاره کن کافران سوراقه ل مه که هن دیت، ئینا وان گوتی: سوراقه، بوّچی ته چههمری مه شکاند و شکهستن ئیخسته ریّزا مه؟ وی سویند خوار کو من ناگه هـ ژ هـ هوه و شـ هری هـ هوه نـ هبوو حـ هتا خهبه ری شکهستنا هـ هوه

گههشتییه من، بهلی وان باوهر ژی نهکر، حهتا پشتی ئه و موسلمان بووین، و وان گوه ل قورئانی بووی، ژ نوی وان زانی کو ئه و ئبلیس بوو خو نیشا چاڤین وان دای.

هاوارا شهیطانی ل روزا ئوحودی:

ئارمانجا وی ئه و بوو ترس و سههمی بیخته دلین صهحابیبان، زوهری دبیرت: ل روزا ئوحودی شهیطانی هه وار کر: موحهمه دهاته کوشتن! له و کومه کا موسلمانان شکهستن. که عبی کوری مالکی دبیرت: ئه زئیکه مین که س بووم پیغه مبه ر نیاسی، من چافین وی دیتن د بن کومزری دا گهش دکرن، فیجا من به همی ده نگی خوگازی کر: ئه قه پیغه مبه ری خودیه! ئینا وی ئیشاره ت دا من کو بی ده نگ به.

ژ قان نموونهیان دئیته زانین کو شهیطان ب وهسواس و سهردابرنی ب تنی پشته قانییا دو ژمنین خودی ناکه ت، به لکی نه و پشته قانییه کا ماددی ژی بو وان دکه ت، و مل ب مل یی د گهل وان.

🗇 ئەو ھندەك غەيبى دزانت:

ریّککهفتن و پهیمانه کا ههڤپشک و تایبه ت د ناڤبهرا شهیطان و خیّقزانکان دا ههیه، ل دویث وی ریّککهفتنی شهیطان هنده ک ده نگ و باسیّن نهبهرچاڤ و غهیبی ییّن ئهو ژ گوهدانا ملیاکه تیّن عهسمانی ددزن دده نه خیّقزانکان، بهرانبهر هندی کو ئهو وان ده نگ و باسان د خرابکرن و سهردابرنا به نییان دا ب کار بینن، پشتی کو ئهو هندی دی دره وان ل سهر زیّده دکهن، د حهدیسه کا دورست دا هاتییه کو پسیارا خیّقزانکان ژ پیخهمبهری -سلاڤ لیّ بن- هاته کرن، وی گوت: (ئهو چو نینن) وان گوت: ئهی پیخهمبهری خودی، پانی ئهو هنده ک جاران هنده ک تشتین راست دبیّن، وی گوت: (ئهو گوتنا راست نهوه یا ئهجنه قهدره قینت و وه کی ده نگی مریشکی دهاڤیته د گوهی وهلییی خودی، قیجا نهو پتر ژ سهد دره وان لی زیده مریشکی دهاڤیته د گوهی وهلییی خودی، قیجا نهو پتر ژ سهد دره وان لی زیده

دکهن (۱) و ل دور وی پهیقی یا ئهجنه ژ ملیاکهتان قهدره قینت، پیغهمبهر -سلاف لی بن- د گوتنه کا دی دا ئاشکهرا دکهت کو (دهسته که کا خوکوژ) د ناف شهیطانان دا ههیه پیخهمهت گههشتنا قی خهبهری غهیبی یی گرانبها رحا خو دهاقینه هیلاکی، ههر چهنده بهری هنگی ئهو دزانن کو به لکی تیچوون و سوتنا ب ئاگری ل بهرا هنده ک ژ ئهندامین وان بت، د گهل هندی ژی ئهو بو پیشقه دچن! و پیتقییه ئه خوگوریکرنا وان د ریکا باطلی دا ئالاهلگرین حهقیبی پال بده کو ئهو بو حقیبا خو پتر دخوگوریکهر بن.

پینهمبهر -سلاف لی بن- به حسی شهیطانی ئیکی ژ قی ده سته کی بو مه دکه ت نهوی خو دگه هینته وی جهی یی وی لی گوه ل ده نگی ملیاکه تان دبت، و دبیزت: (گافا وی گوه ل گوتنه کی دبت نه و وی بو یی د بن خو دا دهافیت، و یی دی وی بو یی د بن خو دا دهافیت، و یی دی وی بو یی د بن خو دا دهافیت، حمتا نه وی دهافیته سهر نه زمانی سیره به ندی وی بو یی دی وی بو یی سیره به ندی بو یی سیره به نی بو یی سیره نه و وی گوتنی بو یی یا خیفزانکی، و به لکی ستیرا رژیای ب وی بکه قت به ری نه و وی گوتنی بو یی د بن خو بهافیت، و به لکی ژی نه و وی بو وی بو وی بهافیت به ری ستیر فی بکه قت، و نه و سه دره وان دی لی زیده که ت، فیجا دی نیته گوتن: ما فلان روژی وی فلان تشت نه گوته مه وی فیجا ژ به روی گوته از عه سمانی هاتیه وه رگرتن دی باور ژ گوته وی نیته کوته دی نیته کوته وی نید وی نیته کوته وی نیته وی نیته وی نیته کوته وی نیته کوته وی نیته کوته وی نیته وی نی

ل زهمانی مه یی نوکه ژی هنده ک تشت ههنه ل هنده ک جهین دویر ژ مروّقان چی دبن، یین کو ئهجنه دشین بگههنی، قیجا ئهجنه دئین وان تشتان بی ههقالین خو ژ مروّقان قهدگوهیزن بهرانبهر هندی ئهو گوهدارییا وان بکهن و د خزمهتا وان دا بن.

🗇 شارهزاییا ئبلیسی ژ میژه یا کهفتییه سهریک:

د چقاکا ئبلیسان دا قهگوهاستنا شارهزایی و زانینان ژ دهستهکی بو دهستهکی دی کارهکی بهلاقه، لهو روّژ بو روّژی شارهزاییا وان زیده تر لی دئیت، و بهری نوکه

⁽١) بوخارى و موسلم ژ عائيشايتي ڤهدگوهيزن، مشكاة المصابيح رقم ٤٥٩٣.

⁽۲) بوخاری قهدگوهیزت رقم ۷۰۱.

مه دیت چاوا دووماهییا ههر روزهکی ئبلیس د گهل لهشکهری خو کوم دبت، و پسیارا وان دکهت کانی بو فهسادی ههر ئیک ژوان چ کرییه، و ب ثی چهندی هندهک ژوان گوهدارییا هندهکان دکهن، و هندهک پشته ثانییا هنده کان دکهن، و ئه فه کاری وانه ژوهمانی ئادهمی وهره و حهتا دووماهییا دنیایی.

ئە ھەمى زانىنە ژ جىلەكى بۆ جىلەكى ل نك ئېلىسى دكۆمبووينە؛ دا ئەو دەورى خۆ د فەساد و سەردابرنى دا بېينن.

🗇 ئەو د ناڭ خوينا تە دگەرىيت:

کابانییا پیغهمبهری صهفییا -خودی ژی رازی بت- دبییژت: ل دههکین دووماهییا رهمهزانی پیغهمبهر -سلاف لی بن- د ئعتکافی دا بوو ل مزگهفتی، شهفهکی ئهز هاتم سهرا وی بدهم، و ژنکین وی یین دی ژی ل نک بوون، گافا ئهو چووین ئهز دهمه کی مام د گهل ئاخفتم، پاشی ئهز رابووم دا بچم، وی گوت: لهزی نهکه ئهز دی ته گههینم، و ئهو د گهل من هات.. و ئهو ل مالا ئوسامه یی کوری زهیدی بوو، گافا ئهو گههستینه بهر وی دهری یی دکهفته نک دهرگههی مالا (أم سلمة)یی دو زهلامین ئهنصاری بورین، گافا وان پیغهمبهر -سلاف لی بن- دیتی وان پییین خو سفک کرن، ئینا پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوته وان: (الهزی نهکهن، ئهفه صهفیایا کچا حویهیه) وان گوت: (سبحان الله) ئهی پیغهمبهری خودی! وی گوت: (هندی شهیطانه د گهل خوینا مروقی دگهرییت، و ئهز ترسیام خودی! وی گوت: (هندی شهیطانه د گهل خوینا مروقی دگهرییت، و ئهز ترسیام نهو هزره کا خراب یان تشته کی بهافیته دلین ههوه)(۱۱).

مهعنا: پیغهمبهر -سلاف لیّ بن- ب قیّ هیّزا شهیطانی ییّ زانابوو، لهوا ئهو ییّ پشتراست نهبوو کو شهیطان چو وهسواسیّ بوّ قان ههردو صهحابییان چیّ ناکهت ئهگهر خوّ د دهر حهقا پاقژترین مروّقی دا بت، و ئهگهر ئه ف چهنده چیّ ببا ئهو دا کافر بن! ژ بهر قیّ چهندی پیغهمبهری -سلاف لیّ بن- مهسهله بوّ وان ئاشکهرا کر؛ دا وان ژ خرابییا شهیطانیّ لهعنه تی بپاریزت، ژ بهر قیّ چهندی قاضی عیاض دبیژت:

⁽۱) بوخاری و موسلم و ئهبوو داوود ڤهدگوهێزن.

((مروّڤ هزرا خراب ژپێغهمبهران بکهت کوفره))(۱).

مهعنا: نهیاری ته د ناق خوینا ته دا دگهرییّت، دا دهسههلاتا وی ل سهر ههمی ئهندامان ههبت، و وان فهرمانی لی بکهت ییّن ئهو پی تی دچن، و کهسه ک نینه ژ قی خهطهری یی ئهمین بت، ژ بهر قی چهندی عهبدللاهی کوری عومهری -خودی ژی رازی بت- دبیّژت: ((چاوا ئهم دی ژ شهیطانی رزگار بین، و ئهو د گهل خوینا مه دگهرییّت؟!))(۲).

🗇 ئەو خالىن لاوازىيا تە دزانت:

د ریّکا خاله کا لاوازییی یا دهستنیشانکری را شهیطانی خو گههانده ئادهم و حهووایی، وه کی خودایی مهزن گوتی: ﴿ وَقَالَ مَا نَهَنْکُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَدِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَیْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ ٱلْخَلِدِینَ ۞ ﴾ (الأعراف: ۲۰) وی گوته وان ههردویان: خودایی ههوه هوین ژخوارنا ثی داری نهداینه پاش ژبهر هندی نهبت دا هوین نهبنه دو ملیاکه تیان دا هوین ژوان نهبن یین ههر دمیننه زیّندی.

ئبن قهییم دبیّژت: ((نهیاری خودی بیّنا دهیبابان سه کر و پی حهسیا کو قیانا وان بو ههرمانا د خوّشی و نعمه تا وی جهی دا ههیه، قیّجا وی زانی ژبلی قی دهرگههی ئهو نهشیّت د ریّکه کا دی را خوّ بگههینته وان، لهو وی ب ناقی خودی سویند بوّ وان خوار کو نه ر بو ههوه ژشیره تکارانم)(۳).

د ریوایه ته کن دا ژئبن عهبباس و ضه ححاکی دئیته قه گوهاستن کو وان پهیڤا ﴿ مَلَکَیْنِ ﴾ یه فیی دفتی دو شاهه، و تشتی پشته قانییا قی خواندنا وان دکه ت نه فی نایه ته یه: ﴿ هَلْ أَدُلُكَ عَلَى شَجَرَةِ ٱلْخُلُدِ وَمُلْكِ لَا يَسْتَه قانییا قی خواندنا وان دکه ت نه فی نایه ته یه: ﴿ هَلْ أَدُلُكُ عَلَى شَجَرَةِ ٱلْخُلُدِ وَمُلْكِ لَا يَبْلَى ﴿ وَمُلْكِ لَا يَبْلَى ﴿ وَمُلْكِ لَا يَبْلَى ﴾ (طه: ۱۲۰) شهیطانی گوته ناده می: نهری نهز دارا هه رمانی و ملکه کی پویچ نه بت نیشا ته نه ده م؟

⁽١) إكمال المعلم بفوائد مسلم ٦٣/٧.

⁽٢) مكائد الشيطان ٦٠/١.

⁽٣) إغاثة اللهفان من مصائد الشيطان ١١٢/١.

ئیکهمین دەرگههی شهیطان تیرا هاتیبه مروّقی قیانا ملکی و ههرمانی بوو، و ئهو ئهو دەرده یی ئوممهت پی موبتهلا بووی، و ئهوه لاوازی: قیانا دنیایی کو ملکه، و نهقیانا مرنی کو ههرمانه، قیجا بهری خوّ بدی چاوا دەرد یی بهردهوامه ژ دەمی ئادەمی وەره و حهتا ئهڤروّ.

ب شارهزاییه کا زیده شهیطانی ئه و پیک یین خواندین یین وی دگههینه نهفسا ته، و تشتی هاری وی کری نهزانینا نهفسا ته بوو و گه پیانا وی ل دویث خوشی و شههوه تان، قیجا ئه و شیا ب پیکا خالا لاوازییی خو بگههینته ته، ل وی ده می ته ناگه ه ژ خو نههای؛ دا ئه و کهلها دلی یا ناسی بستینت و ب پیکا وی لهشی ته هه مییی بیخته ژیر ده سهه لاتا خو.

ئبن قهییم دبیّرت: ((ژ فیّلا شهیطانی یا عنتیکه ئهوه ئهو بیّن دکهته نهفسیّ، حمتا بزانت کانیّ کی ژ ههردو هیّزان دشیّتیّ: هیّزا پیششهچوون و زیرهکیییّ، یان هیّزا پاششهچوون و رهزیلیییّ. و وی پترییا مروّقان کته کا کیّم تیّ نهبت ب ئیّک ژ قان ههردو ریّکان راره قاندن: ریّکا تهخسیریییّ یان ریّکا زیّده گافی و تهعداییی، و گهله ک کیّم ژ وان ل سهر وی ریّکی مان یا پیخهمبهری خودی -سلاف لی بن- ل سهر)(۱)

موخه للدی کوری حوسه ینی دبیّرت: ((خودی به ری به نییان نه دایه ریّکه کی نه گهر شه یطانی ب ئیّک ژ دو کاران نه و ری ل وان نه گرت بت، و بو وی خهم نینه نه و کی ژ وان هه ردویان ب دهست خو بیّخت: یان توندی و زیده ب ناف قه چوون، یان سستی و ته خسیری))(۲).

و ئەز دى ھندەك خالىين لاوازىيىتى بۆ ھەوە ھلىۋىرم:

⁽١) إغاثة اللهفان ١١٥/١-١١٦.

⁽٢) إغاثة اللهفان ١١٢/١.

رُ لايي هيممهتي ڤه:

ئهگهر شهیطانی دیت هیممه تا ته یا خافه ئهو دی ته سست که ت و ژگهله که دهرگههین خیری ده ته پاش، و دی دهرگههی هیجه تین ژقهستا و هیفییا ژدرهو ل بهر ته فهکه ت.

و ئهگهر وی دیت تو خودان هیممه ته کا گهرمی و ته زهند و باسکین خو یین هلداین، ئهو دی بهری ته ده ته ماندیبوونه کا زیده و (غولوو) و توندییی، حه تا ته بوهستینت قیجا تو بکه رخی و هیممه تا ته سار ببت.

رُ لايي ئاخفتني ڤه:

ئهگهر وی قیانا ئاخفتنی ژ دلی ته سهحکر ئهو دی ئاخفتنی ل بهر ته شرین کهت، پاشی دی ته به ناخفتنا ب مفا و حهلال قه کیشت، پاشی دی بهری ته ده ته ئاخفتنا حهرام و بهحسکرنا ژ نامویس و سومعه تا خهلکی.

ژ خۆ ئەگەر وى بىنا حەزكرنا نەئاخفتنى ژ تە دىت، ئەو دى بەرى تە دەتە بى دەنگىيا گونەھكار ل سەر خرابىيان، و ل وى دەمىي خەلكى ھەوجەيى ب گۆتنا تە ھەى ئەو دى ئەزمانى تە ژ ئاخفتنى گرت، دا تو بەرى وان نەدەيە خىرى، و ئەشە رەڤىنە ژ بەرپرسىيى و ب جە نەئىنانا واجبىيە.

ژ لايي مالي ڤه:

ئهگهر وی مهردینی ژ ته دیت ئه و ب ئیسراف و خهرجکرنا مالی د ریّکیّن نه ییّن دورست دا دی ته راخرینت، و ئیسرافه ک نابت ئهگهر ب رهخ څه حهققه کیّ بهرزه نهبت. یان لاییّ دی، ئه و دهستگرتنا سهری دکیّشته وی چریکییی یا حهقان بهرزه دکهت و بهره کهتی رادکهت.

رُ لاييّ دنياييّ قه:

ئهگهر ئهو بزانت تو یی مجدی د کوّمکرنا دنیایی دا ئهو دی دهرگههیّن حهرامی ل بهر ته قهکهت، و فتنان ل بهر چاقیّن ته راکهته سهمایی، دا ته ب نک قه بکیّشت.

و ئهگهر وی دیت تو ین زاهدی ئهو دی فهقیرییی ل ته زیده کهت و ته هافیته د قهیرانان دا؛ دا دلی ته موژیل کهت و عهقلی ته ببهت.

رُ لايي ناڤدارييي ڤه:

ئهگهر وی دیت تو حهز ژ ناڤ و دهنگان دکهی، و کهیفا ته ب مهدحان دئیّت، ئهو دی ریمه تی و خو ئینانه پیّش و سنگی دیوانان ل بهر ته شرین کهت، و ئهو وی ههمییی ل بهر ته دی که ته د چارچوو قهیی به لا قکرنا دینی و رزگار کرنا خهلکی دا.

و ئهگهر وی دیت تو حهز ژ قهشارتنی دکهی، و ته نه قینت بهری روناهییان ل ته بت، ئهو دی وی چهندی ل نک ته زیده کهت حهتا تو پتر حهز ژ خوقهده رکرنی بکهی، و تیکهلییا خهلکی نهکهی و باشییی بو وان نه بیژی، ب هیجه تا هندی دا تو نهکه قییه دافین فتنی و ژ ریمه تی خلاص ببی.

رُ لايي بيدهعهيي قه:

ئبن قهییم دبیّرت: ((شهیطان بیّن دکهته دلیّ عهبدی و وی دجه پربینت، ئهگهر وی قیانا بیده عهیی ژی دیت و دیت وی پی خوّش نینه کاری ب سوننه تی بکهت، ئه و دی وی ژی دیت ب سوننه تی قه ده ریّخت، و ئهگهر دیت ئه و یی پرژده ل سهر سوننه تی و یی دژواره د خواستنا وی دا، ئه و نهشیّت وی ژ سوننه تی بده ته پاش، قیّجا دی بهری وی ده ته خوّوه ستاندنا د کرنا سوونه تی دا، حه تا کو ئه و باری نه فسا خوّ گران بکهت، و ئابوّری ده رباس بکهت، دی بیژتی: ئه قه خیّر و چاکییه، و خوّ پیته وهستاندن و زیده یی تیدا باشتره، قیّجا بینا خوّ قه نه ده و نه نقه.. و ئه و دی مینت وی ژ قی لایی قه پالده ت حه تا ژ حهددی ده ربیّخت))(۱).

ژ لايي خير و گونههان **ڤه**:

شهیطان بهری گونههکاری دده ته هندی کو ئه و ب چاقه کی کیم به ری خو بده ته گونه هی، و وه ل خیرکه ری دکه ت کو ئه و ب خیرا خو موعجب ببت، و وی مه زن ببینت، و ئه قه هه ردو تشت خه طهره کا مه زنن، و بو دو ژمنی ئارمانجن.

⁽١) مدارج السالكين ١٠٨/٢.

ناڤبرا چاری فیّل و پیلانیّن شەیطانی

فیّل و پیلانیّن شهیطانی ئهو کار و کهدا وییه یا ئهو دکهت دا ب ریّکا حیلیّ ئهو حالیّ مروّقی خراب بکهت.

و فيلا شهيطاني يا لاوازه ژبهر دو ئهگهران:

یا ئیکی: وی هند هیز نینه بشیت لهشه کی بیزار بکه ت، و هیجه ته کا وه سا ژی وی نینه دله کی پی بیزار بکه ت، و بیزارییا له شی نه وه تو ژ مهجبووری کاره کی بکه ی و ته پی خوش نه بت، وه کی کو نه و گه ف و گوره کی ل ته بکه ت و بیزته ته: نه گه ر تو فلان کاری نه که ی نه زدی نه خوشییه کی گههینمه ته، و بیزار کرنا دلی ژی به ده لیل و هیجه تان دبت، و شهیطان نه وه سا یی ب هیزه بشیت ته مهجبوور بکه ت کو تو کاره کی بکه ی، و نه نه و خودانی هیجه ته کا هنا موکمه کو رحا ته نیخسیر بکه ت، مه عنا: نه وی هیزه و نه هیجه ت، قیجا بوچی تو به رانبه روی دشکیی؟

یا دویئ: چونکی خودی پشته قانییا وهلیین خو دکه ت، و شهیطان پشته قانین خو ب سهر دئیخت، و بی گومان پشته قانییا شهیطانی بو هه قالین وی لاوازتره ژپشته قانییا خودایی ب هیز و کوته ککار بو وهلیین وی.

01

⁽١) بستان الواعظين ورياض السامعين ٢٠/١.

و فیّل ب خوّ تشته که که سیّ لاواز ب کار دئینت، وی دقیّت ب رِیّکا حیله و خاپاندنی حالی هه قرِکی خوّ خراب بکهت، وه کی وی یی ژه هری بوّ ئیّکی دکه ته ناڤ قه خوارنی چونکی ئه و نه شیّت به رانبه روی راوه ستت، به لیّ یی ب هیّز بت ژخو ناگرت قیّ چه ندی بکه ت، ئبن عهباس دبیّرت: ((ئه گهر هوین شهیطانی ببینن ژی ناگرت قیّ چه ندی بکه ت، ئبن عهباس دبیّرت: ((ئه گهر هوین شهیطانی ببینن ژی نه تسرسن و قی گوتنی ل ناڤ چاڤیّن وی بده ن: ﴿ إِنَّ کَیْدَ ٱلشَّیْطُنِ کَانَ ضَعِیفًا ۞ ﴾ النساء: ۲۷))، موجاهد دبیّرت: ((شهیطانی د نقیّری دا خوّ نیشا من ددا، من بیرا خوّ ل قی گوتنا ئبن عهباسی دئیناقه، و کار پی دکر ئه و ژ من دویر دکه فت)) (۱).

و ئارمانج ژ ئاگههداركرنا ته ب لاوازييا فيّلا شميطانى -وهكى ئمبوو زهيدى ثمعالبى دبيّژت- ئموه دا دليّن خودان باوهران ب هيّز بكمڤن، و ئمو بسته ببن كو بمرانبهر فيّلا وى يا لاواز راوهستن (۲).

فيْلا ئيْكَيْ: ژبيركرن

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ وَلَقَدُ عَهِدُنَاۤ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبُلُ فَنَسِیَ وَلَمْ نَجِدُ لَهُو عَزْمًا ۞ ﴾ (طه: ۱۱۵) یه عنی: مه گوتبوو ئاده می ژداری نه خوّ، و هندی شهیطانه دوژمنه بو ته، بهلی وی ئه چهنده ژبیرکر و ئه و تشت نه پاراست یی فه رمان پی لی هاتییه کرن.

ئادهمی نهیاره تییا ئبلیسی ژبیرکر و بیرا وی ل وی تشتی نههات یی خودی گوتیییی، و دووندهها وی ژی ل سهر ریکا وی چوو!

د حدیسه کن ژی دا پیخه مبه ر -سلاف لی بن- سه رهاتییه کا ئاده می یا مه نمدیتی بق مه قددگیّرت و تیدا دبیّرت: (ونسی فنیست ذریته) (۳) یه عنی: وی ژبیر کر قیّجا دوونده ها وی ژی بیر کر. و ئاخا کوری و بابی ژبّکه، و ژبیرکرنا

⁽١) فتح القدير للشوكاني ٥٦٣/١.

⁽٢) الجواهر الحسان للثعالبي ٢٦٢/٢.

⁽٣) ترمذی و حاکم ژ ئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزن، صحیح الجامع رقم ٥٢٠٩.

نه یاره تییی دبته نه گهرا وه لائی، نه به سه وه لائی به لکی چوونا د ناق ریخزین له شکه ری بلیسی ژی دا، و کو خودان ببته ئیک ژ (عهمیلین وی)، خودی دبیزت: له گینسین تک المقیطن فکلا تَقْعُد بَعْد الدِّکُری مَع الْقوم الطّلِمِین فی (الأنعام: ۸۸) یه عنی: نه گهر شه یطانی فه رمانا مه ژ بیرا ته بر کو تو ل نک وان نه روینی ده می نه و ترانه یا بو خو ب نایه تین مه دکه ن، پاشی نه و ها ته بیرا ته، تو ژ نک وان رابه، و پشتی بیرا ته دئیته قه تو ل نک وی ملله تی زوردار نه روینه یین نه حه قییی دبیزن. و نیشانه کا ناشکه را د قی نایه تی دا هه یه کو ژبیر کرن ئیک ژ گرنگترین چه کی شه یطانیه.

بەلى چەند ر**ەنگىن ژېيركرنى** ھەنە؟

رەنگى ئىكى: ژبىركرنا پەيمانا ئىكى:

پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دبیزت: ﴿خودی رِوْرا عهره فی ل نوعمانی پهیمان رُ پشتا ئاده می وه رگرت، وی دوونده ها وی هه می ژ پشتا وی ئیناده ر و وه کی دندکان ل به ر دهستی وی به لافکرن پاشی د گهل وان ئاخفت و گزت: أَلَسْتُ بِرَبِّكُمُّ وَالُواْ بَلَ شَهِدُنَا أَنْ تَقُولُواْ يُوْمَ ٱلْقِيَعَةِ إِنَّا كُتًا عَنْ هَذَا غَنِلِينَ ﴿ أَوْ تَقُولُواْ إِنَّمَا أَشْرَكَ ءَابَآوُنَا مِن قَبْلُ وَالُواْ بَلَ شَهِدُنَا أَنْ تَقُولُواْ يَوْمَ ٱلْقِيَعَةِ إِنَّا كُتًا عَنْ هَذَا غَنِلِينَ ﴿ الْأَعْرَافَ: ١٧٢-١٧٣) ﴾ (١٠ گوت: ما وَكُنّا ذُرِيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمٌ أَفْتُهُلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿ (الأعراف: ١٧٣-١٧٣) ﴾ (١٠ گوت: ما نفز نه خودایی ههوه مه ؟ وان گوت: به لی ، مه شاهده یی ب قی چهندی دا، ئه قه دا روز اقیامه تی هوین نه بیژن: نه م ژ قی چهندی دبی ئاگه هـ بووین، یان هوین بیژن: ههما بابین مه به ری مه شرک کربوو و سوّز شکاند بوو، و ئه م پشتی وان ها تین و مه چاف ل وان کر، ئه ری قیجا ما تو دی مه ب کریارا وان عهزاب ده ی یین کاری خوّ ب کرنا شرکی یویچکری ؟

قیّجا ژ فیّلا شمیطانییه ئمو قیّ پمیمانیّ ژ بیرا عمبدی ببهت، لـمو تو دبینی ئیّک شرکیّ ب خودیّ دکهت، و ئیّک پمیمانیّ دشکیّنت، و شمیطان وان دخرینت حمتا ییّنجیّکا خملکی عمردی باوهرییی ب خودی نائینن.

⁽١) ئەحمەد و نەسائى و حاكم ژ ئبن عەبباسى ۋەدگوھيزن، صحيح الجامع رقم: ١٧٠٧.

و ههر وهکی خودی حدج ل سهر ته فهرض کر دا تو بزقرییه وی جهی یی ته سوّز لیّ دای، کو عهرهفهیه، و بیرا خوّ لیّ بینییه هه، دا شهرمی ژخو بکهی کو پهیمانی بشکیّنی، بهلکی دا تو ویّ نوی کهیه و راگههینی کو تو دیّ مینی بهرده وام وه فادار بوّ ویّ هندی تو ییّ زیّندی بی.

رەنگى دويى: ژبيركرنا پەيمانا تۆبى:

چهند جاران پهیمان دا خودی و لیّقهبوو؟ چهند جاران رِوّندک باراندن پاشی زقری کاری خوّ یی بهری؟ تُهگهر وی تُهڤ چهنده د گهل مروّقهکی وهکی خوّ کربا، مهوره دا شهرمی ژی کهت، و لیّقه بت، و تشتی خرابکری دورست کهته قه.

ئهوى پهيمانى ددەته خودى يان ل سهر خو دكهته نهزر كو ئهو حهرامى نهكهت، پاشى لىن دزڤرت، ئهو دو گونههان ب دەست خو قه دئينت: گونهها كرنا حهرامى، و گونهها شكاندنا سۆز و پهيمانان، و خودى ل سهر مه واجب كرييه كو ئهم پهيمانى ب جهد بينن، و ئاشكهرا كرييه كو پسيارا وى دى ژ مه ئيتهكرن: ﴿ وَأُوفُواْ بِٱلْعَهْدِ اللّهِ اللّهُ اللّهِ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ

رەنگى سىيى: ژبيركرنا نعمەتان:

گەلەكىيا نعمەتان ژبيرا وى دبەت كو ئەو يين ھەين، وەكى بايى نەرم يى ئەو ھەست پى نەكەت، عەبد شوكرا نعمەتا بايى ناكەت و ئەگەر دەمەكى ئەو با ژى بىتە برين ئەو دى مرت.

فوضهیل مهعنایا پهیڤا (کهنوود) د ڤێ ئایهتێ دا بهرفرههد دکهت، و ئالوّزییێن وێ ڤهدکهت و دبێژت: ((کهنوود: ئهو کهسه یێ خرابییهکا ب تنێ گهلهک قهنجییان

ژ بیرا وی دبهت، و ئهو ب رهنگی بهده لانی کاری د گهل خودی دکهت) (۱۱ یه عنی: ئهو مروّقه که دبیّرته خودی ئهگهر تو بده یه من دی شوکرا ته کهم، ئهگهر نه.. دی بی ئهمرییا ته کهم!

پشتی ژبیرکرنا نعمه تان ئه نجام گلی و گازنده نه، و ئه قه ره نگه که ژ رهنگین کوفرا ب نعمه تی، و ئه وی حالی وی ئه قه بت، چو خیر د سه ری وی نابت.

و مەزنترین نعمه تا شهیطانی دقیّت ژبیرا ته ببه ت نعمه تا هلبژارتنا ته یه بوّ ئیسلامی و کو تو ژ ئه هلی ئیمانی بی، و ئه و نعمه ته که پترییا مروّقان ژشوکرا وی دبی ئاگه هن. جاره کی زه لامه که ها ته نک سهلی کوری عهبدللاهی و گوتی: دزه که ها ته مالا من و تشتین من برن، وی گوتی: ((شوکرا خودی بکه! ئه گهر دزه که ها تبا دلی ته، کو شهیطانه، و ته وحید تیدا خراب کربا، تو دا چ که ی ؟!))(۲).

رەنگى چارى: ژبيركرنا بەلايى پشتى ھاتنا بەرفرەھىيى:

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَانَ ضُرُّ دَعَا رَبَّهُو مُنِیبًا إِلَیْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلُهُو نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِي مَا كَانَ يَدْعُواْ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَاذًا لِيُضِلَّ عَن سَيلِلِهِ ۚ ﴾ (الزمر: ٨) ئهگهر نهخوشییه ک گههشته مروقی ئهو دی ل خودایی خو زقرت و دوعایان ژی کهت، پاشی ئهگهر وی ئهو نهخوشی ژسهر راکر و قهنجی دایی، ئهو دی دوعایا خو ژبیر کهت و دی شریکان بو خودایی خو دانت دا ئهو بهری خهلکی ژریکا خودی بده ته پاش.

ئه فه پاشفهبرنه بو وی یی دوعایی ل بهرفرههییی ژ بیر دکهت، و ل تهنگافییی دبته هموار هموارا وی، و ئه فه نه ژ ئهخلاقی خودان باوهرانه، بهلکی ئهخلاقی وان ئموه ل بهرفرههییی ئمو گهله که دوعایان بو تهنگافییی دکهن، فیجا هه شی خودان باوه ری نینه ئمو چاف ل کافران بکهت، و ل ده می تهنگافییی ب تنی دهست بده ته دوعایان.

⁽١) المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، ابن عطية، ٥١٤/٥.

⁽٢) الرسالة القشيرية ٣١٤/١.

چەكين ھەقدر:

بۆ بەرسنگگرتنا قى يىلانا شەيطانى، ئەقەنە:

١- زكري خودي:

و ئەوين شەيطان ب سەر دا بگرت دى بەرى وان دەتە وى تشتى يى خودى و پىغەمبەرى وى فەرمان يى نەكرى.

⁽١) ئەحمەد ژ ئەببوو دەردائىي قەدگوھىنزت، رقم: ٢١٧١٠.

⁽٢) ئەحمەد قەدگوھىزت، رقم: ٢٢١٢٤.

۲- كرنا دوعايى:

ژ بهر کو ئهگهر ب خودی نهبت چو رزگاری و تهوفیق نابن، و ههچییی هزر بکهت کو بینی خودی ئهو دی رزگار بت ئهو دی تیچت، لهو نهبوو عهبدللاهی ساجی دگوت: ((ئبلیس دبیرت: ههچییی هزر بکهت ئهو ب فیلا خو دی ژ من رزگار بت، ب وی شانازییا ئهو ب خو دبهت ئهو دی کهفته دافین من))(۱).

و کرنا دوعایی بهری ژبیرکرنی دئیت و پشتی ژبیرکرنی: بهری ژبیرکرنی؛ دا خودی ته ژ وی بپاریزت، و ته ژ ئهنجامین وی یین خراب پزگار بکهت، و پشتی وی؛ دا ئهو ل ته ببورت دهمی تو دکه قییه تیدا.

٣- هەڤالىنى:

همقالینیا باش گرنگترین چهکه بهرگرییا ژبیرکرنی پی بیتهکرن، چونکی همقالی باش ته هشیار دکهت گاقا ته خو ژ بیرقهکر، و نهگهر بیرا ته هاته نه نهو هاریکارییا ته دکهت، و گرنگییا چهکی همقالینییی زیده تر لی دئیت هندی کو خودان پتر ناقدار ببت و دهرهجهیا وی د ناف خهلکی دا بلندتر لی بیت، پیغهمبهر سلاف لی بن - دبیژت: (نهگهر خودی خیر بو نهمیری قیا دی وهزیره کی راستگو ده ته د گهل، چی گافا وی خو ژبیرفه کر نهو دی وی هشیار کهت، و نهگهر نهو دی وه هشیار بوو نهو دی هاری وی کهت، و نهگهر خودی خرابی بو وی قیا نهو دی وهزیره کی خراب ده ته د گهل نهگهر وی خو ژبیرفه کر نهو وی هشیار ناکهت، و نهگهر هشیار بوو نه و هاری وی ناکهت) (۲).

ژ بهر قی چهندی ههر مهزنه کی سهرکه فتن د شهری خو دا د گهل شهیطانی بقیت، دقیّت هنده ک مروّقیّن باش ل دوّر خو کوم بکه ت دا ئهو ریّکی نهده نه وی کو ئه و ئیمانه تی خو ثر بیر بکه ت، و خهلکی خوّ ب پشت گوه شه بها قیّت، و نهمانا هه قالینییا باش خودانی دها قیّته نها لا غه فله ت و ژبیرکرنیّ.

⁽١) حلية الأولياء ٣١٧/٩.

⁽٢) ئەببوو داوود ژ عائيشايني قەدگوھيزت، صحيح الجامع رقم: ٣٠٢.

فيْلا دوييُ: خهملاندن

یان جوانکرن و تازهکرنا گونههی ل بهر خودانی، و خهملاندن چهند لایهکان قهدگرت، ژوان:

١- خوشييا ب زيدهيي ڤه:

گونههی شرینییه کا ژ درهو و بهروه خت ههیه، ده مه کی کیم دمینت و دچت.. شهیطان وی ل به ر ته جوان دکهت و دخه ملینت، و ب ره نگه کی وه سا دئینته به ر چاقین ته کو تو مهیلی بو بکهی، پاشی ئه و دمینت ل به ر ته خوش و شرین دکه ت و دلی ته دبه تی، و زانینا ته ب زیانا وی ژ بیرا ته دبه ت، و دووماهییا وی یا خراب ل به ر ته دپیچت، حه تا تو ره نگی خوشییا گونه هی ب تنی ببینی، و هه ر تشته کی د دویث دا هه ی ژ بیر بکهی، و گافا تو که فتیه تیدا ژ نوی تو دی هشیار بی!

ئبن جموری دبیّرت: ژبلی وی کمسیّ ب غمفله تی سهکران بووی کمسه ک تام ناکه ته خوّشییا گونههان، ئهوی خودان باوه ربت چو خوّشییی ژی نابینت، چونکی زانینا وی ب حهرامییا وی گونه هی و ترسا وی ژبزادانی دکه فته ناقبه را وی و خوّشییی دا، و ئهگه رئه ث زانینا وی ب هیّز که فت ئه و ب چاقی زانینی نیّزیکییا وی خودایی دبینت یی ئه و ژقی کاری دایه پاش، هنگی چو تام د وی خوّشییی دا نامینت. همما ئه و گاقه کا ب تنیه پاشی پهشیّمانیه کا به رده وام و گرییه کا دریّژ و خه ما ل سه رکاری وی کری دمینته د گهل وی، خوّ ئهگه رئه و بزانت ئه و یی هاتییه عه فووکرن ژی، ئه و دی د خه ما عیتایی دا مینت دا مینت (۱).

⁽١) صيد الخاطر ص ٩٧.

و باشترین نموونه ل سهر خوّشییا ب زیده یی قه بهریخوّدانا حهرامه، پیغهمبهر -سلات لی بن- دبیّرت: (ژن عهوره ته قیّجا گاڤا نهو دهرکهفت شهیطان ب کهیف قه بهری خوّده تی الله ۱۱۰۰ .

طیبی دبیّرت: ((مهعنایا دئیّته سهر هزرا مروّقی ئه قهیه: هندی ژن د مالا خوّ دا شهیطان دلیّ خوّ نابه تیّ و خهلکی پیّ د سهردا نابه ت، به لیّ گا قا ئه و دهرکه فت ئه و طهمه عییی پیّ دکه ت؛ چونکی ئه و داڤیّن وییه و مهزنترین طهله هیا وییه)(۲).

ل قیری رادارین شهیطانی د ریکا ههر ژنهکا ژ مالا خو دهردکه قت دا دئینه دانان، و ئبلیس چه کی خه ملاندن و خراندنی دئیخته ملی خو، و ئه و ب قی ژنی زهلامان د سهردا دبه ت، و فتنه و جه مالی ل وی زیده دکه ت، ژ بهر قی چهندییه تو دبینی میری ژنکا جوان چاقین خو ب دوی وی ژنی دا به ردده ت یا جوانییا وی کیمتر ژ جوانییا ژنکا وی، ئهگهر یا ئاشکه رایه: چونکی ئبلیسی دو جندیین خو پیک شه یین هنارتین، یی ئیکی دا وی ژنکی د چاقین وی دا بخه ملینت، و یی دویی دا شههوه تا به ریخودانی بهاقیته دلی زه لامی، و ب قی چهندی ئه و ل جهه کی ئاگری و گازی دگههینته ئیک!

۲- تەلبىس و تىكەلكرن:

(تهلبیس) ئهوه کار ل بهر مروّقی وهسا تیّکهل ببت حهتا ئالوّز ببت و ئیّدی ئهو وی ژیّکجودا نهکهت، و تشتیّ ژههمییی ب ترستر د قی چهکی دا ئهوه ئهو بهری مروّقی ژ توبی وهردگیّرت، کهسه ک ئهگهر گونههه کی بکهت و بیرا خوّ لیّ بینته قه و بزانت ئهو گونههه کی بوو وی کری، دی توّبه کهت و داخوازا لیّبوّرینی بوّ خوّ ژخودی کهت؛ چونکی ئهو راستییا گونههی دزانت، و ژ جزایی وی دترست. بهلی ئهگهر وی گونههه ک کر و ههمی هزرا وی ئهو بت ئهوی کاره کی چاک یی کری، ئه قه داخوازا لیّبوّرینی ژخودی ناکهت، بهلکی پتر دی وی کاری کهت!

⁽١) ترمذي ژئبن مهسعوودي ڤهدگوهيزت، صحيح الجامع رقم: ٦٦٩٠.

⁽٢) فيض القدير ٢٦٦/٦.

و خهطهرییا بیدعی ژ قیری دئیت، خودانی وی ئهوی د خرابییی دا نقوبووی هزر دکهت نهو یی باشییی دکهت، سوفیانی ثهوری دبیژت: ((ل نک ئبلیسی بیدعه خوشتره ژ گونههی، گونههی خودان ژی توبه دکهت، بهلی ئهو ژ بیدعی توبه ناکهت))(۱).

و دژوارترین فیلا شمیطانی و ممزنترین پیلانا وی ئموه دهمی ئمو ممسملی ل بمر جیگرین پیغهمبمران، کو زانانه، ئالوّز و تیکمل دکمت، سوفیانی شموری دبیّرت: ((ئمگمر ته زانا ل بمر دهری سولطانی دیت تو بزانه ئمو دزیکمره، و ئمگمر ته ئمو ل بمر دهری دهولممهندان دیت تو بزانه ئمو ریمهتکاره، و هشیار بی نمئییه خاپاندن کو ئیک بیّرته ته: تو دی زوّردارییه کی لاده ی، یان بمره قانییی ژ ئیکی ممزلووم کهی، ئمده خاپاندنه کا ئبلیسییه زانا بو خو دکهته هیجمت))(۲).

سهرداچوون و تهحسینا زانایی وه کی وی بومبیّیه کا دهمداره، شهیطان ل بهر کوّمه کا مروّقان قهدنت، و باوه ربیا هزاران ژوان پی دکه ته ئارمانج، قیّجا ئه و چهند تشته کیّ ب ترسه! ئبن قهیم دبیّژت: ((مروّق چاق ل زانا و عیباده تکه ریّن خوّ دکهن، قیّجا ئه گهر زانا دفاجر بن، و عیباده تکه ر دجاهل بت، موصیبه ت ب وان مهزن دبت، و فتنه ل سهر خاص و عامان دژوار دبت)) (۳).

٣- ييكڤهژيانا سلبي:

و ئەگەر تە بقیّت بزانی مەخسەد ب پیٚكڤەریانا مروٚڤی یا سلبی چییه، بەری خوٚ بده قان نموونهیان:

- فەرمانبەرەكى بەرتىلخۆر ھەقالەكى وى دى پەرداغەكى ئاقى دەتە قى، ئەو دى بېرت: بېۆرە، ئەقرۆ دوشەنبە ئەزى ب رۆژىمە!
 - ئيكي دى بازرگانييي ب تشتي حهرام دكهت و ههر سال دچته حهجي!

⁽١) حلية الأولياء ٢٦/٧.

⁽٢) سير أعلام النبلاء ٥٨٦/١٣.

⁽٣) مفتاح دار السعادة ١٦٠/١.

- پۆلىسەك عەزابدانا بى گونەھەكى گرتى رادوەستىنت دا بچت نقىدا خۆ كەت!
- كەسەك خوارنا وى ھەمى ژ مالى ئىتىمانە، و ھەر ھەيڤ كەفالەتا چەند ئىتىمەكان دكەت.
- ئینک بهردهوام دچته حهجی و عومری و دلی وی یی دگهل جوهییان دژی جیهادکهران.
- ئێڮێ دى پەيوەندىيەكا خراب د گەل كچەكێ دكەت و ھارىكارىيا وێ دكەت دا راببتە نڨێژا سپێدێ!

خهطهرییا قی دافیا شهیطانی ئهوه ئهو خرابییا گونههی د دلی دا سقک دکهت، بهلکی هنده ک جاران ئهو ئیکا هند ژ دلی چی دکهت کو ئهو ئعترافی نهکهت کو ئه کاره گونههه، و ئه فه فیله کا شهیطانییه ئارمانج ژی ئهوه خودان ژ کرنا خو بو گونههی پهشیمان نهبت و وژدانا وی وی نهئیشینت، و ئهو هه فالین خراب ژ شهیطانین مروف و ئه جنان ب ته را بهرده ه تیبگههین کو پیک فه ژیانا ئاشتیانه یا گونه ی و خیری تشته کی سورشتییه، بو هندی دا باوه ری د دلی ته دا لاواز ببت و دینداری بچرمست، و تو بکه فییه د فتنی دا، حه تا ئه گهر جاره کی ته خیره ک کر ژی ئه و چو مفایی ناگه هینته ته؛ چونکی ئه و دی ته بو کرنا گونه هه کا مه ن پالده ت، ب وی هیجه تی کو ته هند خیرین زیده یین هه ین فی گونه هی ژی به ن!

و ئەقە چ تجارەتەكا ب مفايە بۆ شەيطانى، و چ خاپاندەكا د روارە بۆ تە!

٤- گوهۆرىنا ناڤان:

ئیک ژ رونگین خاپاندنا شمیطانی بو مروقان و خهملاندنا نهحهقییی د چاقین و ان دا ئهوه ئهو هنده ک ناقین شرین و خوشتقی ل به د دلان ددانته سهر کارین حهرام، دا راستی بیته گوهارتن و مروق پی بیته خاپاندن، و ئه شه ژ فیلین شهیطانی یین ئیکی بوو د گهل مروقی، به ری نوکه د گهل مه بوری بوو کو شهیطانی ناقی (دارا ههرمانی / شجرة الخلد) ل سهر دارا حهرام دانابوو؛ دا

خوارانا وی ل به رئاده می شرین که ت: ﴿ هَلْ أَدُلُكَ عَلَى شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكِ لَا يَبْلَى ۞ ﴾ (طه: ۱۲۰) و ئارمانجا دوژمنی ژ قی چهندی ئه وه ئه و ریکی نه ده ته قوربانییین خو کو ئه و ببنه نیچیرین ئیشاندنا و ژدانی، و ئیخسیرین وه عظ و نصیحه تان، به لکی وی دقیت هه رده م ئه و د گهل نا قخوییا خو دئاشت بن، و ژ قان کاران نه وه قن مین شه یطان هنده ک نا قین دره وین ل سه ردانت.

شهیطانی لهعنهتی دزانت کو هنده ک مروّث ههنه وژدانا وان گونهها ئاشکهرا و سوّر ب سوّر قهبویل ناکهت، لهوا ئهو رادبت ناقی هنده ک گونههان دگوهورت، دا ئهو ب ساناهیتر وان گونههان قهبویل بکهن، پشتی کو ل بهر وان کراسه کی باش هاتییه بهر قان کاران..

- ئەوى فاحىشە و زنايى دكەت دېيرت: ئەقە ئازادىيا كەسايەتىيە.
- دزیکه ر دبیّرت: ئهقه مهجبوورییه، ژیان یا ب زهحمه و راتب ین کیمه.
- دکتاتوّر دبیّـرْت: ئەقـە زۆردارى نینـه ئـەز دکـهم، ئەقـه پاراسـتنا ئیّکـهتییا مللهتییه، و یاشدا برنا گازیییّن جوداکهره.
 - بەرتىلخۆر ناۋى بەرتىلا خۆ دكەتە ديارى.
 - درهوین دبیّرت: ئهزیاری و ترانهیان دکهم.
 - مەيۋەخۆر ناقى ۋەخوارنىن رووحى ل سەر عەرەقا خۆ ددانت!

٥- خەملاندنا راگەھاندنى:

ئهگهر هه فالیّن خراب بشیّن مروّقی تی بهن، و ئه و هرماره کا کیمن و کارلیّکرنا گوتنا وان یا توخویبدایه، پا هوین چ دبیّرن بوّ وی راگههاندنی یا د ئیّک دهمی دا ب ملیوونان مروّق بهری خوّ ددهنی، و ئه و تشت تیدا دئیته بهلاقکرن یی ب ریّک و پیّک هاتیه داریّتن؟ کارلیّکرنا وی یا سلبی دی چهند بت ئهگهر ئه و بوّ وهربادانا راستییان بت؟ بی گومان ئه و دی دروارترین رهنگین خهملاندنی بت، و ئه و دی بته ئه و سیّرهبهندی یا عهقلی مروّقی خراب دکهت. و ئاشکهرایه کو ئه وی سیّرهبهندی لی دئیّته کرن قهت نهشیّت راستییی ب رهنگهکی دورست ببینت.

فيْلا سيْيِيُّ: ليْك ئيْخستن

بهری خو بده جوداییی د نافبهرا ملیاکهت و شهیطانان دا د مهسهلا پهیوهندییین مروقینییی دا، و چاوا ملیاکهت دوعایی بو کهسی دلفرههد دکهن، و شهیطان ههفرکیییی دئازرینن، ههر وهکی ئه و ههفرکییه کا مروقانه ههر لایه کی هنده ک پشتهقان ژ ملیاکهتان یان شهیطانان ههنه، پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت: (حهلال نینه بو موسلمانی ژ سی روژان زیده تر پشت بده ته موسلمانه کی دی، ئه و ههردو دی ژ حهقییی ددویر بن هندی ئه و ل سهر حهرامییی خو بن، و ههچییی بهری ل یی دی بزقرت زقرینا وی دی بو وی بته کفاره ت، قیجا ئهگهر وی سلاف کر و یی دی بهرسقا وی نه دا ملیاکه ت دی بهرسقا وی ده ن، و شهیطان دی بهرسقا یی دی ده ن، و ئهگهر ئه و ل سهر سلبوونا خو مرن، ئه و قه ت ل به حه شتی بهرسقا یی دی ده ن، و ئهگهر ئه و ل سهر سلبوونا خو مرن، ئه و قه ت ل به حه شتی ناگه هنه ئیک) (۱۰).

ژ قی حدیسی بو ته ناشکه را دبت کو ئیک ژ گرنگترین کارین شدیطانی نهوه نهو موسلمانان لیک بیخت، و نه قی کاری بهایه کی مهزن ل نک نبلیسی هدیه، حدتا کو نهو دچته سهر و ستویی وی شدیطانی و وی خدلات دکه ت یی بشیت ژن و میران ژبک بکه ت.

چەكين ھەقدر:

خودایی مەزن تو ل مەیدانا شەرى نەھیلایە ب تنی، بەلكی وى بەری تە یی دایه وان تشتین تو پی ب هیز بكەڤی، ئەو ژى ئەقەنە:

١- گۆتنا باشتر:

خودی دبیّرت: ﴿ وَقُل لِعِبَادِی یَقُولُواْ اَلَّتِی هِیَ أَحْسَنُ ﴾ (الإسراء: ۵۳) تو بیّره بهنیییّن من: بلا ئهو گوتنا باشتر بیّرن.. چهکی کوژه ک یی تو پی ل قیری بهرانبهر شهیطانی رادوهستی ئاخفتنا نهرمه! خو ئهگهر تو بهره ثانییی ژ دینی خودی ژی بکهی تو گوتنیّن زڤر نهبیّره، بی گومان ئهوی بهرهنگاری ته دبت وی مهبدهئی ته

⁽١) السلسلة الصحيحة رقم: ١٢٤٦.

ب قى چەندى پەيقا باش فەتىلا لىخككەفتنى دكىشت، و دەمى تو بەرسقا خرابىيى ب باشىيى بدەي ئاگرى ھەۋركىيى دى قەمرت.

٢- ژێکجودا ندبن:

هندی هند ئیسلامی بهری ل ئیکبوونی ئه و خو مه ژ ژیکجودابوونا سهرقه سهرقه ژی دده ته پاش، ئهبوو ثهعلهبهیی خوشهنی دبیرژت: ده می خهلکی ل جههکی ددانا ئه و ل گهلی و نهالان بژاله دبوون، ئینا پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوته وان: (بژالهبوونا ههوه ل قان گهلی و نهالان ژ کاری شهیطانییه) قیجا پشتی هنگی وان ل جههکی نهددانا ئهگهر ههمییان خو نهگههاندبا ئیک، حه تا دا بیژی: ئهگهر پاتهیهکی ب سهر وان دادهن ههمی دی که قنه د بن قه (۲).

بهری خو بدی چاوا پیغهمبهری -سلاف لی بن- خو نه ث ژیکجودابوونا شکلی ژی بو شهیطانی پالدا، و نهینی ئهوه نیزیکبوونا له شان دبته نه گهر کو رح ژی نیزیکی ئیک بن، ژ بهر قی چهندی شهیطان حهز دکه ت موسلمانان ژیک دویر بکهت، ئه گهر خو ب له شی قه بت، و ههر ژ بهر قی چهندی فهرمان ل مه ها ته کرن ئهم د نقید ژی دا خو بگههینینه ئیک؛ دا دو ژمن نه که فته نا قبه مرا مه، پیغهمبهر

⁽١) الطرق الحكمية ص ٤١، مكتبة دار البيان.

⁽۲) ئەببور داوود قەدگوھيزت رقم: ۲۹۲۸.

-سلاف لی بن- دبیّژت: (پریزین خو بگههیننه ئیک، هندی شهیطانه، ل جهی قالا پادوهستت) (۱) و دبیّژت: (ئهز ب خودی کهمه یان هوین دی پیزین خو پاست کهن یان خودی دلین ههوه دی ژبیکجودا کهت) صهحابی دبیّژت: قیّجا من دیت ههر زهلامه کی ملی خو ب ملی هه قالی قه دنا، و گوزه کا خو ب گوزه کا وی قه دنا (۲).

و گهلهک دهقین قورئان و سوننهتی ههنه تهئکیدی ل سهر پیتڤییا ههبوونا ئیکبوون و نهبوونا جودابوونی دکهن، و کو (دهستی خودی یی د گهل کوّمی).

٣- قەسە قەگوھىزى نىنە:

فهسادی و قهسه قه گوهیزی بومبه یه کا ده مداره شهیطان پهیوه ندییین براینییی پی دهلوه شینت، و ئه و ئاگره کی سوژه که بو قیانی .. یه حیایی کوپی ئهبوو که ثیری دبیت ژت: ((قهسه قه گوهیز د روزه کی هندی د ناقبه را مروّقان دا خراب دکه ت یا سیره به ند د هه یقه کی دا خراب نه که ت) (۳).

ئمبوو حامدی غمزالی به حسی قهسه قه گوهیزی دکه ت و دبین شت: (ائه و بو وی دئیته گوتن یی ناخفتنا ئیکی دی بو ته قه دگوهیزت و دبین یت: فلان د ده رحمقا ته دا هو دبین ، و قهسه قه گوهیزی یا تایبه ت نینه ب قی کاری ب تنی قه، به لکی پیناسه یا وی نه وه ته و تشت بیته ناشکه راکرن یی خودانی پی خوش نه بیت بیت ناشکه راکرن، چ وی پی خوش نه بت یی ناخفتن ژی بیته قه گوهاستن یان یی بو بیته قه گوهاستن، یان ئیکی سیبی، و چ ناشکه راکرن ب گوتنی بت یان نقیسینی یا ره میز و ئیشاره تان، و چ ژ گوتنان بت یان کریاران، و چ عهیبه ک بت یان تشته کی دی، و راستیا قهسه قه گوهیزییی راکرنا ستاره یه ل سه روی تشتی یی مروقی پی خوش نه بت ناشکه را بت، و فه ره مروق خو بی ده نگ بکه ت ل سه ره مروق ی نه و بینت ژ حالی خه لکی)) (۱۵)

⁽١) ئەحمەد ژ ئەنەسى قەدگوھىزت، صحيح الجامع رقم: ٣٤٥٤.

⁽۲) ئەبوو داوود ژ نوعمانى كورى بەشىرى قەدگوھىزت، رقم: ٦٦٨.

⁽٣) شعب الإيمان ٤٤٨/١٣.

⁽٤) إحياء علوم الدين ١٥٦/٣.

٤- نەكامىيى نەكە:

حمسهنی بهصری دگوّت: ((ئهز ب خودی کهمه نهکامی د دینی مروّقی دا زویتر بهلاث دبت ژ وی ئیشا دبیّژنی: ئهکهله، ئهوا د ناث لهشی دا دگهرییّت و وی خراب دکهت))(۱).

شیخ الإسلام ئبن تهیمییه د گوتنه کا خو دا به حسی فیلین شهیطانی دکه ت کانی چاوا نه و غهیبه و نه کامییی ل به رخه لکی شرین دکه ت، و دبیرت:

(۱هنده ک مروّف بو چافلیّکرنا خهلکی دیوانی یان هه قال و مروّفیّن خو غهیبه تی دکهن ههر چهنده ئه و دزانن کو ئه و کهسی غهیبه تا وی دئیته کرن یی بی گونه هه، دبیّرت: ئهگهر ئهز ژی غهیبه تا وی نه کهم خهلکی دیوانی ژ من رازی نابن، و دی ژ من ره قن..

و هنده ک غهیبه تی دئیخنه چهند قالبه کان: جار د قالبی دیانه ت و چاکییی دا، دبیّرت: عهده تی من نینه نهز به حسی که سی بکه م و نه ز غهیبه تی و دره وی ناکه م، بهلی من دقیّت حالی وی بو ههوه بیّرم.. و دبیّرت: ب خودی نه و مروّقه کی مسکینه و یی باشه، بهلی نه و یی هوّسایه و هوّسایه.. و بهلکی بیّرت: ههما بهیّلن خودی ل مه و وی نهگرت، و مهخسه دا وی شکاندنا وییه..

و هنده کی بو ریمه تی ئیکی بلند دکه ن دا خو پی بلند بکه ن، ئیک ژوان دبیّرت: شقیدی د نقیری من دوعا بو فلانی کرن ده می من زانی وی فلان کار یی کری، دا ئه و خو بلند بکه ت و وی ل نک وان بشکینت یین وی دنیاسن. یان دبیرت: عمقلی فلانی یی سفکه و زوی د تشتان ناگهه و مهخسه دا وی ئه وه مهدحین خو بکه ت، و کو نه و زوی تی دگههت.

و هنده ک ژ حهسویدی غهیبه تی دکهن، قینجا ئه و دو کارین کریت ل نک خو کوم دکهن: غهیبه تی و حهسویدییی.

⁽۱) إحياء علوم الدين ۱٤٣/٣. و نهز (وهرگێـڕ) دبێـژم: بهلکی نهو نێش نهو بت يا نوکه دبێژنـێ: يهنجهشێر.

و هندهک غهیبه کی د قالبی یاری و ترانهیان دا ئاشکهرا دکهن، دا ئهو وی کیم بکهن یی ئهو ترانهیان بو خو پی دکهن.

و هنده ک غهیبه تی دکه نه د قالبی عهجیبگرتنی دا، و ئیک ژوان دبیرژت: ئهزی ژفلانی عهجیبگرتیمه چاوا ئه و فلان تشتی دکه تیان وی فلان تشت کرییه.

و هنده ک وی دئیخنه کراسی خهمگینییی و دبینژن: فهقیری فلانی دلی من گهله کی پیقه وی فلان کاری کری، و ههچییی گوهی خو بده تی دی هزر کهت دلی وی یی پیقه و ئه و ب خو وی دقیت دلی خو د ده رحه قا وی دا هوین کهت.

و هنده ک غهیبه تی د قالبی کهربقه بوون و نه هیّلانا خرابییی دا ئاشکه را دکه ن، تشته کی ئه و دبیّرن و مهخسه دا وان تشته کی دییه. و ئه قه ژ ئیّشیّن دلی ییّن مهزنن) (۱).

پیّغهمبهر -سلاف لی بن- د گوتنه کا خو دا دبیّژت: (ههچییی به پههانییی ژ نامویسا برایی خو بکهت دهمی نهو نه یی حازر، حهقه ل سهر خودی وی ژ ناگری نازا کهت)(۲).

٥- جەدەلى نەكە:

موسلمی کوری یهساری دبیّرت: ((هشیاری جهدهلیّ بن، ئهو دهمیّ نهزانینا زانایه، و ب جهدهلیّ شهیطانی دقیّت وی بتهحسینت)(۳).

مهعنا جهدهل ئهو كونه يا شهيطان ل هيڤيين كو ل شويرها دلى ڤهكهت دا وى خراب بكهت، ژ بهر كو جهدهل سهرى دكێشته نهيارهتيين، و بهلكى ئهو بهرئ خودانى بدهته درهوى و گۆتنێن سهقهت و نهقهبويلكرنا حهقيين ژى.

⁽١) مجموع الفتاوي ٢٣٨/٢٨.

⁽۲) ئەحمەد و طەبەرانى ژ ئەسمائا كچا زەيدى ۋەدگوھيزت، صحيح الجامع رقم: ٦٢٤٠.

⁽٣) أخلاق العلماء للآجرى ٥٧/١.

فيْلا چاري: بي تُوميْدي

بن ئومیدی و بن هیڤیبوون نه ب تنی حهرامییه که شهیطان ته دئیختی، به کمی نه و بنی گوری گونه هین مهزنه، پسیار ژ ئیبراهیمی کوری تعدههمی هاته کرن: گونه ها شهرییان مهزنتر چییه وی گوت: ((بی هیڤیبوونا ژ ره حما خودی))(۱).

بۆچى؟

چونکی ههر شکهستنه کا ل مهیدانا شهری دقیّت بهری وی شکهستنه کا نهفسی د دلی شهرکهران دا ههبت، و هنگی چو مهعنا و بها بو چهکی نابت.

بی نومیدی چهکه کی بچویکه ژوان چهکین نه یاری خودی ده شهری خودا د گهل مه ب کار دئینت، و نهو نائیته به رانبه روی چهکی گران یی شهیطان ده شهر و نه فیرعاما خود دا ب کار دئینت. یا ب ساناهییه تو وی نه و قهیدی قهکه ی نه وا ده ده ده ده ده ده ده تی مروّقه کی دا یان دی یییی وی دا بت، به لی دی چاوا بت نه گهر نه قهیده د کویراتییا نه فسا وی دا یا چاندی بت؟ عه قل و هزرا وی گرت بت؟ کریار و لشینین وی گریدا بن؟ نه و نزانت نه قهیده ل کیفهیه و چاوا پهیدا بوویه؟ چونکی نه و یی مه زن بووی و خوب شی ره نگی دیتی!

🗇 ئەگەرىن بى ئومىدىيىن:

۱- کهفتنا د گونههی دا:

ئبن قهییم دبیّرت: ((ئهگهر خودی خیّرهک بوّ عهبدی خوّ قیا دی وی ئیخته د گونهههکا وی بشکیّنت دا))(۲).

ئهگهر تو ژ گونهها خو پهشیّمان بووی، و ته کهربیّن شهیطانی خو قهکرن، و ته کاری تولستاندنی ژ وی کر، و تو یی پژد بووی کو دربی وی ب درهبهکی دژوارتر بزقرینی، و تو د قی چهندی دا ب سهرکهفتی، ئهو ته مهسهله ب لایی خو قه بر و ته شکهستنا خو کره سهرکهفتن، و ئیمامی نهسهفی راست دبیّرت دهمی مزگینییی

⁽١) المجالسة و جواهر العلم، أبو بكر الدينوري ٤٠٥/٦.

⁽٢) مدارج السالكين ٣٢٦/١.

دده ته وی که سی یی گه له ک گونه ها کرین، و دبین ژت: ((هزار گونه هان تو ب ئیک ته و بین ژبی که و که که که و گونه ها ته گهر چه ند یا مهزن بت، نه و ل به رخودی یا مهزن نابت.

٢- گەلەكىيا گونەھان:

ده می حوذه یفه یی کوری یه مانی گازنده یا خو ئینایه نک پیغه مبه ری -سلاف لی بن- و گوتییی: ئهز مروّقه کم ئه زمانی من یی درواره، پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوتی: (و ئستغفار چ لی هات ئهی حوذه یفه؟ هندی ئه زم ل شهف و روّری سهد جاران ئه ز ئستغفاران دکیشم)(۲).

و گزتنا یهحیایی کوری موعادی چهند یا تازهیه دهمی ئه و د دوعایه کا خو دا هیشییی نیشا گونه هکاران دده ت، و دهرگههه کی ل به ر بی ئومیدان قهدکه ت: ((هیشیا من ژ ته د گهل گونه هان نیزیکه پتر لی بیت ژ هیشیا من ژ ته د گهل کریاران، چونکی د کریاران دا ئهز پال دده مه سهر ئیخلاصی و ما چاوا ئیخلاص دی ب ده ست من که قت و ئهز ب ده ردان یی نافدارم؟ بهلی د گهل گونه هی ئهز پال دده مه سهر عه فوا ته، و ما چاوا تو وان ناغه فرینی و مهردینی و که ره سالوخه تی تهیه؟))(۳).

٣- دوباره كرنا گونه هان:

زالبوونا بی ئومیدییی ل سهر دلی دبت ببته ئهگهرا دوبارهبوونا کهفتنی، پینغهمبهر -سلاف لی بن- تبیعه تی مروّقی ل بهرچاف وهرگرتییه یی کو خالهکا لاوازییی د گهل دوباره دبت، دهمی دبیّرت: (عهبده کی خودان باوهر نینه ئهگهر وی گونههه ک نهبت دهم بی دهمی لی بزقرت، یان گونههه کا ئهو بهردهوام دکهت حهتا ژ دنیایی بار دکهت، خودان باوهر یی هاتییه ئافراندن کو بیّته جهرباندن دفتنه

⁽١) تفسير النسفى (مدارك التنزيل وحقائق التأويل) ٤٣٨/٢.

⁽۲) ئەحمەد و ترمذى و ئبن ماجە ژ حوذەيفەى ۋەدگوھيزن، صحيح الجامع رقم: ۲۱۱٦.

⁽٣) الإحياء ١٥٣/٤.

بچت، و گهلهک تزبه بکهت، و تشتان ژبیر بکهت، گاڤا بیرا وی هاته ئینان څه ئهو هشیار دبت)(۱).

وهسواسا شهیطانی د گوهی عهبدی دا یا بهردهوامه: ئه قه چ توبا دارکوکهیه؟ ئهری ههر جاره کا ئهز راست بووم دی زقرم و وی ئاقاهی ههرفینم یی من ئاقاکری؟ بهلی.. چاوا عهبد بی ئومید ببت، و ئهو باشییا خو ژ دوباره کرنا توبی وهردگرت؟ دهمی عهلییی کوری ئهبوو طالبی گوتی: باشترینی ههوه ئهوه یی دفتنه بچت و توبه بکهت. گوتن: پا ئهگهر ل گونههی زقری قه؟ وی گوت: دی توبه کهت و داخوازا لیبورینی ژ خودی کهت. گوتن: ئهگهر ل گونههی زقری قه؟ وی گوت: دی توبه کهت و توبه کهت و داخوازا لیبورینی ژ خودی کهت. گوتن: حمتا کهنگی ئهو دی وی چهندی کهت؟ وی گوت: حمتا یی وهستیای دبته شهیطان (۲).

مهعنا: ئارمانجا شهیطانی مهزنتر ژ دوبارهکرنا گونههان بی ئومیدکرن و گرتنا دهرگههانه، و عهبد ژ بیرا خو دبهت کو مهزنترین گونهه پویچ دبت ئهگهر رهحما خودی دور لی گرت، و گونههین بچویک ب ئصرار و رژدییی مهزن دبن.

کهعب دبیّرت: ((عهبد گونهههکا بچویک دکهت و نهو وی ب چو قه ناگرت، و رقی پهشیّمان نابت، و داخوازا لیّبوّرینی بوّ خوّ ناکهت، قیّجا ئهو گونهها ل نک خودی هند مهزن دبت حهتا هندی چیایی لیّ دئیّت، و نهو گونهها مهزن دکهت و رقی پهشیّمان دبت، و داخوازا لیّبوّرینی دکهت، قیّجا نهو ل نک خودی بچویک دبت حهتا بوّ وی دئیّته ریّبرن)(۳).

قیّجا ئهگهر گونههه ک ژ ته چیّبوو بلا ئهو نهبته ئهگهرا بی ئومیّدییی ل نک ته، بهلکی ئهو گونهها دووماهییی بت ل سهر ته هاتییه نقیسین، و بهلکی پشتی هنگی دهرگههه کی بهحهشتی ل بهر ته هاتبته قه کرن پشتی کو ژ بهر پهشیّمانییا ته درگههه کی لیّبورینی ل بهر ته هاتییه قه کرن.

⁽١) حەدىسەكا دورستە طەبەرانى ژئبن عەبباسى قەدگوھىزت، صحيح الجامع رقم: ٥٧٣٥.

⁽٢) التوبة لابن أبي الدنيا ص ٣٠٣.

⁽٣) الإحياء ١٥٣/٤.

٤- نەيارەتىيا درير بۆ خودى و پيغەمبەرى وى:

بۆرىيىنى تە يىن چاوا بت، و دىرۆكا تە چەند يا رەش بت، تو بىنى ھىقى نەبە، چونكى د گاۋەكا ب تنى دا رەحما خودىن عەجىنبىيان دكەت!

و ئەگەر تە نموونەيەك ل سەر قى چەندى دقىت ئەقە عەكرەمەيى كورى ئەبوو جەھلى باشترىن نموونەيە.. رۆۋا پىغەمبەرى -سىلاڭ لىن بىن- باۋىنى مەكەھى قەكرى، وى ھەمى كەس عەفووكرن شەش كەس تى نەبن، گۆت: ئەگەر ھەوە ئەو دىتىن خۆ ب پاتەيى كەعبى قە گرت بت وان بكوۋن! و ئىكى ۋ وان عەكرەمە بوو.

عهکرهمه ژ مهکههی ره قی و ب لایی حهبهشی قه چوو، گاقا ئهو ل دهریایی سویار بووی، پیّل و هرهبایه کی دژوار ب گهمییا وان کهفت، خودانیّن گهمییی گوته سویاران: ههر ئیّک خو خلاص کهت، صهنهمیّن ههوه ل قیّری چو فایدهی ناده نه ههوه! هنگی عهکرهمهیی د گهل خو پهیمان دا کو ههر جاره کا خودی وی رزگار بکهت ئهو بزقرته مهکههی و باوهرییی ب موحهمهدی بینت و دهستی خو بکهته د دهستی وی دا.. و وهسا چیبوو، و ئهو هات و موسلمان بوو، و پیغهمبهر -سلاف لی بن- بهر قه چوو و چوو سهر و ستویی وی وی گوتی: ب خیر بیّت سویاری مشهخت.

پشتی ئه و موسلمان بووی و دا کو ئه و گونه هین خو ژی بهت، وی گوته پیغه مبه ری -سلاث لی بن-: هنگی ئه ز رادوه ستم کانی من چهند مال دژی ته خهرج کرییه ئه ز هندی وی د ریکا خودی دا خهرج بکهم.

ل روزا یهرمووکی ده می شه رد نافیه را موسلمان و کافران دا گهرم بووی و هنده که موسلمان ژ مهیدانی ره فین، وی گوت: دههمی شه ران دا ئه زبه رانبه ر پینه مهمدی خودی راوه ستیابووم ئه فرق نه زدی ژههوه ره فم! پاشی وی گازی کر: کی دی سوزی ل سهر مرنی ده ته من؟ چارسه د زه لامان سوز دایی، و وان هه مییان شه رکر حه تا هاتینه کوشتن ئینک تی نه بت، ده می هنده کان گوتییه عه کره مه یی: ته قوایا خودی بکه و چافی ته ل ته بت، وی گوت: ده می من شه ربو لات و عوز زایی دکر من خودی باش، فیجا ئه فرق بوخودی و پینه مه مری ئه زخو بده مه پاش؟ نه به خودی ئه و قه ت نابت، و وی شه رکر حه تا هاتیه کوشتن، خودی ژی رازی بت.

چەكين ھەقدر:

مەزنترىن چەكى تو بەرسنگى بى ئومىدىيىى پى گرى ئەقەنە:

١- كرنا دوعايي:

شیخ عمبدلقادری گمیلانی د گوتنه کا خو دا بیرا مه ل بهایی دوعاکرنی دئینته قه، و دبیرت: ((خهلک روزه کی دویان سینیان یان ههیقه کی یان ساله کی دویان ههوجه ییین ته بو ته ب جهد دئینن، پاشی بینا وان ژ ته ته نگ دبت! تو هه قالینییا خودایی حهق بکه و ههوجه ییین خو ببه بهر ده رگه هی وی، بینا وی ژ ته ته نگ نابت و ئه و ههوجه ییین دنیایی و ئاخره تی بو ته دقه تینت) (۱۱).

۲- هزرا باش ژ خودی:

جابری کوری عمبدللاهی دبیّرت: بهری پیّغهمبهر -سلاڤ لیّ بن- بمرت ب سیّ روّرثان من گوه لیّ بوو وی دگوّت: (وهنهبت ئیّک ژههوه بمرت نهگهر هزرهکا باش ژخودی نهکهت)(۲).

٣- خوّ ب دەست حيكمەتا خودى قە بەردە:

پشتی فهرمانا ب صهبری خودایی مه گوّت: ﴿ فَإِمَّا نُرِیَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِی نَعِدُهُمْ أَوْ نَتِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّیَنَّكَ فَإِلَیْنَا یُرْجَعُونَ ۞ ﴾ (غافر: ۷۷) یه عنی: ئهی موحه مه د یان د ژیانا ته دا هنده کی ژ وی عهزابا مه گهف پی ل قان موشرکان کری دی نیشا ته دهین، یان ئه مدی ته مرینین هیشتا ئه و چهنده ب سهر وان دا نه هاتی، و دووماهییا ته و یا وان بو نک مهیه؛ دا ئه م حوکمی د نا قبه را ته و وان دا بکهین کو وان ببه ینه ئاگری و ل نک خو ل به حهشتی قهدری ته بگرین.

مەعنا ھەردو ئحتىمال ھەنە! كو تو دووماھىيا نەيارين خۆ ببينى يان نەبينى، بەلىي گەفا خودى بۆ وان ھەر دى ب جەلئىت.

⁽١) مواعظ عبد القادر الجيلاني ص ١١٩.

⁽۲) حدیسه کا دورسته ئه حمه و و موسلم و ئهبوو داوود و ئبن ماجه قه دگوهیزن، صحیح الجامع رقم: ۷۷۹۲.

پهیام ل قیری نه قهیه: عهبد عهبده و خودی خودییه! و دهستنیشانکرنا ده می سهرکه فتنی و دووماهییان زورداران نه ژ کارین عهبدییه، نه و کاری خودی ب تنییه و نه یی عهبدانه. ﴿ وَیَقُولُونَ مَیْ هُو ّ قُلُ عَسَی ٓ أُن یَکُونَ قَرِیبًا ۞ ﴾ (الإسراء: ۵۱) نه و دبیری ده می وی چهندی کهنگییه؟ تو بیژه: بهلکی نه و یی نیزیک بت. و ب قی چهندی مروّث ژ وی وهستیانا نه فسی خلاص دبت یا نه ش پسیاره ب دوی شخو دا دئینت: نهری سهرکه فتنا خودی کهنگییه؟ و بهری وی دکه فته مهیدانا بهر فره ها: ته چ کرییه تو پی هه ژی وی سهرکه فتنی ببی! (۱۱)

٤- يا فدر كاره نه ئدنجام:

ژ کهرهما خودی د گهل ته ئهوه تو پالهیی ل نک وی، و کهرهما ل سهر کهرهمی ئهوه دهمی تو ب کاری خو پادبی ئهو کرییا ته دده ته نه کو پشتی تو دگههییه ئارمانجی.. ژ بهر قی چهندی کاری ژ ههمییان ب خیرتر ئهوه یی بهری ته پی ل ئهنجامه کی دنیایی نهبت، گوهدارییا قی گوتنا پیغهمبهری -سلاف لی بن- بکه: (باشترین خیر ئهو خیره یا تو د گهل وی مروقی خو دکهی یی حهز ژ ته نهکهت) نهینییا قی چهندی چییه؟ نهینی ئهوه تو وی خیری بو خودی ددهی و بهری ته لی نینه ئهو بهرانبه ره کی بده ته یان مهدحین ته بکهت، لهو پهیا ئیخلاصی ل پهری ته دئیته نهخشاندن.

٥- رەحما خودى نە كارى تە:

د ئیّکهمین حیکهمیّن عهطائی دا نیشانه کا ئاشکهرا و تهرازییه کا جوداکهر ههیه: ژ نیشانیّن پالدانا ل سهر کاری ئهوه هیڤییا ته کیّم ببت دهمیّ سستییه که دکهفته کاری. بی هیڤیبوونا ته ژ لیّبوّرینا خودیّ ژ بهر کهفتنا د گونههی دا نیشانا سستییا باوهریییّیه، و ئهو شکهستنه کا ئاشکهرایه ل بهرانبهر شهیطانی. ئهی عهبدی بی ئومیّد! دیاره دهمی تو یی ب هیڤی ژ دان و کهرهما خودی ته پالددا

⁽١) ينابيع الرجاء ٣٤/٢.

⁽۲) حهدیسه کا دورسته ئهحمه و طهبهرانی ژ ئهبوو ئهییووب و حهکیمی کوری حزامی قهدگوهیزن، صحیح الجامع رقم: ۱۱۱۰.

سهر کاری خو یی چاک، لهوا دهمی کاری ته خراب بووی و گونههین ته زیده بووین هیشیا ته نهما و تو بی ئومید بووی؟ ئهگهر تو یی وهسا بی، تو بزانه کو تو وی تشتی نهیی خو بو خو پالددهی، و تو خو ب کاری خو پشتگهرم دکهی نه ب دان و قهنجییا وی، و تو خو دهیلیه ب هیشییا خو قه نه خودایی خو!

٦- ژيبري گونههان:

ر بلی باشییان گونهه ب تشته کی دی نائینه ریبرن، و ریبرنا گونههان ل قیری دو تشتان قهدگرت:

ئیّک: ژیبرنا قیانا وان ژنهفسیّ، و چاندنا نه قیانیّ، ب رهنگه کیّ وهسا کو نهفس بشیّت ب رهنگه کیّ ساناهی پشت بده ته گونه هان، و کرنا باشییان ل نک ببته ئه صل و بنیات.

دو: ژێبرنا گونهها خرابييان دهمني ئهو چێ دبن.

فيْلا پيْنجَيُّ: كَيْشَانَا هَيْدُيُّ هَيْدُيُّ

موصیبهت نهوه شهیطان بهندکی ب نک مه قه دریّر بکهت، و نهم ل دویڤ بچین حهتا بکهڤینه طهلهیٚ! ڤیٚجا هشیار بی سهری بهندکی وی وهرنهگری؛ چونکی گاڤا ته نهو وهرگرت نیّدی تو نهشیّیه تشتیّ ل دویڤ دئیّت، خوداییّ مهزن دبیّرْت: گاڤا الَّذِینَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوتِ ٱلشَّیْطَنِ ﴾ (النور: ۲۱) نهڤ ئایهته وی ریّبازی بو مه ئاشکهرا دکهت یا شهیطان د گهل قوربانیییّن خوّ ب کار دئینت، و کو نهو ب جارهکی هیّرشیّ نادهته سهر وان دا نهو وان ژ روّناهییی دهربیّخته تارییان، بهلکی نهو وان هیّدی هیّدی ب نک خوّ قه دکیّشت حهتا کو بگههته ئارمانجا خوّ.

دەستپیک یا پیس و ب فیله، هندهک پیکافین کورتن، کارین ساده و بی گونههن، تشتین حهلالن، بهلی ئارمانجا دووماهییی کریتی و فاحیشهیه!

رِیّکیّن شهیطانی گهلهکن، و دبت هندهک جاران ئهو دهه شدر بن، به لیّ ئارمانجه ک وان ههمییان دگههینته ئیّک، ئهو ژی گرتنا نیّچیریّیه ب طهلهی، و کوشتنا باوه رییی.

هنده ک جاران شهیطان ب لهز و ب خافله تی قه هیّرشی دئینت بیّی کو مروّقی کاری خو بو وی چهندی کربت، و هنده ک جاران ژی ئهو هیّدی هیّدی ل دویث پلان و نهخشه یه کی دویر و دریّر کاری دکه ت، بیّی کو قوربان پی بحه سیییّت، و ئه ث چهندا هه ده مه کی دریّر و صهبره کا زیّده پی دقیّت، به لی بو وی خهم نینه هندی دمی دریّر ببت ماده م ئه و وی دگه هینته مرادی، و ده می دریّری شهری شهرکه ری مرویل ناکه ت ماده م دووماهییی ئه و دی سهرکه قت.

مهتهلا شهیطانی د قتی چهندی دا وه کی مهتهلا وییه یتی چپکه کا بچویکا ژههری بهردده ته ناف لهشه کی یا کو کاری وی پشتی ده مه کی دیار دبت، چپکه کا بچویک و کیمه به لتی نه و یا بهرده وامه، و پیچ پیچه نه و دئیته زیده کرن حه تا دو وماهییی قوربانی وه ردگیرت، و کاری شهیطانی ل قیری وه کی نکراندنا به رگرییا ره قا باوه رییییه، نکراندنه کا هیزا دلی پیچ پیچه لاواز دکه ت، دا نه و سوباهی یان دوسوبه بکه قت. و چپکا نافتی د گهل شرینییا خو نه گهر ده مه کی دریش ب که قری که فت دی وی صمت، و با د گهل نازکییا خو ب بورینا زهمانی چیایی ژ جهی وی دبه ت.

و ئهوین ئه څه که د گهل وان دئیته ب کارئینان ئهون یین باوهرییا وان ژیا ههمی مروّقان ب هیزتر، و قویناغا هزار میلان ب پیکافه کی دهست پی دکه ت، و یا گرنگ بو دوژمنی ته ئهوه ئهو پهرده یی نه فسی ژ نافیه را ته و گونه هی راکه ت حه تا کو ئهو د چافین ته دا بچویک ببت، و ل بهر دلی ته ب ساناهی بکه فت، و ب چوفه نه گرتنا گونه هی مراد و ئارمانجا شهیطانییه، جار ئه و گونه هی ل به ر ته دکه ته چوننه، و جار گونه ها ته ژ بیرا ته دبه ت، و گافا وی گونه هه کا بچویک ب ته دا کرن، ئه و دی بته پره ک د نافیه را ته و گونه ها مهزن دا، و ئیشاره تا پیغه مبه ری اسلاف لی بن بویک بن! مهته لا گونه هی بن بچویک بن! مهته لا گونه هی بین بچویک بن مهته لا کومه کا مروّفانه د نهاله کی دا بدان، فیجا ئه فه زلکه کی بینت، حهتا ئه و نانی خو پی بپیژن، و هه ر جاره کا زلکه کی بینت، حهتا ئه و نانی خو پی بپیژن، و هه ر جاره کا

خودان دەست بدەت گونه هنى بچوپ كى ئەو دى وى بەن هىلاكى (۱۱) و تشتى ھارىكارىيا قى چەندى دكەت ئەوە شەيطان يى ب بزاقە و ناوەستىيىت و بەردەوام يى د كارى دا، و ئەگەر جارەكى ئەو فاشل ببت ژى ئەو لىقە نابت، و بى ئومىد نابت ئەگەر ئەوى وى بۆ خۆ كرىيە ئارمانج چەند د ناڤ چاكان دا يى بهاگران ژى بت، و ئەگەر ئەو نەشيا ئەقرۆ ئەندامىن ئىكى پىس بكەت ئەو دى كارى بۆ پىسكرنا ھزرا وى كەت، و ھەبت نەبت ھزرا پىس رۆۋەكى دى لەشى پىس كەت!!

و شمیطان ڤی شمرێ خوّ ل گهلهک مهیدانان دگیرت، ژ وان:

١- ڤەخوارنا مەيى:

ئهوا ب فره کن دهست پی دکهت، پاشی پهرداغه کی، پاشی دبته به لا، ب ترانه و یارییه کن دهست پی دکهت و ب ئیدامانه کا خودانی دبه ته هیلاکی ب دووماهی دئینت، و پیغه مبهر -سلاف لی بن- دبین ت: (ئهوی بمرت یی مودمن ل سهر قهخوارنا مهیی وه کی صهنه میه ریسی دی چته نک خودی (۲).

۲- بەرىخۇدان:

زنجیره کا خودان خهله کین پیک قه گریدایه، ئهگهر ته خهله که ک گرت ئه و دی ته کیشته یا دی حمتا ته دبه ته دووماهییی، و تو نه شینی راوه ستینی یا به رگرییی بکهی، ده رگههه که ئهگهر ته ئه و قه کر تو نه شینی وی بگری..

و ئەرى راستە وەكى دېيتان كو دەستىپىكا ھەمى كرياران ۋ بەرىخۇدانىيە؟ يان بەرىخۇدانى تشتەكى دى ھەيە؟

بهلن تشته که ههیه بهری بهریخودانی دئینت، نه به سبهری وی دئینت بهلکی خودانی ب نک وی فه پالدده ت و وی ل بهر وی شرین دکه ت، نهو ژی هزرا خرابه، یان هزرکرنا د خرابییی دایه، ئهوا شههوه تی دئارینت، و بهریخودان ب دوی دا دئینت.

⁽١) حديسه كا دورسته تُمحمه د قهد گوهيزت، السلسلة الصحيحة رقم: ٣٨٩.

⁽٢) حهديسه كا دورسته طهبهراني ژئبن عهبباسي قهدگوهيزت، صحيح الجامع رقم: ٦٥٤٩.

٣- بي ستارهييا ژني:

ئهوا ب عهرهبی دبیّژنیّ: (تهبهروج)، ل دهستپیّکیّ شهیطان داخوازی ژ ژنیّ دکهت کو ئهو هنده ک دافان ژ پرچا خوّ ژ بن دهرسوٚکیّ دهربیّخت، دبیّژتیّ: چو نینه ئهگهر کراسیّ ته پیچه کیّ ییّ ته نک بت، یان رهنگیّن وی هنده کیّ دبالکیّش بن، پیچه ک خهملاندن قهیدی ناکهت، چو زیان د مکیاجه کیّ سفک دا نینه.. و هوّسا پیچه ک خهملاندن ته نازول ل دویث ته نازولیّ پهیدا دبت و مهسهله دگههته خوّ رویسکرنیّ.

٤- ڤيانا حدرام:

سەعیدی کوری موسەییبی دبیّرت: ((چی گاڤا شەیطان ژ ئیّکی بی هیڤی بوو بریّکا ژنکان دی ئیّتیّ)(۱۱).

٥- دزى:

دزییا ئیکی ئمو نینه یا (نصاب) تیدا همبت و دهستی خودانی پی بیته برین، بهلی پیچ پیچه ئمو ممزن دبت، ژهیکی دهست پی دکهت حمتا دگههته (نصابی)، پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژت: (خودی لمعنمت ل دزیکمری کرینه: هیکمکی دزت دهستی وی دئیته برین) (۲)، دزت دهستی وی دئیته برین) (۲)، یهعنی: ژ دزییهکا بچویک دهست پی دکهت حمتا دگههته حمددی برینا دهستی.

٦- ريمهت*ي*:

ل سهری ئهو کاری ب ئیخلاص دکهت، باشییین خوّ ل بهر خهلکی قهدشیرت؛ دا ئیک ژ وان حهفتان بت یین خودی سیبهری لی دکهت روّژا گهرما مهزن، پاشی شهیطان وهسواسی بوّ وی چیّ دکهت کو چو زیان د هندی دا نینه تو نهینییا خوّ ئاشکهرا بکهی و کاری خوّ بهرچاف بکهی، پاشی وه لیّ دکهت قیانا ئاشکهراکرنا کاری ل بهر مروّقان ل نک وی پهیدا ببت.

⁽١) روضة المحبين ونزهة المشتاقين ١٩٧/١.

⁽۲) بوخاری و موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەي قەدگوھيزن.

جاره کی حمسهنی و هعظه ک دکر، ئینا زه لامه کی ل دیوانی ئاخینکه ک راهیّلا، حمسه نی گوّتی: ((ئهگهر ئه و بو خودی بت، ته خو ئاشکه را کر، و ئهگه ربوّ وی نهبت تو چوویه هیلاکیّ))(۱).

٧- هەرفاندنا طاعەتى هيدى هيدى:

تشته ک نه گهر بوو عهده ت و ههر هاته کرن مروّث پیّقه ش دبت، و گاڤا نهو ش بوو دی ل سهر وی ب ساناهی که قت کو نهو وی بهیّلت و تیدا سست ببت، و نه قه پلانا پیسا شهیطانییه بو ههرفاندنا عیباده تی و بیّ رحکرنا وی، و مهسهله هیّدی هیّدی دئیّت..

يلانا هەڤدر:

١- هێلانا پێڰاڤا ئێػێ:

شیرهتا مه بر بهرگرییا قی سیاسهتا شهیطانی ئهوا مروّقی هیدی هیدی بهر به گونههی قه دبهت ئهوه مروّقی به ههمی هیزا خو خو ژ پیکافا ئیکی بده به پاش، بلا چهند ب سهر قه ئهو یا بی گونه شد ژی بت یان شهیطانی لی بگهرییت وی قانع بکهت کو ئهو یا بی گونه شه.. هشیاری درهوا شهیطانی به دهمی ئهو دبیرژ ته ته: ههما پیکافه کا ب تنییه نه دوباره دبت و نه مهزنتر لی دئیت. چونکی شهیطان به هندی رازی نابت مروّق ل نک پیکافا ئیکی راوه ستت، به لکی ئهو بهرده وام ئه و وی پیشفه دبه تحمتا وی دگههینته ئارمانجا خو یا دویر.. پیکافا ئیکی هزره که شهیطان دهافیته نک ته وه کی وی دندکا ژه هرکری یا چویچک پی گیته نیچیرکرن.

۲- زیره ڤانییا هزر و تهخمینان:

هزر و تهخمین ئهو مهعنا و بۆچوونن ینن دکه قنه نهفسا مروّقی، یان ب سهر دلی وی دا دئین، یان د زهنا وی را دهرباس دبن، و هزر و تهخمینین خراب ئهو وهسواسن ینن شهیطان بو مروّقی چی دکهت دا گونه هی ل بهر وی بخه ملینت و وی

⁽١) تلبيس إبليس ص ٢٧٥.

تى بىخت، و نەفس ژى د قى چەندى دا ھارى وى دكەت، ئەو نەفسا گەلـەك فەرمانى بى خرابىيى دكەت، و تشتى ژ ھەمىيى پىر شەيطان خودانى پى دخاپىنت د قى دەلىقەيى دا ئەوە خودى مرۆقى ب وان تەخمىنان ناگرت يىن دئىنە سەر ھزرا مرۆقى، و ئەقە راستە بەلى ئەگەر تە ھەقسارى خەيالا خۆ بەردا، و تە ئەو ھىلا بى زىرەقان، شەيطان دى لى چەرت و حەرامىيى ل بەر تە خەملىنت حەتا تە دىيختى. و ما گونەھەكى دەست پى كرىيە ئەگەر ل سەرى ئەو ھىزر و تەخمىنەكا خراب نەبت؟!

ئبن قهییم دبیژت: ((توقی شهیطانی و نهفسی یی د ئاخا دلی را، گاقا وی توقی خو گرت شهیطان دی چاقی خو دهتی و ئاقدهت حهتا ئه و دبته ئیراده، پاشی دی ئاقدهت حهتا دبته عهزیمه، و دی مینته پیقه حهتا کار پیقه دئین، و بی گومان پالدانا هزر و تهخمینان ب ساناهیتره ژ پالدانا ئیراده و عهزیمهتان، ئهوین مروّث بهرانبهر وان خو بیزار دبینت، و ئهوی وان ژ خو پال نهدهت هیشتا ئه و هزر وه کی وییه یی سستییی د قهمراندنا وی ئاگری دا دکهت یی بهردبته پویشی، گاقا ئاگر قیرا چوو ئیدی ئه و نهشیت وی قهمرینت))(۱)

٣- زوهد و خودويركرنا ژ شوبههيان:

زوهد وه کی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) دده ته نیاسین ئه وه مروّث دلی خوّ نه به ته وی تشتی یک مفایی ئاخره تی تیدا نه بت، و ئه و ئه و تشتی حملاله یی هاریکارییا خودانی ل سه رطاعه تی خودی نه که ت (۲).

و همچییی گهله ک ب ناف شوبههیان قه بچت دلی وی دی تاری بت؛ چونکی علم تیدا نامینت، قیجا ئه و دی ب ناف حهرامی قه چت بینی کو ب خو بحسیییت، ئبن جموزی دبیژت: ((ئهگهر دل د ناف موباحی دا نقوبوو دی تاری بت، قیجا پا چاوایه ئهگهر ئهو د حهرامی دا نقوبوو؟))(۳).

⁽١) طريق الهجرتين ١٧٥/١.

⁽٢) التحفة العراقية ٧٤٤١.

⁽٣) المدهش ١٢٧/١.

٤- هشياري گونههين بچويک به:

پیّغهمبهر -سلاڤ لێ بن- د گوّتنهکا خوّ دا مه ژ دهسپیّکا کهفتنێ ددهته پاش دهمێ دبیّژت: (هشیار گونههێن بچویک به)(۱۱).

بهلن چ ترس د گونههين بچويک دا ههيه؟

ترس ئەقەيە: مرۆڭ د كرنا وان دا يى مجد و بەردەوامە تشتى دېتە ئەگەر كو ئەو نىزىكى گونەھىن مەزن بېن، و شەيطان دمىنت وان ل بەر خودانى سقك دكەت دا ئەو وان ب چو قە وەرنەگرت، حەتا ئەو وە لىي دئىت حالىي خودانى گونەھىن مەزن ژىيى وى باشتر لىي دئىت.

فَيْلَا شَهُشَيُّ: هِيقُبِييْنَ دُويِرَ وَ دُرِيْرُ

خودایی مهزن به حسی فی فیّلا شهیطانی دکه و دبیّرت: ﴿ ٱلشَّیْطُانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَ أَمْلَىٰ لَهُمْ قَ ﴾ (محمد: ۲٥) د ته فسیرا فی تایه تی دا حهسه نی به صری دبیّرت: ((شهیطانی گونه ه ل به روان خه ملاندن، و هی فییه کا دریّر برّوان چی کر))(۲).

ر به ر قتی چهندی خودایی مهزن بو پاشقه برنا جههنه مییان، و ئه و ره نگه کی درواری عهزابا نه فسییه، گوت: ﴿ وَغَرَّتُكُمُ ٱلْأُمَانِ ﴾ یه عنی: ئومید و هیشیان هوین خراند بوون، هه وه هه ردگوت: پاشی پاشی ﴿ حَمَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللّهِ ﴾ حه تا مرن گه هشتیه هه وه، پاشی ئاشکه را کر کو شهیطان د پشت قتی چهندی را بوو، و گوت: ﴿ وَغَرَّكُم بِٱللّهِ ٱلْغَرُورُ ۞ ﴾ (الحدید: ۱۵) و (غه روور) شهیطانه.

و نه هه هیلاکه کا گشتییه شهیطان حه زدکه ت کو نه و نوممه تی هه مییی تی بیخت، د (موسنه دا نه حمه دی) دا هاتییه: (چاکییا پیشییا ثی نوممه تی ب زوهد و باوه رییییه، و تیچوونا پاشییا وی ب به خیلی و هی شییانه) (۳) مه عنا: به خیلی، و در گهل دا هی شیین دویر و در پر ژر ریکن شهیطانییه.

⁽١) ئەحمەد و طەبەرانى ژ سەھلى كورى سەعدى قەدگوھىزن، صحيح الجامع ٢٦٨٦.

⁽٢) الجامع لأحكام القرآن ٢٤٩/١٦.

⁽٣) ئەحمەد قەدگوھيزت، صحيح الجامع ٣٨٤٥.

هیقییین دویر و دریژ عمیدی ب دنیایی قه گریدده ت، و نمو ب وی چهندی هیدی هیدی شدی ژ ناخره تی قهدبت! نمو ب وی رزقی قه موژیل دبت یی بو وی هاتیه نقیسین و ناگمه ژ وی طاعه تی نامینت یی نمو بو هاتییه نافراندن، ل سهر کیمبوونا مالی دکه ته گری، و کیمبوونا کاری نهخهما وییه.. و د ژییی هممییی دا، خو وه ختی تو پیر دبی ژی، شهیطان قی چه کی دژی ته ب کار دئینت، چونکی دو سالوخه ت ل نک ته هه نه پیراتی ژی ناگرت، پیغهمبهر -سلاف لی بن- به حسی وان دکه ت و دبیژت: (دلی مروقی پیر د دو تشتان دا دمینت گهنج: قیانا دنیایی، و هیقیها دریژان (۱۱).

ئەبوو عوثمانى نەھدى دېيۆت: ((ئەز يىن گەھشىتىمە سەد و سىھ سالىيى، و ئەز دزانم ھەر تشتەكى ل نك من ھەى كىماتى يا گەھشىتىيى، ھىقى تى نەبت، ھىشتا ئەو وەكى خۆيە)(٢).

مروّق ب هیقیییّن زیده و ئارمانجان قه یی موژیله، ئهو دلی خوّ ب هندی خوّ ب هندی خوّش دکهت کو ههر و ههر دی مینته د دنیایی دا، قیّجا ئهو دی کهفته بهر دانانا پلانان بوّ وی مال و مروّق و خوّشیییّن ئهو ههوجه، حهتا لیی دبته ئیّقار دلیی وی بوّ خوّشییان دچته رکووعیّ و بوّ شههوه تان دچته سوجوودی و شهیطان مرنی ژبیرا وی دبهت، و ئهگهر جاره کی ئهو هاته بیری ژی دی بیّژت: پاشی.. و دی بیّژته خوّ: حهتا تو مهزن دبی پاشی، و گافا مهزن بوو دی بیّژت: حمتا خانهنشین دبی، و ئهگهر خانهنشین بوو دی بیّژت: حمتا فی خانی ژی ئافا کهم، و وی بازرگانییا هه به دووماهی بینم، و دمینته هوّسا و کاری ب (پاشییان) کهت و توّبا خوّ گیروّ کهت، حمتا مرن ژ نشکه کی قه وی دبهت و قهبری وی تژی کول و کهسهر دکهت، ژ بلی عهزاب و نهخوّشییان. سهری یی سهقطی دبیّژت: ((ههچییی بیّژت: پاشی، کهسهرا وی ل ئاخره تی دی یا دریّژ بت)) (۳).

⁽١) بوخاري ژ ئەبوو ھورەيرەي ۋەدگوھێزت، السلسلة الصحيحة: ١٩٠٦.

⁽٢) قصر الأمل لابن أبى الدنيا ص ٣٦، ط دار ابن حزم.

⁽٣) قصر الأمل لابن أبي الدنيا ص ٣٦، ط دار ابن حزم.

و ژ فیلین شمیطان ل مروّقی دکهت نموه نمو غوروور و بیزارییا وی ل بهر وی دکهته ره نگهک ژ ره نگین باوه ربیا ب خودی، و نمو ب خو نمو همردو گهلهک دژیک جودانه، نبن قهییم دبیّژت: ((جودایی د ناقبه ری دا نمهٔ هیه: نموی باوه ری ب خودی ههی نمو کاری کری یی خودی فهرمان پی ل وی کری، و نمو ژ خودایی خو یی داری ب هیهٔ ییه کو نمو کاری وی بو وی شین بکهت و بینته بهری، وه کی وی یی داری دچینت و توقی دها قیته زه قییی، بهلی نمو بیزاری غورووری گرتی فهرمان ب جهنایی، و ژ دره و دبیریت: من هیهٔ ی ب خودی ههیه، و هیهٔ ییا دورست نموه یا پشتی خو وهستاندنی دئیّت))(۱).

ئەى ئىخسىرى طەلها ھىڤىيان، يى نەگەھشتىيە دندكەكا ب تنى ژى! بەنىدكى (پاشىيى) د ناڤبەرا خۆ و ئېلىسى دا بېرە، تو دى گەھىيە ئارمانجى:

چەكى ھەقدر:

١- مرنا ب خافلهتي بينه بيرا خق:

مرنا ژ نشکه کن قه دئیت بینی چو به راهی بو هه بن یا مشهیه، راوه ستانا دلی، جه لطا خوینی، لیکدانا تورومبیلان، که فتنا فروکه یان، په قینا بومبه یان. ل هه روه لاته کی سالی ب ده هان هزار مروّف هوّسا دچن، و مرن به لکی قامچییا خوّل وی که سی بده ت یی ساخله م و وی به یّلت یی نساخ.

٢- نڤيسينا وهصيهتي:

و ئەو دربەكە ب دلى شەيطانى دكەقت، ژبەر كو ئەو پىكاقەكا عەمەلىيە مىرۆڭ ب نىك مرنى قە دھاقىت، و گرىدانا پەيوەندىيىيە د ناقبەرا دنيايى و ئاخرەتى دا د گرىبەستەكا نقىسى دا، ژبەر قى چەندى پىغەمبەرى -سلاڭ لى بن-

⁽١) مدارج السالكين ١٢٩/٢.

فهرمانا پی کری: (حهقی وی مروقی موسلمان نینه یی تشته که ههبت و بقیت و همیمتی پی بکهت دو شه ب سهر دا بچن نهگهر وه صیه تا وی یا نقیسی نهبت ل نک وی (۱).

٣- ئامادهبرونا جهنازهیان و سهرهدانا گزرستانان:

ئامادهبوونا جهنازهیان و سهرهدانا گۆرستانان خندقاندنه بو (پاشی)ییی و چاندنه بو هیڤییا کورت، و پاشدابرنه بو غوروورا ب خهملا دنیایی، ژبهر ڤی چهندی پیغهمبهری خوّشتڤی -سلاڤ لی بن- د شیرهتا خوّ دا دبیّژت: (سهرهدانا نساخی بکهن، و د گهل جهنازهی دهرکهڤن نهو دی ناخرهتی ئینته بیرا ههوه)(۲).

زهلامه کی گوته عائیشایی -خودی ژی رازی بت-: ده یکا خودان باوه ران.. ده رده کی من ههیه، نزا ده رمانه ک دی ته بو هه بت؟ وی گوتی: ده ردی ته چیه وی گوت: دل وقی یه به به به گوت: ((پیسترین ده رد ده ردی تهیه، سه ره دانا نساخان بکه، و ل جه نازه یان ئاماده ببه، و چاقه ری یی مرنی به) (۳).

فيْلا حەفتى: خوزىيين ژ درەو

خوزييينن ژ درهو خهياله که ژ خهيالان، و خوّگريدانه ب خهونان ڤه!

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُواْ ٱلْکِتَابَ یَأْخُذُونَ عَـرَضَ هَلـذَا ٱلْأَدْنَى وَیَقُولُونَ سَیُغْفَرُ لَکَا ﴾ (الأعراف: ١٦٩) یه عنی: پشتی وان ده سته که که هات ههر چهنده کیتابا خودی یا ل بهر ده ستی وان ژی، به لی هندی هند نه و دچا قبرسینه نه و پهرتالی قی دنیایا نزم وهردگرن، و کاری ب گونه هان دکهن، د گهل هندی ژی دبیرن: گونه هیّن مه دی بو مه نیّنه ژیبرن.

مهعنا: ههر جاره کا گونه ها که فتنا به رسنگی وان وان خو ژی نه ددا پاش، و دلی خو ش دکر کو خودی دی ل وان بورت.

⁽١) مالک و ئەحمەد ژ ئبن عومەرى ۋەدگوھيزن، صحيح الجامع: ٥٦١٤.

⁽٢) ئەحمەد ژ ئەبوو سەعىدى قەدگوھىزت، صحيح الجامع: ٤١٩٠.

⁽٣) بستان الواعظين ١٥٩/١.

و خوزییا ژ دره و ئموه مروّف بی کار و خوّوهستاندن پال بده ته سهر دلوّقانییا خودی، و گهله ک جاران ئه قه ریّخوّشکرنه بو چوونا به رب گونه هی قه، و خوّ خاپاندنا ب لیّبوّرینیه، ژ به ر قی چهندی ئهبوو حامدی غهزالی دها قیّته وان زانایین خراب یین خهلکی ب دلوّقانییا خودی دخاپینن، و دبیّژت: ((ئه و ب پهیڤا هیڤی و رجایی خهلکی ب نک غورووری قه پالده ن، قیّجا گوتنا وان خهلکی ل سهر کرنا گونه هان بسته دکه ت))(۱).

یهحیایی کوری موعاذی دبیّرت: ((ههچییی ب ترسه کا خوری عهبدینییا خودی بکهت، ئهو د دهریایا هزران دا دی خندقت، و ههچییی ب هیقییه کا خوری عهبدینییا وی بکهت، ئهو ل صهحرایا غورووری دی بهرزه بت، و ههچییی ب ترس و هیقییی عهبدینییا وی بکهت، ئهو دی کهفته سهر ریّکا راست))(۱).

⁽١) أصناف المغرورين، أبو حامد الغزالي، مكتبة القرآن للنشر، القاهرة، ٤٦/١.

⁽٢) الإحياء ١٦٦/٤.

ناڤبرا پێنجێ تێگهها شهرێ گشتی

خودایی مهزن دبیژت:

﴿ وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي ٱلْأَمْـوَلِ وَالْأَوْلَكِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۞ ﴾ (الإسراء: ٦٤).

ئه شایه ته ئامیره تین سهردابرن و ریخین دهسته سهرکرنا شهیطانی بو دل و هه هه شایه ته نامیره تین سهرچاف دکه ت، د وی شهری گهرم دا یی دهنگ و چه کی سویار و پهیاده یان تیدا دئیته ب کارئینان، ئه و قیری دئینه راهینلان یین هه قرکی دبزدینن و وی ژ که لها ئاسی دئیننه ده ر، و ب نک وان طهله هیان قه دکیشت یی بو وی هاتینه قهنان، و گافا ئه و ده رکه فته چولی هه سپ و سویار ژ هه می ره خان قه دی دوری لی گرن.

ريكا تَيْكَى: ﴿ وَٱسْتَفْرِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ ﴾

پهیڤا (استفزز) بو هندی دئیته گوتن وه کی تو کو په کی خویی سست و خاف پاکهیه و بیژییی: هلوّ! ژ وی عهردی پابه فه یی ته ب نک خوقه دکیشت. مهعنا: هه چییی تو بشییی ژ وان تو ب ده نگی خوّ وی بخاپینه و بو بی تهمرییا من گازی بکه. ب ده نگی خوّ یی خراب یان ب وهسواسا خوّ، و چ ته و ده نگ ده نگی تبلیسین وه کی ته بت، یان یی له شکه ریّن ته بن ژ شهیطانین مروّقان ته وین هاریکارییا ته دکهن.

د قى شەرى دا دەنگ چەكەكە ژ چەكىن ئېلىسى، و دەنگ ل قىلىرى يان ئستىعارەيە بىق وى وەسواسا ئەو دئىختە دلىن خەلكى، يان ژى ب راستى ئەو دەنگى لەشكەرىن شەيطانىيە، وەكى: - دەنگى وى ژنكى يال دەمى ھاتنا موصىبەتى نيہارى دكەت، قىجا ھەچىيى گوھ لى ببت صەبرا خۆ ژ دەست ددەت و خۆ ل سەر ئەمرى خودى نەرازى دكەت، و نيہار ھىزا كەربى ل نك مرۆڤى زىدە دكەت، لەوا ئەو ئىك ژ نىشانىن جاھلىيەتىيە.

- یان: دهنگی سترانان، موجاهد د شهرحا ثنی ئایهتی دا دبیزت: ((ئهو ستران و بلویله))(۱)، و سترانین فهحش و کریت هیزا شههوه تی د نهفسی دا زیده دکهت.

- یان ژی ئه و هه ر ده نگه که بو وی ریکی گازی دکه ت یا ئبلیس بو گازی دکه ت، وه کی وان ده نگین دخوازا ژن حیجاب و شهرمی بهافیژت، یان دخوازا فلمین بی شهرم و رویساتییا بی هه تک و ترانه کرنا ب دینی دکه ن ل بن نافی هونه ری! و هه ر ئیکی گوتنه کا سه رداچووی بیژت، ئه و بلویلی بو شهیطانی لیدده ت، و گازییی بو ریکا وی دکه ت و نوینه راتییا وی دکه ت.

رِيْكَا دُويِيْ: ﴿ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ ﴾

پهیڤا (أجلب) د قی ئایمتی دا، پامانا دهنگ و دوری بلند و نمخوش ددهت، وهکی قیری و همواری، دهمی ئیک ل دهواری خو دخوپت دا ئه و بو سویاربوونی ب لهز بیّت، و ممخسه د پی ل قیّری ترساندنا هه قرکییه، و ژ مفایین قی لیّخوپینی ئهوه ئهو هزرا نهیاری بژاله دکهت، لهو کاری وی بو بزاقه کا بهرانبه لیّخوپینی ئهوه ئهو ب ساناهی دشکیت. و ههر لهشکهره کی ههبت ژ مروقین سویار و پهیا پیّک دئیّت، و دبت هنده ک جاران گازیکهری خرابییی ب سویاری بیّت و سهرداچوونان دگهل خو بینت، وهکی وان کهسین پیکین دریژ دبرن و دهریایان دهرباس دکهن و دئین کاری بو هندی دکهن کو خهلکی بدهنه فهله و دینی وان بگوهوّپن، یان ئهو کهسی سویار دبت و سهفهری دکهت دا بچته ئاههنگه کا بی همتک، و دبت هنده ک جاران ئهو گازیکهر پهیا بچته جهه کی خراب، یان ژقانه کی بی نهخلاق، یان پشته قانییا زالمه کی، یان کرنا فهسادی و غهیبه ته کی.

⁽١) تلبيس إبليس ص ٢٣٢.

مهعنا قی پارچهیی ژ ئایهتی ئهوه: ئهی ئبلیس، ههر ریدکهکا ب ته قه بیت و تو بشینی ژ ریدکین فتنی و سهرداچوونی تو د گهل مروّقان ب کار بینه، و ئهو بهرچاقکرنا حالی وی شهیطانییه یی ب گهلهک هیزین لهشکهری یین جودا شهری مه دکهت.

رِيْكَا سَيِّيْ: ﴿ وَشَارِكُهُمْ فِي ٱلْأَمُولِ ﴾

(وشارکهم) یهعنی: تو پشکدارییا وان بکه، و پشکداری هندی دگههینت کو پشکداری رهنگهکی حهقی د ملکی و تهصهرووفی تیدا ههیه، و پشکدارییا شهیطانی بو مروقان د دو تشتان دایه نهو دهمارا ژبانینه، نهو ژی مال و عهیالن.

پشکدارییا شمیطانی د مالی دا ب سی تشتانه:

داخوازا حمرام: کو ئمو مالی ب رهنگهکن وهسا ل بمر شرین بکهت دلی وی پیقه بیته گریدان، قیجا ئمو خو ریبایی و قوماری و دزییی و تالانی و غششی و بمرتیلان نمده ته پاش، یان بازرگانییی د تشتین حمرام دا بکهت وه کی عمره قی، و ئامیره تین سترانان، و خانی و جهین فاحیشی؛ چونکی بمری وی ب تنی ل هندییه کانی چهند دی گههته وی، بینی هزرا خو د وی عمزابی دا بکهت یا کو دی ب وی رینکی گههتی.

خەرجگرنا حەرام: وەكى وى مالى يى بىق خىڭ قانىك و سىپرەبەندان دئىت دان، يان بۆ ژنكىن خراب و قەخوارنا حەرام، و چوونا جهين فتنى يىن ئەو شەھوەتىن خۆ پى تىر دكەت، يان ژى ئىسرافەكا ھند زىدە بكەت كو وى بدەتە د گەل دەستەكا شەيطانى.

و بهلکی خهرجکرنا وی د بنیات دا یا حهلال و خیر بت، بهلی ئه و ب منه ت و ریمه تییی چو خیری بو خو نه هیلته تی، عملییی کوری ئهبو طالبی دبیرت: (ائه و مالی بینی ئیسراف تو ل سهر خو و مروقین خو خهرج دکهی، و ئهوی تو دکهیه خیر، ئه و بو ته وی بو ریمه تی تو دده ی ئه وا با را شه یطانییه) (۱).

⁽١) الدر المنثور ٥/٥٧٥.

نهدانا حهرام: وه کی نهدانا مالی زهکاتی، و نهچوونا حهجی، و ب جهد نهئینانا وی نهزرا مروّث ددهت، یان تهخسیرییا د خهرجکرنا مالی دا ل سهر عهیالی، و حهلالکرنا مالی حهرام و حهرامکرنا مالی حهلال ئهو ژی ژ ثی رهنگییه.

رِيْكَا چارى: ﴿ وَٱلْأَوْلَادِ ﴾

پشکدارییا شهیطانی بر مروّقان د عمیالی دا ب گهله ک رهنگانه، وه کی: باب داخوازا کوره کی ب ریّکا زنایی بکهت؛ دا عمیاله کیّ ب هیّز و زیره ک همبت، وه کی هنده ک عمره بان د جاهلییه تی دا دکر.

یان: ب ناڤی کورێ خوٚ بکهته عهبد بوٚ ئیٚکی ژ بلی خودێ، وهکی: عبداللات، و عبدالعزی.

يان: ژ ترسين فهقيرييني يان شهرمزارييني دا عهيالي خو بكوژت.

یان: خیری و ئهخلاقی باش نیشا زارو کین خو نهده ت، حمتا ئه و ببنه ژ پارتا شهیطانی و نهیاره تییا حمقییی بکهن، و گازییی بو فاحیشه و بی ئهخلاقییی بکهن.

و یا ژ ههمییی خرابتر ئهوه ئهو بهری زارو کین خو بده ته کوفری و دینین بهطال، وه کی جوهیاتی و فهلاتییی.

رِيْكَا پِيْنجِي: ﴿ وَعِدْهُمُّ ﴾

یه عنی: تو سۆز و ژقانی بده وان.. و تمامکه ریان (مفعول به) د ئایه تی دا نه گۆت، یه عنی: نه گۆت کانی ئه و سۆزی یان ژقانی ب چ تشتی بده ته وان، بۆ هندی دا گۆتن یا قه کری و گشتی بت بۆ هه رسۆز و ژقانه کی هه بت، و ئایه تی ناقی (وه عدی) دانا سه ر؛ چونکی شهیطان وان وه تی دگه هینت کو ئه و دی وی بۆ وان ب جه ئینت، قیجا به ری وان دمینته لی، وه کی مرقفی دره وین ئه وی سۆزی ب تشته کی دده ت پاشی هنده که هیجه تین ژقه ستا بو خودی گوت: ﴿ وَمَا یَعِدُهُمُ اللّهَ عُرُورًا ﴿ وَمَا یَعِدُهُمُ اللّهَ عُرُورًا ﴾ .

- بهلين.. ئەو چ سۆزن شەيطان ددەت؟
- سۆزىن وى دخاپينۆك و درەوينن، وەكى:
 - ئەز ناھىلم تو بىيە جزادان.
 - ب ريٚکين حدرام تو دي زهنگين بي.
- ئەگەر تو قان رِیْک و ئەگەریّن پیس و بیّخیّر ب کار بینی سەركەڤتن دی یا ته بت.

و بهلکی سۆزا ژ ههمییان پتر دلی خودانی ب نک خو شه دکیشت خاپاندنا ب عهفو و لیبورینیه پشتی کرنا گونههی، و ئه شه کوله که یا شهیطان تیرا خو دها شیته د گهله که دلان دا، ئهو دلین ب زهحمه بت بت بو وی کو ئهو وان ئاشکهرا ب نک گونه هی شه ببه ت، شیجا ئهو رادبت وان وه تی دگه هینت کو رهحما خودی یا بهرفره هه، و لیبورینا وی ههر تشته کی شهدگرت!!

الله تربا ريكي بر گونههي ڤهدكهت:

وه کی تزبا برایین یووسفی ده می وان کریبه دلی خو کو نه و یووسفی بکوژن و به لا وی ژخو قه کهن، وان گوت: ﴿ ٱقْتُلُواْ یُوسُفَ أَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضَا یَخُلُ لَكُمْ وَجُهُ أَبِیكُمْ بهلا وی ژخو قه کهن، وان گوت: ﴿ ٱقْتُلُواْ یُوسُفَ اَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضَا یَخُلُ لَكُمْ وَجُهُ أَبِیكُمْ بهلا وی ژخون یووسفی بکوژن، یان و تکون مینت، و پشتی وی بها قینه عهرده کی دویر، قیانا بابی ههوه دی بو ههوه ب تنی مینت، و پشتی هنگی هوین دی زقرن توبه کهن، و بنه ژچاکان.

سهیید قوطب دبیّرت: و توّبه یا هوّسا نینه.. توّبه ژ وی گونههیّیه یا خودان ژ غهفلهت و نهزانین ب نک قه چت، بیّی کو بیرا وی لی بیّته قه، حهتا دهمی بیرا وی هاته قه، نهو پهشیّمان دبت، و توّبه دکهت، بهلی توّبا حازر! نهو توّبا بهری کرنا تاوانی دئیّته ناماده کرن دا کو نهو شوینواریّن تاوانی بهرزه کهت، نهو نه توّبهیه، بهلکی نهو گرتنا هیّجهتانه بو کرنا وی تاوانی یا شهیطان د چاقیّن خودانی دا دخهملنت!

و ئه شسۆزه یان یا بهطاله و ب جه نائیت، یان ب جهد دئیت به لی ئه و یا مهکرووهه و دووماهییا وی یا باش نینه وه کی وی سوزا ئبلیس دده ته هنده ک مروقان ده می ئه و کهربی یان شهوه تی ل نک وان دئازرینت پاشی ته علی و په شیمانی ل شوینی دمینت، و مروق ته خمین دکه ت کو ئه شکی کاره گهله کی ب مفایه بو وی، و ئه و ب خو ئه و گهله کی ب زیانه بو وی، و ئه و به و مرانین شریعه تی ل به روی وه کی چیایه کی لی شریعه تی ل به روی وه کی چیایه کی لی دئین.

ئه و فهرمانین د قی ئایه تا بوری دا ل شهیطانی هاتینه کرن: هه په، ده نگی ل وان بکه، و ان پاکه فه، پشکدارییا وان بکه، و سوّزی بده وان.. ئه فه بو هندی نینه دا ئه وان ب جه بینت، به لکی ئه و گه فه ل وی دئیته کرن، و دا ئه و بزانت کو چو ژ وی نائیت، وه کی تو بیژییه ئیکی: هه په فلان جهی ئه گه ر تو زه لامی!!

ناڤبرا شەشى ملياكەت دژى شەيطانان

ژ دلوّقانییا خودی ب مه وی -د شهری مه دا دژی شهیطانان- ب ملیاکهتیّن خوّ پشته قانییا مه کرییه، قیّجا ل ههمی مهیدانیّن شهری نُهو د گهل مه دناماده نه، ژ وان مهیدانان:

ا دەنگ:

پینهمبهر -سلاف لی بن- دبیزت: (نمکهر هموه گوهه ل بانگدانا دیکلان بوو هوین داخوازا قمنجییی بو خو ژ خودی بکهن؛ چونکی وان ملیاکه تمکی دیتی، و نمگهر هموه گوه ل زرینا کران بوو هوین خو ب خودی بپاریزن ژ شمیطانی، چونکی وان شمیطانه کی دیتی) (۱۱).

مهعنا: ل جهی قالا ل دەور و بەرین مه ملیاکهت ههر وهسا شهیطان دئین و چن، و بانگی دیکلی دەمی بلند دبت ئهو هندی دگههینت کو ملیاکهت هاتنه خواری، ژ بهر قی چهندی دەمی پیغهمبهری -سلاف لی بن- ب شهقی گوهل بانگی دیکلی دبوو ئهو ژ سهر جهی رادبوو؛ چونکی ملیاکهت ل نیقا شهقی دئینه خواری زکری دکهن، قیجا ئهو رادبوو پشکداری د گهل وان دکر، قیجا تو ژی پیروزییا قی دیداری و قهنجییا قی هلبژارتنی ژ دهست خو نهکه، و نهبه ژ بیباران.

ا خوارن و شهڤبيرى:

پینغهمبهر -سلاف لی بن- دبیّرت: ﴿ نُهُکهر زهلامه کی چوو مالا خوّ و ل دهمی چوونه ژوری و ل دهمی خوارنی وی زکری خودی کر، شهیطان دبیّرت: نه جهی نقستنی ههوه ل قیّری ههیه، و نه خوارن، و نهگهر نهو چوو ژور و ل دهمی

⁽۱) ئەحمەد و بوخارى و موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى ۋەدگوھيزن، صحيح الجامع: ٦١١.

چوونهژوری وی زکری خودی نهکر، شهیطان دبیّژت: نهقه جهه ب دهست ههوه کهفت، و نهگهر ل دهمی خوارنی ژی وی زکری خو نهکر، نهو دی بیّژت: جهه ژی ب دهست ههوه کهفت، و خوارن ژی)(۱).

→ نڤستن:

شەركەرى هشيار بەرى بنقت دەسىنقىرا خو دگرت؛ دا ب وى چەندى خو ر وى دورمنى بپارىزت ئەوى بەرى وى لى، ھەر وەسا ئەو خو بو پىشوازىيا وى ملياكەتى رى ئامادە دكەت يى كو دئىت و پشكدارىيا وى د جهى وى دا دكەن و چاقدىرىيى لى دكەت. و ھندى ئەوى نقستى ئەو دوعايان بو دكەت، قىجا ئەو كىيە يى دلىخ خو نەبەتە قى قەنجىيا مەزن بەرانبەر شوپشتنا دەسنقىرى ئەوا دەقىقەكى ناكىشت؟!

پینغهمبهر -سلاف لی بن- دبیّرت: (لهشیّن خو پاقر بکهن خودی ههوه پاقر بکهت، چونکی عهبده ک نانقت پاقر -ب دهسنقیّر- نهگهر ملیاکهته ک نهئیته د ناف جلکیّن وی دا، ههر جاره کا نهو خو وهرگیّرت نهو ملیاکهت دبیّرت: یا رهببی تو گونههیّن عهبدی خو بغهفرینی نهو یی نقستی پاقر (۲).

بهری نقستنی دهمی تو زکری خودی دکهی ئه و تو ریّکی ل شهیطانی دگری کو ئه و خو بگههینته دلی ته، قیّجا تو دلی خوّ کو ملکی ته یی ژ ههمییی ب بهاتره ژ نهیاری خوّ بپاریزه.. چونکی ئه و ئارمانجا ئیّکی یا هه ر شهیطانه کییه.

پینهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ نیک رهه وه دهمی دنقت شهیطان سی گریکان ل پاشییا سهری وی ددهت د گهل ههر گریکهکی دبیرت: شهفهکا دریرا ل پهرا ته فیجا تیر بوخوبنقه (۳).

و ئەو ھندەک گریدکین حسسینه ئارمانج ژی ئەوە تە ژوی خیری دویر بكەن یا ب هشیارییی قە گریدای، و دا تو بمینییه د غەفلەتی دا.

⁽١) ئبن ماجه ژ جابري كوري عهبدللاهي ڤهدگوهيزت، رقم: ٣٢٨٦.

⁽٢) طهبهراني ژئبن عومهري ڤهدگوهێزت، صحيح الجامع رقم: ٣٩٣٦.

⁽٣) بوخاری و موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەی ۋەدگوھيزن، صحيح الجامع رقم: ٨١٠٧.

ل دویڤکهاتن:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیّرت: (ئیک ژههوه نینه ئهگهر ههافالی وی ژ ئهجنان و ههافالی وی ژ ئهجنان و ههافالی وی ژ ملیاکهتان د گهل دا نهبت) گوتن: خو تو ژی ئهی پیغهمبهری خودی؟ گوت: (خو ئهز ژی، بهلی خودی هاریکارییا من دژی وی کرییه، و نهوی موسلمان بووی و ژ بلی خیّری ئهو فهرمانی ب تشته کی ل من ناکهت)(۱).

ئبن قهییم دبیّرت: ((ملیاکهت و شهیطان ب دویث ئیّک دا ب سهر دلی دا دئین، وه کی ل دوی شکهاتنا شه ف و روّری، قیّجا د ناف مروّفان دا ئیّک ههیه شه فا وی دریّرتره، و ئیّک ههیه روّرا وی رشه فا وی دریّرتره، و ئیّک ههیه دهمی وی ههمی شه فه) (۲).

ا زکر:

چاوا شهیطان ل ئارمانجین خو دگه پین، وهسا ملیاکه ت ژی ل ئارمانجین خو دگه پین، وهسا ملیاکه ت ژی ل ئارمانجی دگه پین، د ناڤ وان دا هنده ک پیشه نگ هه نه کاری وان ئه وه نه و ل ئارمانجی دگه ریین، د حه دیسه کی دا هاتیه:

﴿خودی هنده ک ملیاکه تین گهرو ک ل عهردی ههنه، ژبلی وان یین کاری خهلکی دنقیسن، ل ریکان دگهریین بهری وان یی ل نههلی زکری قیجا نهگهر وان هنده ک دیتن زکری دکهن دی بیژنه نیک و دو: وهرنه ههوجهییا خو (۱۳).

مهعنا ل سهر عهردی ئهو ل وان خالین روزناهییی دگهریین یین ل نیفا تارییی گهش دکهن، و چی گافا وان ژ دویر قه ئهو دیتن، ئهو دی ل نک دادهن و چهنگین خو ب سهر دا ئینن، مهعنا: ههفالینییا ملیاکهتان ئارمانجهکا گریدایه ب وی مهجلسا زکری قه یا ئهو قهست دکهنی، قیجا ئهگهر ته خیر بو خو و بو خهلکی دی ژی بقیت تو مهجلسا لهغوی وهرگیره و بکه مهجلسا زکری دا خیر ته و ئهو کهسین

⁽١) موسلم قهدگوهيزت، مشكاة المصابيح رقم: ٦٧.

⁽٢) إغاثة اللهفان ص ١٠٨.

⁽٣) بوخاری و موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەی قەدگوھيزن، صحيح الجامع رقم: ٢١٧٣.

ل دهور و بهرین ته ژی قه گرت. برایی من: هه قاله کی د گه ل ته ههی، و نه یاره ک، و به دهور و به رین ته ژی فه گرت. برایی من: هه بقیّت ژ وان، پیخه مبه ر -سلاف لی بن- دبیّژت: (ههر سویاره کی ل وه غه را خو بمینته د گه ل زکری ملیاکه ته ک دی خو ده ته د گه ل وی، و نهوی بمینته د گه ل شعران و تشتین وه کی وان شهیطانه ک دی خو ده ته د گه ل وی) (۱).

ههر وه کی گونه هی بینه ک ژی دئیت ملیا که تان دکه ته دهر و شهیطانان ب نک خو شه دکیشت، و خیران ژی بینه کا خوش ژی دئیت ملیا که تان دکیشت و شهیطانان قه دره قینت، ئبن قهیمی ئه شهیطانان قه دره قینت، ئبن قهیمی ئه شه تشته باش دیتیه ده می گوتی: (اب خودی دو ژمن نه شیایه هیر شی ب ده ته سهر ته حه تا هه قالی پستا خو نه دایه ته، قیجا تو هزر نه که شهیطانی ب سهرکه فتی به لکی پاریز قانی رویی خو یی ژ ته و مرگیرای)) (۲).

و دەمى تو دمىنىيە ب تنى ب دەستى تەيە كانى ئىلهام ژ ملياكەتەكى بى تە بىت يان سەردابرن ژ شەيطانەكى، بەرى خۆ بدى كانى خەلوەيا تە يا باشينيە يان يا خرابىيى!

ئهوی زکری خودی دکهت ده می دویر ژ چاقین خهلکی دمینته ب تنی، یان گوهدارییا زکری دکهت، ئهو دی ل بن ئالایی ملیاکه تی بت، قیّجا شهرمی ژ وان ملیاکه تان بکهن ئهوین کاری ههوه دنقیسن، و قهدری وان بگرن، و ئیّکا هند نه کهن ئهو وی تشتی ژ ههوه ببینن یی وان پی نهخوّش. موحه مه دی کوری فه ضلی دبیّرت: ((ئه قه سیه ساله من تشته ک ب ملیاکه تی خو نه دایه نقیسین - یه عنی: یی وی پی نه خوّش و ئه گهر من ئهو چه نه ده کربا ئه ز گه له ک دا شهرمی ژی کهم)) (۳).

⁽١) طهبهراني ژ عوقبهين كوري عامري ڤهدگوهيزت، صحيح الجامع رقم: ٥٧٠٦.

⁽٢) الفوائد ص ٦٨.

⁽٣) صفوة الصفوة ١٦٥/٤.

ين د گهل قازي ژي!

پینهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿خودی یی د گهل قازی هندی ئهو زوّردارییی نهکهت، گافا وی زوّرداری کر خودی وی دهیّلت، و شهیطان دبته همقالی وی) (۱).

مهعنا: کهفتنا د گونههی دا شهیطانی نیزیکی مروّقی دکهت، و گاقا گونههد بهردهوام بوو ههقالینییا شهیطانی ژی بوّ عهبدی بهردهوام دبت، و هنگی ئهو رادوهستت حهتا ئهو دبهته ئاگری، لهو تشته کی عهجیّب نینه قازییی زالم چو جاران عهداله تی نه کهت؛ چونکی ئهو هه قالی شهیطانییه.

شاگرده یی تمبوو حهنیفه ی، تمبوو یووسفی قازی تموی ل سهر ده می هاروونی رهشید بوویه مهزنی قازیبان، گافا که فتیه بهر مرنی گوت: ((یا رهبی تو دزانی من د حوکمین خو دا چو جاران مهیل بو تیک و همردو هم فرکان نه کربوو، جاره کا ب تنی نهبت ده می هم فرکی د نافیه را هاروونی و فهله یه کی دا چیبووی من ب دلی مهیل بو هاروونی کر، و من مهسه له بو یی فهله تیخست)) پاشی وی کره گری (۲).

🗇 هزه ک ژ ملیاکه تی و هزره ک ژ شهیطانی:

عمبدللاهی کوری مسعوودی دبیّژت: ((دو هزر دئینه سهر دلی مروّقی: هزهرک ژ ملیاکه تی سوّزدانا ب خیّرییه و ژ ملیاکه تی و هزره ک ژ شهیطانی، هندی هزرا ملیاکه تی سوّزدانا ب خیّرییه و راستگوییا ب حمقییییه، و خوشکرنا نه فسییه، و هندی هزرا شهیطانییه سوّزدانا ب خرابیییه و دره و کرنا ب حمقیییه، و نه خوّشکرنا نه فسییه) (۳).

غهزالی د شهرحا قی گوتنی دا دبیّرت: ((هزرا باش دبیّرتنی: ئیلهام، و یا خراب دبیّرتی: وهسواس، و هزرا بهری خودانی دده ته خیّری ژ ملیاکه تبیه، ویا بهری وی دده ته خرابییی ژ شهیطانییه)(۱).

⁽١) ترمذى ڤەدگوهێزت، بەرێ خو بده صحيح الجامع رقم: ١٢٥٣.

⁽٢) رد المحتار على الدر المختار ٣٧٥/٥-٣٧٦.

⁽٣) رد المحتار على الدر المختار ٣٧٥/٥-٣٧٦.

⁽٤) فيض القدير ٤٤٩/٢.

وه وه میا ملیاکه تی و وه حیا شهیطانی:

ژ رەنگین وەحیا شەیطانی ئەوە یا د قی ئایەتی دا ھاتی: ﴿ وَإِنَّ ٱلشَّینطِینَ لَیُوحُونَ إِلَیۡ اَّوْلِیَآبِهِمۡ لِیُجُدِدُوکُمُ وَإِنْ اَّطَعْتُمُوهُمۡ إِنَّکُمۡ لَمُشْرِکُونَ ۞ ﴾ (الأنعام: ۱۲۱) یەعنی: هندی شەیطانن وەحیی بو وەلییین خو دهنیرن؛ دا ئەو ھەقپرکییی د گهل ھەوە بحکەن، و ئەگەر ھوین گوھدارییا وان بحك نهوین دی بنه موشرک. ئەقە دەمیی شەیطانان وەحی بو موشرکان هنارتی دەمی خوارنا حمیوانی مرار ھاتییه حمرامکرن دا ئەو بیژنه پیغهمبەری -سلاف لی بن-: ئەی موحهممهد! تو دبیژی ئەو حمیوانی تو و ھەقالین خو دکوژن، یی حملاله، و ئەوی صه و ئەلىهو دکوژن یی حملاله، و ئەوی خودی دکوژت یی حمرامه!

و وهحیا شهیطانی رهنگهکه ژ رهنگین سهردابرن و خراندنی، ئهبوو زهمیل دبیری تهز ل نک ئبن عهباسی یی روینشتی بووم موختاری کوری ئهبوو عوبهیدی حهج دکر، زهلامه که هات و گوته ئبن عهبباسی: ئهبوو ئیسحاق یی دبیری: شقیدی وهحی یا بو وی هاتی. ئبن عهبباسی گوت: ئهو راست دبیری ئینا ئهز تیکچووم و من گوت: ئبن عهبباسی گوت: وهحی من گوت: ئبن عهبباسی گوت: وهحی دونه! وهحیا خودی و وهحیا شهبطانی، وهحیا خودی ئهوه یا بو موحهمهدی هاتی، و وهمیا شهبطانی بو وهلیدین وی دئیت، پاشی وی ئه ثایه ته خواند: ﴿ وَإِنَّ الشَّیَطِینَ لَیُوحُونَ إِلَیۡ أُولِیآبهم ﴾.

ناڤبرا حەفتى شەرين شەيطانى

🗇 شەرئ ئىكى: دلرەشى و حەسويدى:

حەسویدی ئیکەمین گونەھ بوو ل عەسمانی بی ئەمرییا خودی پی ھاتییەکرن، و ئەو ئیکەمین گونەھ بوو ل عەردی ژی بی ئەمرییا خودی پی ھاتییەکرن، یا عەسمانی ئەو بوو دەمی ئبلیسی حەسویدی ب ئادەمی بری، و یا عەردی دەمی قابیلی حەسویدی ب ھابیلی بری.

ئبن قهییم دبیّرت: ((مروّقی حهسوید وه کی ئبلیسییه، و ب راستی ئهو ژ دویکهفتییین وییه؛ چونکی وی ئهو دقیّت یا شهیطانی دقیّت، کو حالی خهلکی خراب ببت و نعمه تا خودی بو وان نهمینت، کانی چاوا ئبلیسی حهسویدی ب ئاده می بر ژ بهر بهایی وی، و قهبویل نه کر بو وی بچته سوجدی، مه عنا مروّقی حهسوید ژ لهشکه ری ئبلیسییه)(۱).

ژ بهر قی چهندی پیتقییه ههر خودان باوهرهک روّژانه خوّ ب خودی بپاریزت ژ مروّقی حهسوید، دهمی نهو چهند جارهکان سوورهتا (الفلق) دخوینت و دبیّژت: ﴿ وَمِن شَرّ حَاسِدِ إِذَا حَسَدَ ۞ ﴾.

قیّجا حهسویدی چییه؟ و ئارمانجا شهیطانی پی چییه؟

حهسویدی ئهوه مروّق حهز بکهت خودی نعمه تا خوّ ژ وی کهسی بستینت یی مروّق حهسویدییی پی دبه ت، و ئهو گونه هه که ب دلی دئیته کرن، و گونه هه کا وهسایه خیرین مروّقی پویچ دکه ت بینی مروّق پی بحهسیییت.

و شهیطانی گهلهک ئارمانج ب حهسویدییی ههنه، ژ وان:

⁽١) بدائع الفوائد ٢٣٤/٢.

۱- خندقاندنا باوهریین د دلی دا؛ چونکی باوهری و حمسویدی د دله کی دا کوّم نابن، وه کی د حمدیسی دا هاتی.

۲- تژیکرنا دلی ب خهم و کهسهران؛ ژبهر قنی چهندی مروّقی حهسوید ژیانا خوّ ههمییی د نهخوّشییی دا دبهته سهری نهگهر چهند یی رحمت و دهولهمهند بت.

۳- به لا فکرنا نه یاره تی و که ربی د ناف خه لکی دا. ئیمامی شافعی دبیّرت: (هه ر که سه کی خو د بن تشته کی دا ببینت دی ئه زمانی خو ب نک فه دریّر کهت)) (۱۱).

و ههر كهسهكن بڤێت خو ژ حهسويديين بدهته پاش، دڤێت ئهو ڤي چهكن ههڤدژ ب كار بينت:

۱- بلا بهرێ خو بدهته وي يي د بن خو دا، نه يي د سهر خو دا، وهكي پيٚغهمبهري -سلاڤ لي بن- گوتي.

۲- ین رازی بت و باوهری همبت کو خیرا وی یا دینی و دنیایی د وی تشتی دایه یی خودی بو وی حدزکری.

۳- بزانت کو خیرا وی گهلهکه ئهوی دلهکی ساخلهم د دهر حهقا خهلکی دا ههبت، و د حهدیسهکا دورست دا هاتییه کو ئهوی وهسا بت ئهو دی ژ خهلکی بهجهشتی بت.

2- حهسویدییا دورست ل نک خو پهیدا بکهت، کو حهز بکهت ئهو وهکی وی بت یی شارهزا د قورئانی دا، و وی یی خودی مال دایی قیجا ئهو شه و روژ خیران یی دکهت.. مه گوت: وه کی وان بت، نه ل شوینا وان بت!

٥- ئهگهر وى تشته کل نک ئيکى ديت پنى موعجب بوو، و کهيف پنى هات بلا دوعاينى ژ خودى بکهت کو خودى بهره کهتنى بۆ بهاڤيتنى؛ دا ته ئسيرا چاڤين وى لئى نهبت، وه کى د حهديسه کنى دا هاتى.

و نەبيّره ئەقە تشتەكى نەخۆشە.. مانى عەدەت ئەوە دەرمان يى نەخۆشە!

⁽١) حلية الأولياء ١١٧/٩.

🦳 شەرى دويى: كەربقەبوون:

جاره کن پیخه مبه ر -سلاف لئ بن- د به رهنده که مروّقان را بوری، وان خوّلینکدان دکر، وی گوّت: (ئه قه چیهه؟) وان گوّت: ئه ی پیخه مبه ری خودی؛ فلان یی عه جیبه که س خوّلینکدانی د گهل ناکه ت ئه گهر ئه و وی نه ئیخت بیخه مبه ری -سلاف لی بن- گوّت: (ئه ری ئهز ئیکی ژ وی زیره کتر نیشا ههوه نه ده م؟ ئه و زه لامی ئیک زوردارییه کی لی بکه ت، فیجا ئه و که ربا خوّداکه ت، و بشیته وی و بشیته شهیطانی خوّ و شهیطانی هم قالی خوّری) و د ریوایه ته کا دی هاتیه: (ئه وی بشیته نه فسا خوّده می که ربین وی قه دبن) (۱۱).

کهرب گرنگترین دهرگههیّن شهیطانییه، و نهوه عهقلی وهردگیّرت، نبن قهییم دبیّرت: ((کهرب وهسا عهقلی وهردگیّرت وهکی گورگ پهزی وهردگیّرت، و ژههمی دهمان پتر شهیطان نیّچیرا عهدی دکهت دهمی کهرب و شههوه ل نک وی دئارییّت))(۲).

د گەل چەكى كەربى ھىرمارەكا چەكىن دى يىن ھارىكار ھەنـە شـەيطـان وان بـۆ ئىخسـتنا مرۆۋى ب كاردئىنت، ژوان:

۱- چەكى ھەۋركىيى، عەبدللاھى كورى حوسەينى دېيىرت: ((ھەۋركى رىبەرى كەربىيە، خودى وى عەقلى نەھىلت يى كەربى بۆ تە دئىنت)) (۳).

۲- ترانه، عومهری کوری عهبدلعهزیزی دبیّرت: ((خو ژ ترانهیان بدهنه پاش، چونکی ئهو ئهحمهقییهکه نهیارهتییی پهیدا دکهت)^(۱).

بۆ پاشقەبرنا كەربى قان چەكىن ھەقدر ب كار بىنە:

۱- خۆپاراستنا ب خودى، هەر جارەكا تە دىت كەربىن تە قەبوون، بىترە: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) چونكى كەرب ژ شەيطانىيە.

⁽١) بهززار ڤهدگوهيّزت، السلسلة الصحيحة رقم: ٣٢٩٥.

⁽٢) إعلام الموقعين ٤٧/٣.

⁽٣) بهززار ڤهدگوهيّزت، السلسلة الصحيحة رقم: ٣٢٩٥.

⁽٤) أدب الدنيا والدين ٣١٠/١.

7- پێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- دبێژت: ﴿نُهگهر کهربێن ئێک ژ ههوه ڤهبوون بلا معو خوّ بێ دهنگ بکهت﴾(۱). و جاره کێ مروٚڤه کی خهبهر گوٚتنه سهلمانێ فارسی، ئینا وی گوٚته وی یێ خهبهر گوٚتینێ: ((ئهگهر تهرازییا خێرێن من سڤک بوو ئهو خرابترم ژ وێ یا ته گوٚتی، و ئهگهر تهرازییا خێرێن من گران بوو ئهوا ته گوٚتی چو زیانێ ناگههینته من))(۲).

۳- هشیار بی! گاڤا کهربیّن ته ڤهبوون نفرینان ل کهسیّ نهکه؛ چونکی تو نهزانی بهلکی ئهو دهم دهمی قهبویلکرنا دوعایان بت، پشتی هنگی پهشیّمانی فایدی ته ناکهت.

٤- چاڤ ل پێغهمبهرێ خوٚ بکه، عائيشا دبێژت: جارهکا ب تنێ وی توٚلا خوٚ ژ کهسێ ڤهنهکرييه، وهسا نهبت ئێکی پێ حهرامهکی دانابت ڤێجا وی بوٚ خودێ توٚل ستاند بت.

٥- حالهتى خوّ و جهى خوّ بگوهوره، و يا باشتر ئهوه تو بچى دەسنڤيرا خوّ بشوّى.

٦- بیرا خوّ ل وی خیری بینه یا دی گههته ته دهمی تو کهربا خوّ دادکهی، و ل وی کهسی دبوری یی کهربین ته شهکرین، پیغهمبه راسلات لی بن- دبیرت: (خودی ب لیبورین و عهفوی سهرفهرازییی ل عهبدی زیده دکهت) (۳).

٧- ل دەمى كەربىن تە قەدبن وەنەبت كەسى جزا بدەى، ئىكەمىن جار خۆ بگرە حەتا تو تەنا دبى، پاشى ھزرا خۆ بكە، پاشى بەرى خۆ بدى كانى مەسەلە ب بەر ھندى دكەقت تو جزايەكى بدەى يان نە.

۸- ههمی گافان دوعایی ژخودی بکه کو ل دهمی کهربی و رازیبوونی ئهو گۆتنا حهقییی برزقی ته بکهت؛ چونکی ئهو ئیک ژدوعایین پیغهمبهری بوو -سلاف لی بن-.

⁽١) ئەحمەد ژ ئبن عەبباسى قەدگوھيزت، صحيح الجامع رقم: ٦٩٣.

⁽٢) الإحياء ١٧١/٣.

⁽٣) موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھيزت، مشكاة المصابيح رقم: ١٨٨٩.

🕝 شەرى سىيى: ھزرا خراب:

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ یَتَأَیُّهَا ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ کَثِیرًا مِّنَ ٱلطَّنِ إِنَّ بَعْضَ ٱلطَّنِ إِنْمُ وَ لَا تَجَسَّسُواْ وَلَا یَغْتَب بَعْضُکُم بَعْظُا ۚ اَیُجِبُ اَحَدُکُمْ اَن یَأْکُل لَحْمَ اَخِیهِ مَیْتَا فَکَرِهْتُمُوهُ ﴾ (الحجرات: ۱۲) د قتی تایه تی دا سی تشتین حهرام ل دویث ئیک ههنه، و ئهو راستکرنه کا عهجیبه بو رهفتاری مروقی، خودی هزرا خراب یا خودانی چو دهلیل ل سهر نهبن حهرام کر، ههر وهسا وی ئهو ریّک ژی حهرام کر یا بهری خودانی دده ته هزرا خراب، ئهو ژی جاسووسییه، پاشی ئاخفتنا خراب ژی د دهر حهقا موسلمانی دا حهرام کر کو غهیبه ته، ئه قه ههمی بو هندی دا ئهندامین جڤاکا موسلمانان بینه پاراستن ژ خرابییان.

و هزرا خراب ئیک ژ دویانه، یان ئهو تشته کی د جهی خو دایه، یان تشته که نه د جهی خو دایه، یان تشته که نه د جهی خودایه، قیبجا ئه گهر ئهو د جهی خو دا بوو، ئهو نه بو ته نه ل سهر تهیه، به لی ئه گهر ئهو د جهی خو دا نه بوو گونه هدی گههته ته.. به رانبه ر قی چهندی هزرا باش ژی یان تشته که د جهی خو دایه یان نه د جهی خو دایه، ئه گهر ئه و د جهی خو دا نه بوو خیرا ته پتره.

به کری کوری عمیدللاهی موزهنی دگوت: ((هشیاری وی ئاخفتنی بن یا ئهگهر تو یی دورست بی چو خیر ناگههنه ته، و ئهگهر تو یی خهلهت بی گونه دی گههنه ته، ئهو ژی هزرا خرابه ئهوا تو ب برایی خوّ دبهی))(۱).

چهکێن شهیطانی د ڤێ دهلیڤهیێ دا، کو ب راستی ئهون دبنه کلیل بوّ هزرا خراب، ئهڤهنه:

۱- دلی رهشه کاری خراب ژی پهیدا دبت، ئهبوو حامدی غهزالی دبیّرت: ((ئهگهر ته مروّقهک دیت هزرا خراب ژخهلکی دکهت، تو بزانه کو وی ناڤخوّییهکا خرابا ههی، ڤیّجا ئهو هزر دکهت خهلک ژی وهکی وییه)(۲).

⁽١) تهذيب التهذيب والمنح المرعية ٤٨٥-٤٨٤/١.

⁽٢) إحياء علوم الدين ٣٥/٣.

۲- ژینگهه خودانی د گهل خو دبهت، بشری حافی دبیدژت: ((هه قالینییا خرابان وه دکهت خودان هزرا خراب ژباشان بکهت))(۱).

۳- دانا حوکمان ب رهنگه کی گشتی: ئیک ژ مهزنترین ئهگهرین هزرا خراب ئهوه مروّقه ک حاله کی تایبه ت دی بینت دی رابت وی تشتی ئه و دبینت ل سهر خهلکی ههمییی گشتی که ت، وه کی کو جاره کی ئه و ب نهینییه کا هه قاله کی یان زانایه کی بحه سیییت قیجا هزر بکه ت هه قال یان زانا هه می ب قی رهنگینه، و پیغه مبه ر -سلاف لی بن- قی چهندی حسیب دکه ت کریتترین رهنگین دره وی ده می دیرژت: (مروّقی ژ هه مییان بیبه ختتر ل نک خودی نه و هی بها قیته زه لامه کی قیجا بها قیته نویجاخی هه مییی) (۲).

2- ئهگهر ته دیت ئینک ب خرابی به حسی ئینکی بکه ت، ئینکه مین جار پسیارا خوّ بکه: ئهری نهیاره تیبه ک د نا قبه را وان دا هه یه یان نه و گافا ته زانی نهیاره تی یان حه سویدییه ک د نا قبه را وان دا یا هه ی، تو ئاخفتنا وی بها قیره و ب چو قه وه رنهگره؛ چونکی نهیاره تی و حه سویدی ئینک ژ ئهگهرین هزرا خرابن.

چەكى ھەقد رىق قى ئىشى تشتى بەرانبەرە، بەلى گرفتارى ئەوە ئەو كەسى ھزرا خراب رىخەلكى دكەت ئعترافى بىتىك ئىشا خۆ ناكەت، لەو ھندەك رىك ھەنە دقىت كار يى بىتەكرن دا بەرگرىيا شەيطانى بىتەكرن، ئەو رى ئەقەنە:

۱- ئهگهر ته تشته کی خراب ژبرایه کی خو دیت، تو وی خرابییا وی قه شیره و وی ستاره بکه؛ چونکی تبیعه تی موسلمانی دورست پتر به رب ستاره کرنی شه دچت، نمبوو به کو دبیژت: ((ئهگهر ئهز دزیکه ره کی بگرم، ئهز حهز دکهم کو خودی ئه و ستاره کربا) (۳).

۲- هندی دهلیقه ههبت تو ئاخفتنا خهلکی ب مهعنایهکا باش تهئویل بکه، و هزرا خراب ژی نهکه.

⁽١) الآداب الشرعية والمنح المرعية ١٩٨١.

⁽٢) ئبن ماجه و بهيهه قي ژ عائيشايتي قهدگوهيزن، السلسلة الصحيحة رقم: ٧٦٣.

⁽٣) مكارم الأخلاق ص ٤٩٣.

٣- هينجهتان پيش خهلكي ڤه بگره، و عوزري بو وان ببينه.

٤- ههر جاره کا هزره کا خراب د دهر حهقا موسلمانه کی دا بو ته چیبوو، تو دوعایی بو وی بکه؛ دا دوژمنی خو پی پاشدا ببهی.

۵- حوکمی ل سـهر خـهلکی نـهده ب وان تشـتێن قهشـارتی د دلـێن وان دا؛
چونکی د ئیسلامێ دا حوکم ل سهر تشتێ ئاشکهرا دئێتهدان.

🗇 شدری چاری: ژبیرکرنا گونههی یان گونهها ژبیرکرنی!

خودایی مهزن دبیّرت: ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُکِّرَ بِایکتِ رَبِّهِ عَنْهَا وَنَسِی مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِم أَكِنَّة أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِم وَقُرَّا ﴾ (الكهف: ۵۷) يهعنی: كهس روی زوردارتر نینه یی ب ئایهتین خودایی وی شیرهت لی بینه کرن و ئه و رویی خو ری وی وی وی شیره و بین وی بهری هنگی ری وهرگیّرت و ئه و وان کریارین خو یین کریّت را بیر بکهت یین وی بهری هنگی کرین، هندی ئهمین مه پهرده ل سهر دلیّن وان داناینه کو ئه و د قورئانی بگههن، و مه کهراتی د گوهیّن وان دا دانایه.

بۆچى وان گونەھين خۆ ژ بيركرن؟

چونکی هنده ک پهرده ین وه سا ب سهر دلین وان دا ین هاتینه بهردان؛ ده رگههین هیدایه تی ین ل بهر وان گرتین، قیجا ئه و د ئایه تان ناگههن، و ئه گهر هات و وان گوه لی بوو ژی ئه و نه شین تی بگههن..

باشه خرابی و خهطهرییا قی ژبیرکرنی یا شهیطان سهرکیشییا وی دکهت چییه؟

خەطەرىيا وى ئەقەيە:

۱- تۆبەنەكرن: خودى دبيزت: ﴿ وَمَن لَّـمْ يَتُبُ فَأُوْلَكِيكَ هُـمُ ٱلظَّلِمُونَ ۞ ﴾ (الحجرات: ۱۱) يەعنى: ھەچىيى تۆبە نەكەت ئەون يىن زۆردار. و مرۆڤ دو پشكن: ئەوى زۆردارى ل خۆ كىرى و تۆبە نەكرى، و ئەوى تۆبەكرى و ئىفلەحى دىتى، و چو پشكىن دى يىن سىيى نىنن، و كىرىتتريىن زۆردارى ئەوە يا مرۆڤ ل خۆ دكەت، بۆچى؟

چونکی قیانا ته بو نه نه نه تشته کی سورشتییه، و ژهه رتشته کی پتر تو حه ز ژوردارییا ل وی حه ز ژوردارییا ل وی دکهی، قیجا چاوا تو دی زوردارییی لی کهی ؟ و زوردارییا ل وی دووماهییا بی بهاکرن و قوربانیدانا ب وییه، و ههچییی گونه ها خو ژبیر بکه ته و ژی توبه ناکه ت، و یی توبه نه که ت، دی چته هیلاکی.

۲- رهقیبا دلی: ب گونههی دل زوردارییی دکهت، قیّجا نهگهر شهیطانی گونهها وی ژ بیری بر، نهو دی وی دوباره کهت، حهتا پی نساخ دبت، و نهگهر نساخی دریژبوو و دهرمان نههاته ب کارئینان دل دکهفته بهر سهکهراتی پاشی دمرت، و مرنا دلی رهقیبا وییه حهتا نهو وه کی بهره کیّ بیّ رح لیّ دئیّت، و دلرهقیبی چهند نیشانه که همنه، وه کی وی ییّ دلیّ وی ب کرنا گونههی نهئیّشت، و نهوی ب کمیف و کهنی قه گونههی دکهت، و نهوی بهری خهلکی دی ژی دده ته گونههی، و نهوی بهری خهلکی دی ژی دده ته گونههی، و نهوی شانازییی ب گونهها خو دبهت.

۳- دورویاتی: ژبیرکرنا گونههان، و کرنا وان ل دویث ئینک سهری دکیشته تشته کی کریتتر ژ گونههی نهو ژی خوقهدهرکرنا دلییه ژ رازیبوونا ب حوکمی وهحیی و قورئانی، و نهقه نیشانا منافقی و دورویاتییا خودانییه.

بهرانبهر ژبیرکرنا گونههی چ چهکی ههڤدژ مه ههیه ب کار بینین؟

چه کی هه قد ژ د ئیک پهی قی دا کوم دبت، ئه و ژی بیرئینانا عوقووبیه، هه ر ئیک بلا به ری خو بده ته خرابییین به ری هنگی وی کرین، و بزانت کو خهطه ره کا مه زن یا ل به را وی ئه گه ر ئه و توبه نه که ت، و نیزیکه ئه و بچته هیلاکی ئه گه ر هات و خودانی حه قی داخوازا حه قی خو ژ وی کر.. و ئه گه ر وی تاوانا خو ئینا به ر چاقین خو هیشتا وه خت ژ ده ستی وی ده رنه که فتی ئه و دی زهند و باسکین خو هلده ت، و ب دوعا و ئستغفار و قورئانی دی خو ژ ئیخسیرییا شهیطانی پزگار که ت. بیرئینانا جزا و عوقووبی پالده ری ترسییه، و ترس پیکا پزگاریییه، ژ به ر قی چه ندی ئبن سه مماک دبیژت: ((ژ وی تشتی نه ترسه یی تو یی لی هشیار بی، به لی ژ وی تشتی بترسه یی تو یی ژی پشتراست یی)) (۱۱).

⁽١) شعب الإيمان ٥٩٠/٩.

د مهسه الا عوقووبی ژی دا دقیّت نهو بزانت کو ههر به الایه کا بیّته سهری وی ژ بهر گونههه کیّیه، و بی توّبه کرن به الایه ک ژ سهر رانابت، و عوقووبه ژ عوقووبی فهرقه، هنده ک عقووبه هه نه زوی ب سهر خودانی دا دئیّن، و هنده ک هه نه گیرو دبن، و هنده ک هه نه شوینواریّن وان دئاشکه رانه و هنده ک دقه شارتی، و خه طهرترین عوقووبه نهوه یا خودان پی نه حه سییّت؛ چونکی نه گهر نه و پی حه سیا دی هشیار بت، و خه له تیبیا خوّ دورست که ت، به لی نه گهر نه و پی نه حه سیا، یان نه زانی کو نه عوقووبه ژ به رفالان گونه ها وی یا گه هشتییی، نه و خوّ لی هشیار ناکه ت و ژی توّبه ناکه ت.

و رهنگین عوقووبی گهلهکن، هنده کی یی دنیایینه وه کی: وان نساخییین دگههنه لهشی، و کیمبوونا رزقی و رزق نه ب تنی ماله، بهلکی علم و ئهخلاق و رهفتاری باش و ثیانا خهلکی و سوعوید و هتد.. ئه هه همی ژ رزقی دئینه هژمارتن. و هنده کی عقووبین دینی ژی ههنه وه کی: ره قبوون یان مرنا دلی، و وه رنه گرتنا تامی ژ کرنا عیباده تی، و ثیانا گونه هی و له شگرانییا ژ کرنا عیباده تی. و عقووبین ئاخره تی ژی ههنه، و ئه شه و همییان خرابترن.

🗇 شەرئ پينجى: خوارنا حەرامى:

پێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- دبێژت: (ههچييێ ب سويندێ مالێ مروّڤهڬێ موسلمان بوٚ خوٚ ببهت، خودێ دێ بهحهشتێ ل سهر وی حمرام کهت، و ئاگری بوٚ وی فهر کهت) گوٚتن: ئهی پێغهمبهرێ خودێ، ئهگهر خوٚ ئهو تشتهڬێ کێم ژی بت؟ گوٚت: (ئهگهر خوٚ سيواکهک ژی بت)(۱).

مهعنا: خوارنا مالی حهرام بهری خودانی خو دده ته جههنه می؛ چونکی خوارن ژ دینییه، سههل دبیّرت: ((هه چییی حهرامی بخوّت، ئه ندامیّن له شی وی دی بی ئهمرییا خودی کهن وی بقیّت نه قیّت، و ئه و بزانت نه زانت))(۲).

و چەكى ھەقدرى خوارنا حەرامى ئەقەيە:

⁽١) موسلم ڤهدگوهێزت، رقم: ٢٢٣.

⁽٢) إحياء علوم الدين ٩١/٢.

۱- تۆبەكرنا ژ خوارنا حەرامى، و ئاشكەرايە كو تۆبە كريارا خۆپاقژكرنێيە ژ كەسبا حەرام.

۲- باوری ئینانا ب قسمه و دانا خودی، و مروّث بزانت کو هیّشتا بهری بوونا وی رزقی وی یی بو وی هاتییه نقیسین.

۳- ههچیین بۆ خودئ تشته کی بهیلت خودئ تشته کی باشتر پیشقه دده تی، و
ئه قه مه عنایا گۆتنه کا پیغه مبه ریبه -سلاف لی بن-.

ئبن تمیمیه دبیّژت: ((مروّقیّ تمقوادار ژوی رزقی نائیّته زربارکرن یی ئمو هموجه ببتیّ، بهلیّ خودیّ رهحمیّ ب وی دبهت و قمنجیییّ لیّ دکهت دهمیّ تشتیّ زیّده ییّ دنیایی ژوی مهنعه دکهت)(۱۱).

🗇 شەرى شەشى: دندكا كوژەك:

یان خوّمهزنکرن، و ئه قه گونه ها ئبلیسی یا ئیّکیّ و تاوانا وی یا ناقدارتر بوو ژ بهر قی چهندی ده می عمبدللاهی کوری عومهری زه لامه ک دیتی ب خوّمهزنکرن قه ب ریّقه دچوو، وی گوّت: ((شهیطانی هنده ک براییّن همین))(۲).

پیّغهمبهر -سلاڤ لێ بن- دبیّژت: ﴿خوّمهزنکرن ئهوه حهقی نهئیّته قهبویلکرن، و خهلک بیّته بی بهاکرن مهنه:

يا ئيٚكێ: د سەردەرىيا د گەل حەقىيى دايە، كو وێ بزڤرينت و قەبويل نەكەت.

یا دویت: د سهردهرییا د گهل خهلکی دایه، کو ب چاڤهکتی کیم بهری خو بده ته وان، و وان بی بها بکهت.

و خهطهرییا خوّمهزنکرنی د هندی دایه ئهگهر دندکهکا ب تنی ژی ژ وی کهفته دلی ئهو ناهیّلت خودانی وی بچته بهحهشتی، پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیّرت: (همچییی دندکهکا خوّمهزنکرنی د دلی دا بت ئهو ناچته بهحهشتی)(۳).

⁽١) مجموع الفتاوى ٥٣/١٦.

⁽٢) إحياء علوم الدين ٣٥٩/٣.

⁽٣) موسلم ژ عەبدللاھنى كورى مەسعوودى قەدگوھنزت، صحيح الجامع رقم: ٧٦٧٤.

و دەمى پسيار ژ سەلمانى -خودى ژى رازى بت- ھاتىيەكرن: ئەو كىـ گونەھە يا چو خير د گەل دا فايدەى نەدەن، وى ئىكسەر گۆت: خۆمەزنكرنه(١١).

و خەطەرا دى يا خۆمەزنكرنى ئەوە مرۆقى خۆمەزنكەر چو مفايى ژ ئايەتىن خودى نابىنت، خودايى مەزن دبىرت: ﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَتِى ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ خودى نابىنت، خودايى مەزن دبىرت: ﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَتِي ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ الْخُودى تَانَ يَرُواْ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُواْ بِهَا ﴾ (الأعراف: ١٤٦) و دەمىي ئەم دبىرتىن: ئەو چو مفايى ژى نابىنت، مەعنا وى ئەوە ئەو باوەرىيى پى نائىنت، يان تى ناگەھت، يان كارى پى ناكەت.

و گرفتارییا خوّمهزنکرنی ئهوه ئهو دهرده کی قهشارتییه، خودان زوی ب زوی پی ناحهسیییّت، ئبن تهیمیه دبیّرت: ((گونه ها خوّمهزنکرن و ئیعجاب و ریمهتییی ژیا قهخوارنی مهزنتره، ئهوی قهدخوت و ترسا خودی د دلی دا ههبت، ئهو نیّزیکتری رهحما خودیّیه ژوی روّژیگری خوّمهزنگهری ب خو موعجب و ریمهتکار))(۲).

و ئەگەر تە بقیّت ئمتحانی ب خو بکهی دا بزانی کانی تو ژ وانی یین خو مهزن دکهن یان نه، تو ثان ههر چار مهسهلهیان ب کار بینه:

۱- ئهگهر هه قرکی د نا قبه را ته و ئیکی وه کی ته دا چیبوو و ئه و یی حه ق بوو، گافا بو ته یا گران بت تو گوتنا وی قهبویل بکه ی، و ئعترافی پی بکه ی، و شوکرا وی بکه ی کو وی تو ل حهقییی هشیارکری.. ئه و خومه زنکرنه کا قهشارتی یا د دلی ته دا هه ی.

۲- ئهگهر جاره کن تو و هنده ک هه قالین خوّل رینکه کن چوون، و ئه و ب به را ته که فتن و تو دایه پشت خوّ، ئهگهر ئه شکاری وان ل به ر ته یمی گران بت، و ته یمی نه خوّش بت، ئه و تو مروّقه کی خوّمه زنگرن یا ل نک ته هه ی.

⁽١) التواضع والخمول ٢٧٤/١.

⁽٢) الرد على الشاذلي في حزبيه ٦٥/١.

ئەبوو عوبەيدەيى كورى جەرراحى ئىمامەتىيا نقىدى ل بەرا كەسى نەدكر، و ئەگەرا وى ئەو بوو جارەكى ئەو بوو ئىمام، پشتى نقىر خلاصكرى گۆت: ((شەيطان نوكە ما ب مىن قە حەتا وە ل مىن كرى كو مىن ھزركرى ئەز ر وان چىتىرم ئەويىن نقىدى لى پشت مىن دكەن. ئىدى ئەز قەت ئىمامەتىيى ناكەم))(١).

۳- ئەگەر تە ژ خۆ نەگرت د گازىيا مرۆۋى فەقىر بچى، ئەو تو مرۆۋەكى خۆ مەزن دكەى، ئەنەس دېيژت: ((ژنكەكا عەبد ژ خەلكى مەدىنى پىغەمبەر -سلاڭ لى بن- د گەل خۆ دىر دا شۆلەكا وى بۆ وى بقەتىنت))(۲).

2- ئەگەر تو چوويە ديوانەكى و تە حەزكر خەلكى ديوانى پىش تەقە رابىن، ئەو تو مرۆقەكى حەز ژ خۆمەزنكرنى دكەى، ئەنەس دېيرت: ((صەحابىيان حەز ژ ئىكى ھندى پىغەمبەرى -سىلاڭ لىي بىن- نەدكر، و گاڤا وان ئەو دديىت ئەو پىشى قە رانەدبوون؛ چونكى وان دزانى وى ب قى چەندى خۆش نىنە)(٣).

🗇 شەرى حەفتى: كليلا زىدەيى:

ژ بهر کو شهیطانی تو نه قینی وی د قینت وی نعمه تی ژ ته بستینت یا تو تیدا، ب رینکا ژبیرکرنا شوکرا وی نعمه تی، حهسه نی به صری دبیت ((صهحابییان ناقی شوکری کربوو (الحافظ) چونکی ئه و وان نعمه تان دپاریزت یین ههین، و ناقی وی دکره (الجالب) چونکی ئه و وان نعمه تان دئینت یین نهههین))(1).

خودایی مەزن دبیّرْت: ﴿ وَقَلِیلٌ مِّنْ عِبَادِیَ ٱلشَّکُورُ ۞ ﴾ (سبأ: ١٣) یهعنی: کیّم رُ عهدیّن من ههنه شوکری بکهن.

و شوکرا نعمه تی خوّ ل سهر سی ستوینان دگرت: کو مروّف ب دلی ئعترافی پی بکهت، و به ده شی به حس ژی بکهت، و وان نعمه تان د رازیبوونا خودی دا خهرج بکهت، ئهگهر وی ئه ش چهنده کر ئه و دبته شوکرا د گهل ته خسیرییی!

⁽۱) الزهد لابن مبارک ص ۲۸۷.

⁽٢) مسند أحمد بن حنبل رقم: ١١٩٤١.

⁽٣) مختصر الشمائل المحمدية للترمذي رقم: ٢٨٨.

⁽٤) عدة الصابرين ص ١٢٢.

👝 شەرى ھەشتى: درەو:

ئەوى ب دورستى باوەرى ھەبت ئەگەر د ھەمى شەران دا بشكىت ژى، قەت بۆ وى چى نابت د شەرى درەوى دا بشكىت، پسىيار ژ پىغەمبەرى -سلاڭ لىي بىن-ھاتەكرن: ئەرى چى دبت خودان باوەر يى ترسىنۆك بت؟ گۆت: بەلىن، گۆت: چى دبت ئەو يى چرىك بت؟ گۆت: بەلىن، گۆت: پا چى دبت ئەو يى درەويىن بت؟ پىغەمبەرى -سلاڭ لى بن-گۆت: نەخىر(۱۱).

شکهستنا ته د قی شهری دا دبته ئهگهرا هندی نیزیکترین مروّقی ته ژ ته دویر که شت، و ئهو ئهو ئهخلاقه یی ژ ههمییان پتر کهربین پیغهمبهری -سلاف لی بن- ژی قهدبوون، قیجا چاوا تو دی گوهدارییا دوژمنی خوّ د وی تشتی دا کهی یی خوّشتقییی ته حهز ژی نهکه ت؟

دره و دهسپیّکه بو هه ر سهرداچوونهکی، و ئه و نیشانا منافقی و دورویاتییا خودانییه، و ئه وه سهری دکیّشته جههنهمیّ.. و هندی هند دره و کارهکی مهزنه پیّغهمبهری -سلاف لیّ بن- گهفه کا مهزن خوّ یا ل وی دره و کهری ژی کری ییّ بوّ سوحبه ت دره وان دکه ت، دبیّژت: (هیلاک و تیّچوون بوّ وی کهسی بت ییّ دره و کهت دا خهلک پیّ بکهته کهنی، هیلاک بوّ وی بت، هیلاک بوّ وی بت، هیلاک بوّ وی بت، هیلاک بوّ وی بت، هیلاک بو

و باشترین دهرمان خودان بهرانبهر درهوی ب کار بینت ئهوه ئهو شوّلی خوّ ههمییی ل سهر راستییی ئاڤا کهت، شیّخ عهبدلقادری گهیلانی دبیّرْت: ((من کاری خوّ ل سهر راستگوییی ئاڤاکرییه، جاره کیّ بو داخوازا زانینی ئهز ژ مهکههی دهرکه فتمه به غدایی، ب ریّکی قه هنده ک ریّگر هاتنه بهرا مه، و وان کاروانی مه شهلاند، ئیّک ژ وان گوته من: چ ف تهیه؟ من گوتیّ: چل دینار، وی هزرکر ئهز یی یارییان ب وی دکهم، وی ئهز هیّلام و چوو، زهلامه کیّ دی هات و ههر ئهو پسیار ژ من کر، من ههر ئهو بهرسڤ داییّ، ئینا وی ئهز برمه نک مهزنی خوّ و

⁽١) موطأ مالک حدیث ٨٢٤.

گافا وی سوحبه تا من زانی، وی گوته من: ژبه رچ تو راستیا خو دبیری؟ من گوتی: من سوزا دایه ده یکا خو کو ئهز راستییی بیژم، و ئهز دترسم سوزا خو د گهل وی بیشتنم، ئینا وی کره هه وار و گوت: تو دترسی سوزا خو د گهل ده یکا خو بشکینی، و ئهز ناترسم سوزا خو د گهل خودی بشکینی، و ئهز ناترسم سوزا خو د گهل خودی بشکینی، ایاشی وی فه رمان له هه فالین خو کر ئه و مالی کاروانییان هه مییی بزفرینن، و مه زنی وان ریگران گوته من: ل سهر ده ستی ته ئهز دی توبه که م، ئینا هه فالین وی گوتی: د ریگرییی دا تو مه زنی مه بووی، و ئه فرق د توبه کرنی ژی دا تو مه زنی مه یی، و ب به ره که تا راستگوییی وان هه مییان توبه کر) (۱).

🕒 شەرى نەھى: ترس:

خودی دبیّرت: ﴿ إِنَّمَا ذَلِكُمُ ٱلشَّیْطُنُ یُخَوّفُ أُولِیآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّوْمِنِینَ فَو كهسی ناترسینت، و وی چو (آل عمران: ۱۷۵) شهیطان ژبلی وهلیییّن خو كهسی ناترسینت، و وی چو دهسههلات ل سهر وهلیییّن خودی نینه، ژبهر ثی چهندی نهو نهشیّت وان بترسینت، ئبن قهییم دبیّرت: ((چهند باوهرییا مروّڤی ب هیّرتر لیّ بیّت ترسا ژوهلیییّن شهیطانی د دلیّ وی دا كیّمتر لیّ دئیّت، و چهند باوهرییا وی لاوازتر لیّ بیّت ترسا وی ژوان زیّدهتر لیّ دئیّت) (۲).

گۆتنه عومهرئ كورئ عهبدلعهزیزی: ئهگهر تو هنده ك زیره قانان بو خو بدانی، و ل خوارن و قهخوارنا خو یی هشیار بی، وه کی یین بهری ته دکر، وی گوت: ((یا رهبی ئهگهر تو بزانی کو ئهز ژ تشته کی دترسم ژ بلی روژا قیامه تی، تو وی ترسی ژ من نهده یه پاش))(۳).

⁽١) نزهة المجالس ومنتخب النفائس ١٤٥/١.

⁽٢) إغاثة اللهفان ١١٠/١.

⁽٣) ئەحمەد و طەبەرانى ژ ئەسمائا كچا زەيدى ۋەدگوھيزت، صحيح الجامع رقم: ٦٢٤٠.

ل دووماهييي

ئالايى سەركەفتنى

برايي من!

ئەقە مەيدانا شەرى ل بەر دەستى تە،

و ئەقە من بەرى تە دا وى لەشكەرى نەشكىت

و وان كەلىمىن نەئىنە ھەرفاندن،

قيّجا تو وي بوّ خوّ هلبژيره يا ته بقيّت.

چى كەلها تو حەز بكەي خۆ تىدا ئاسى بكە

و باش بزانه کو دەمنى شەرى گەلەكنى كورتە،

قیّجا کاری خوّ بکه و هندی ژ ته بیّت خوّ بوهستینه،

چەند رۆژەكێن كێمن

و خودي هندهک ملياکهتان دي هنيرته بهراهييا ته،

ئهو دي پيشوازييي ل ته کهن،

و ب زاڤايني بهرێ ته دهنه مهزنترين كۆچک و سهرايێ،

دا تو ژ وهستیانا جیهادی و جیهادا وهستیانی رحمت ببی.

هنگی..

تو دێ نهيارێن خوٚ ژ شهيطانێن ئنس و جننان

د قهید و زنجیران دا گریدای بینی،

د ناڤ وي ئاگري دا ين وان دڤيا ته ژي ب نک ڤه بکێشن،

بهلن خودي تو خلاصكري.

دی وان بینی ئهو ب وان زنجیران دگریداینه

ينن وان دڤيا ته ژي پن گريدهن...

بینا خو هلکیشه . . تو ژ وی جهی رزگاربووی یی ئهو چووینی،

وهي بو خوشييا سهركهفتني، و شرينييا جهي ته يي بلند!!

قيّجا تو قەستا شەرى دوژمنى بكه

و دلي باطلي تژي ترس و سههم بکه،

دویکهفتنا (کهتیبهیین زکری) بکه

و كليلين سەركەفتنى د گەل خۆ ھلگرە

و لێبۆرينێ ژ هێجهتان بخوازه

سەركەفتنا دى گەھتە ھەر جمەكى شەڤ و رۆژ دگەھتى.

خودی هاریکار و پشته قانی تهیه..

ته پیروز بت ئهی قههرهمان!

ناڤەرۆك

بابەت	پەر
ئەڭ كتێبە	٥
ۑێۺڰۅٚؾڹ	٧
ناڤبڕا ئێڮێ ئارمانجێن کتێبێ	11
١- حەتا نەيارەتى نەبتە ھەڤالىنى.	١٢
٢- سەرژينكرنا بى ئومىندىيىن.	١٣
۳- كۆمكرنا ھەمى ھێزێن مرۆڤى بۆ بەرگرىيا نەيارى.	١٤
٤- كريارين تۆلڤەكرنا پيرۆز.	١٦
٥- خواستنا هاريكارييا خودي و يا مروّڤي د شهري دا.	١٨
٦- ب دەستقەئىنانا بلندترىن دەرەجەيين قيانا خودى.	۲.
٧- دو ړهنگين جيهادي.	۲١
۸- نیاسینا تبیعه تی نهیاری و پیلان و لهشکه ری وی.	74
ناڤبرِا دويتي رينيشانين شمرِي	40
۱- دۆرپێچکرن.	۲٥
۲- تير.	47
. טער.	**
٤- داث.	۲۸

٥- سەنتەرى سەرۆكاتىيى و ئاراستەكرن و دويچوونى.	٣.
٦- جهين بهردهوام و بهروهخت بۆ داگيركرنى.	٣٢
٧- ئيٚخسيرکرن.	٣٣
۸- دەمىي شەرى.	٣٤
٩- ئەنجامىي شەرى.	٣٦
ناڤبرا سێيێ دوژمنێ خوٚ بنياسه!	٣٧
ئەو مە دېينت و ئەم وى نابينين.	٣٧
بەرى ئادەمى يىخ ھاتىيە ئافراندن.	٣٩
شەيطانى مە نانقت.	٤.
خۆ دئيخته سەر قالبى مرۆڤان.	٤٢
ئەو ھندەك غەيبىي دزانت.	٤٤
شارەزاييا ئبليسى ژ مێژه يا كەفتىيە سەرێک.	٤٥
ئهو د ناڤ خوينا ته دگهرييّت.	٤٦
ئەو خاليّن لاوازىيا تە دزانت.	٤٧
ناڤبرِا چارێ فێل و پيلانێن شەيطانى	٥١
فيّلا ئيّكى: ژبيركرن.	٥٢
فيّلا دوييّ: خەملاندن.	٥٨
فيّلا سيّييّ: ليّک ئيخستن.	٦٣
فیّلا چاری: بی ئومیّدی.	٦٨
فيّلا پينجيّ: كيشانا هيّدي هيّدي.	٧٤
فَيْلاً شَهْشَى: هيڤيييٽن دوير و درێژ.	٨٠
فێلا حەفتىٰ: خوزىيىێن ژ درەو.	۸۳

ناڤبرا پێنجێ تێڰڡها شەرێ گشتى	٨٥
رێکا ئێکێ:	۸٥
رێکا دويێ:	۸٦
رِيْكَا سِيِّييْ:	۸٧
خواستنا حهرام.	۸٧
خەرجكرنا حەرام.	۸٧
رِيْكَا چارى:	٨٨
<u>ر</u> ێکا پێنجێ:	٨٨
ناڤبرا شەشى ملياكەت درى شەيطانان	41
۱- دهنگ.	٩١
۲- خوارن و شهڤبێري.	٩١
٣- نڤستن.	9.7
٤- ل دويڤكهاتن.	٩٣
٥- زکر.	٩٣
٦- يــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	90
۷- هزرهک ژ ملیاکهتی و هزرهک ژ شهیطانی.	90
۸- وهحیا ملیاکهتی و وهحیا شهیطانی.	97
ناڤبرا حەفتى شەريىن شەيطانى	47
شەرى ئىكىن: دلرەشى و حەسويدى.	٩٧
شەرى دويىن: كەربقەبوون.	99
شەرى سىيىن: ھزرا خراب.	١.١
شەرى چارى: ژبيركرنا گونەھى يان گونەھا ژبيركرنى!	1.4

	1
شەرى پىنجى: خوارنا حەرامى.	١.٥
شەرى شەشىخ: دندكا كوژەك.	1.7
شەرى حەفتى: كليلا زىدەيى.	١.٨
شەرى ھەشتى: درەو.	١.٩
شەرى نەھى: ترس.	١١.
ئالايى سەركەفتنى	111